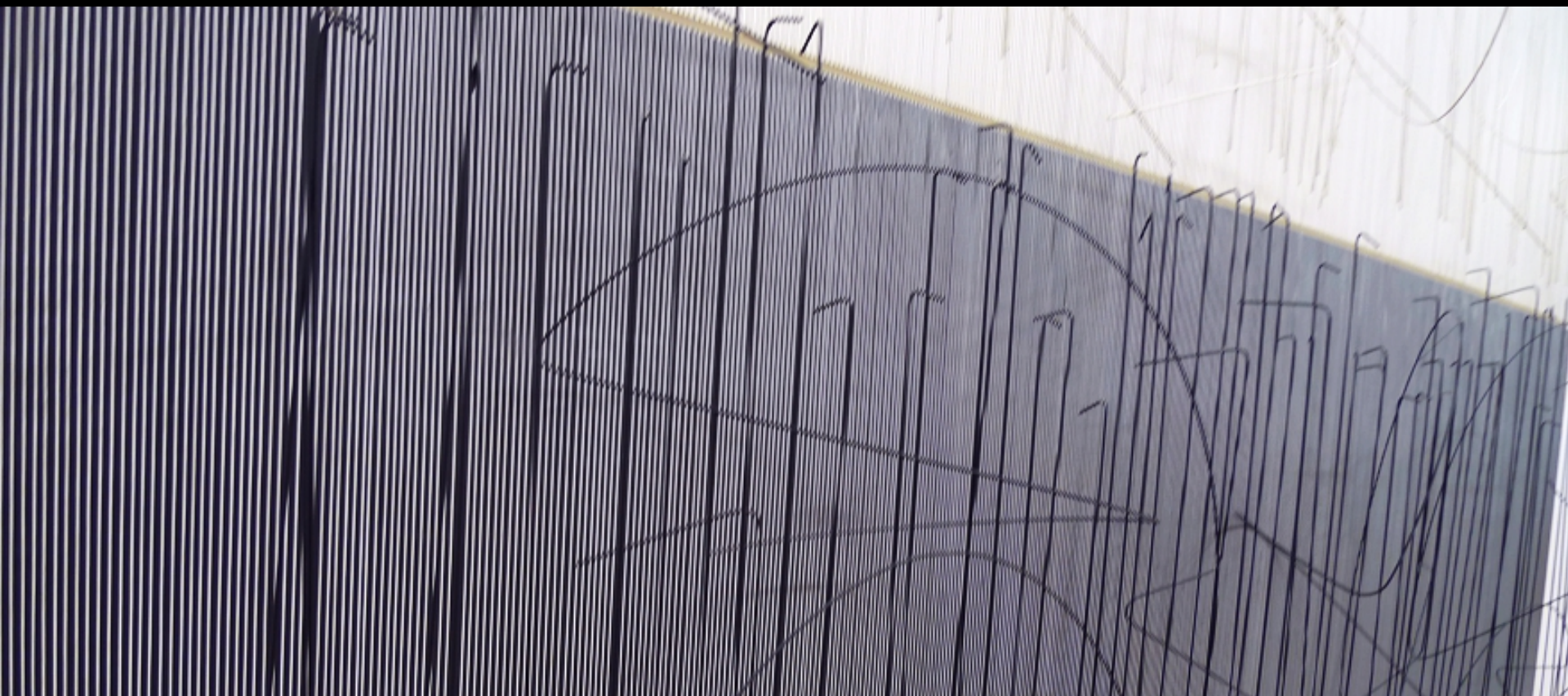

KINETISMUS

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

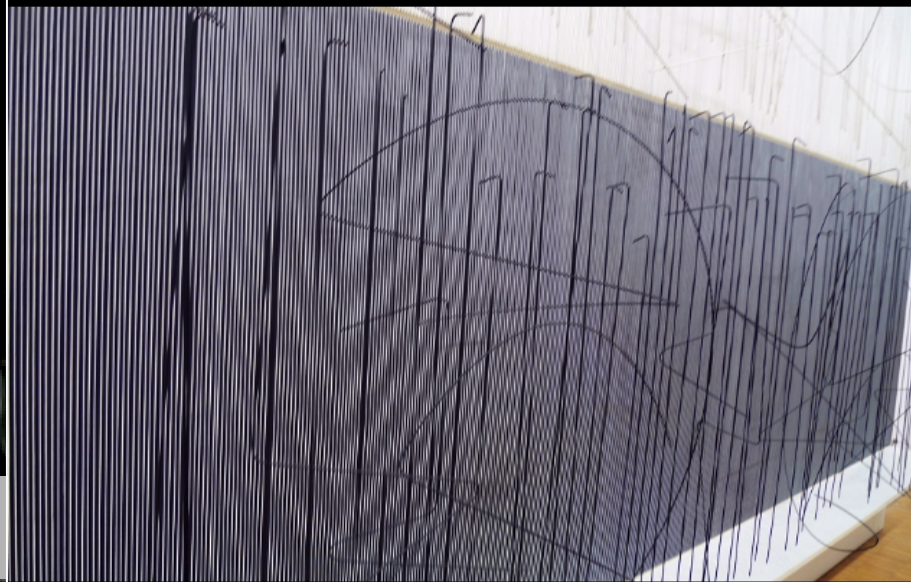
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

KINETISMUS

VY_32_INOVACE_DVK4307

- Autor: Mgr. Jan Souček
- Vznik: 09 / 2012
- Téma: Umění 2. poloviny 20. století
- Předmět: DVK / 4. ročník
- Anotace: Obrazová charakteristika vývoje a kinetického umění

Kinetické umění

- Kinetické umění je založeno na pohybu, kterým se překonává statické pojetí sochy a uměleckých děl vůbec.
- Umělci se zajímají o vztah pohybu, světla, ale i prostoru a času.
- Pohyb byl v centru zájmu umění již u futuristů, první pohyblivá díla vznikají však v tvorbě dadaistů či konstruktivistů od druhého desetiletí 20. století.

- K velkému rozmachu „pohyblivého“ umění dochází v 50. letech v USA i v Evropě.

- Umělecké objekty jsou často důmyslně promyšlené technické konstrukce a aparáty pohybující předměty v různých rychlostech.
- Jindy je pohyb a dění zcela ponecháno naprosté náhodě a přirozeným vnějším silám (vítr). Kromě technicistního (mechanického, digitálního) řešení, kdy je pohyb vyvoláván strojem, jeho programováním, jsou vytvářeny i tzv. mobily, které uvádí do pohybu vítr, kdy delikátně vyvážené konstrukce plovoucí vzduchem při sebemenším závanu větru vytvářejí tajemnou a poklidnou atmosféru.
- Pohyb je zde zcela náhodný a neřízený.
- Obdobný smysl náhodnosti má i pohyb mobilu vyvolaný dotykem lidské ruky.

Kinetické umění

Na význam pohyblivosti upozornili futuristé, F. T. Marinetti Manifestem futurismu (1909) a Boccioni naznačil, ale ještě neuskutečnil použití motoru pro pohyb sochy; první mobilní (latinsky mobilis - pohyblivý) plastiky vytvořil až 1915 **G. Balla**.

Pohybovostí se zabýval jako jednou ze základních otázek také konstruktivismus, zejména v letech 1919-1920; Realistický manifest (1920), který vydali **N. Gabo a A. Pevsner**, položením důrazu na pohyb, prostor a čas formuloval už následně řešení čtvrtého, tj. časově pohybového rozměru v moderním výtvarném myšlení. Kolem 1920 vytvořil N. Gabo mobily poháněné motorem.

Ve 20. letech byly otázky pohybu řešeny rovněž dadaismem (**M. Duchamp**: rotoreliéfy kolem 1920) a řadou umělců z okruhu Bauhausu (**L. Moholy-Nagy, O. Schlemmer**). Přínosem pro nové snahy byly poznatky kinematografie, možnosti elektromotoru, elektrického světla a flurescence, využití magnetických polí aj.

Řešení problému pohybu, času a prostoru, se rozlišovalo nejen volbou materiálů a technickým řešením, nýbrž i myšlenkově. Proti mechanickému řešení klade např. **A. Calder** mobily, jejichž stylizované formy uvádí do pohybu vítr.

V sochařství je čas nově poznáván jako kategorie, kterou lze utvářet právě prostorem a pohybem (**N. Schoeffler** – kinetické věže), jiná představa nazírá na věčný pohyb, který vládne v přírodě, jako na neměnnou hodnotu; ironicky je tento fakt parodován v absurdních antistrojích, které ztrácí sebedestruktivními sklony svou užitkovou účelovost (**J. Tinguely**). Jeden z kinetických proudů se zabýval též světlem a pohybem (luminodynamismus, latinsky lumen - světlo) a řešil svůj převážně světelný problém např. jako otáčivou světelnou plastikou (Z. Pešánek), energetickou světelnou věž (N. Schoeffler) apod.

Po druhé světové válce nabylo kinetické umění na nové aktuálnosti a také šíří (skupiny Dviženije a Prometheus, kinetická světelná představení při oslavách státních svátků). Prosadilo se jako kinetický happening a kinetický environment, často je složkou architektury a urbanismu, např. jako kinetická fontána nebo kinetická iluminace (patří k ní také světelná reklama), proniká do filmu, televize, scénografie, výstavnictví, divadla (kinetický balet).

Kinetické umění

- **Naum Gabo, Antonius Pevsner, Láslo Moholy - Nagy**
- tvůrci konstruktivismu se postupně dostávají i ke kinetismu
- **Alexandr Calder** – první tvůrce mobilů
- **Nicolas Schaffer** – kybernetické objekty spojující pohyb, světlo a zvuk
- **Jean Tinguely** – sebedestrující mechanismy
- **Zdeněk Pešánek** – jeden prvních, který pracuje v sochařství s fenoménem světla

spojení výtvarného umění s moderními dobovými technologiemi

- **Skupina Zero** Düsseldorf (1958 – 1968)
Otto Piene, Günther Uecker, Heinz Mack
- od konce padesátých let pracovali tito umělci se světlem a pohybem.
Piene později vytvořil i řadu nafukovacích vzdušných objektů.
- **Skupina GRAV:**
Julio Le Parc, Francois Morellet pracoval se světelnými instalacemi, blízké.

Marcel Duchamp

Rotary Glass Plates
(Precision Optics)

1920

Dada, Kinetic Art

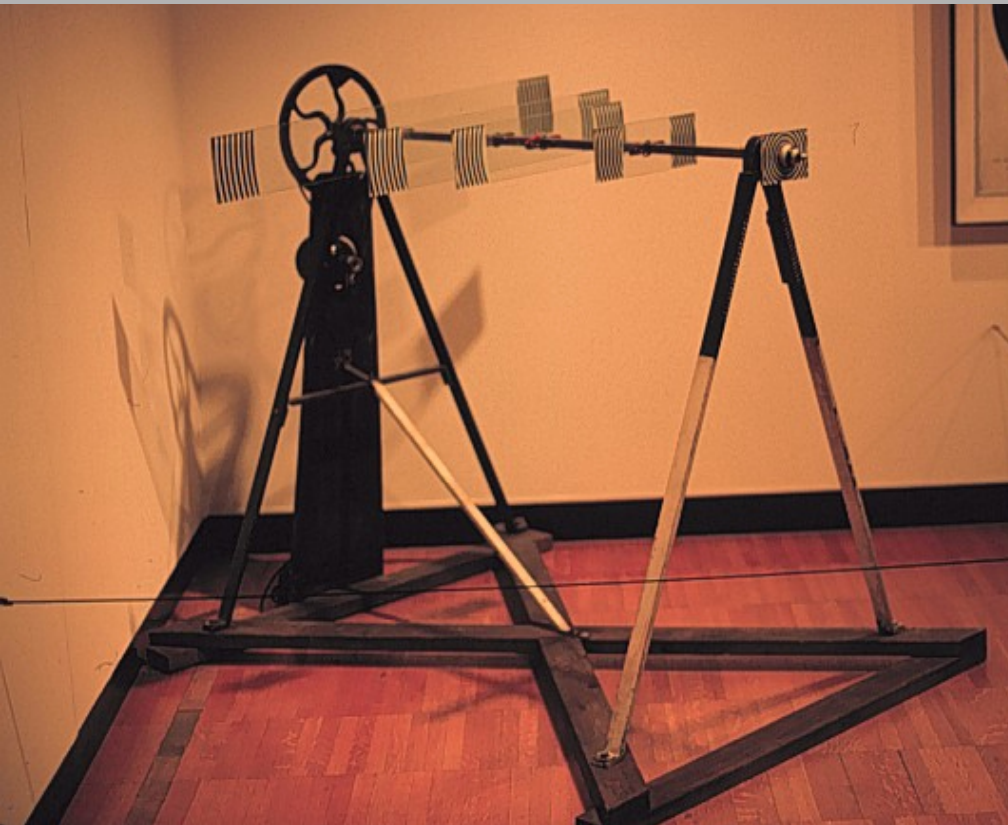

Marcel Duchamp

Rotary demisphere

1924, 1925

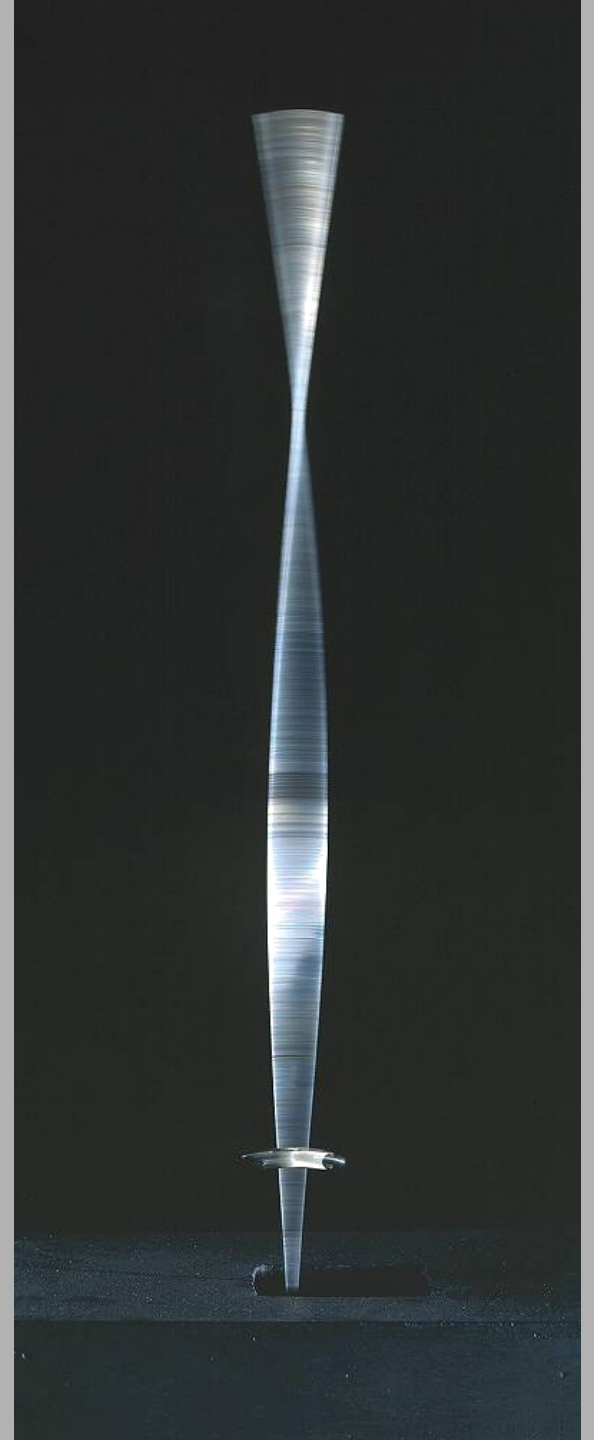
Dada, Kinetic Art

Naum Gabo

Kinetic Construction (Standing Wave)

In the aftermath of the Russian Revolution, when this work was made, materials were hard to come by. 'It was the height of civil war, hunger and disorder in Russia. To find any part of machinery was next to impossible', said Gabo. Originally made to demonstrate the principles of kinetics to his students, it reflects the artist's belief in a sculpture in which space and time were active components. A strip of metal is made to oscillate so that a standing wave is set up. This movement in real time creates the illusion of volumetric space.

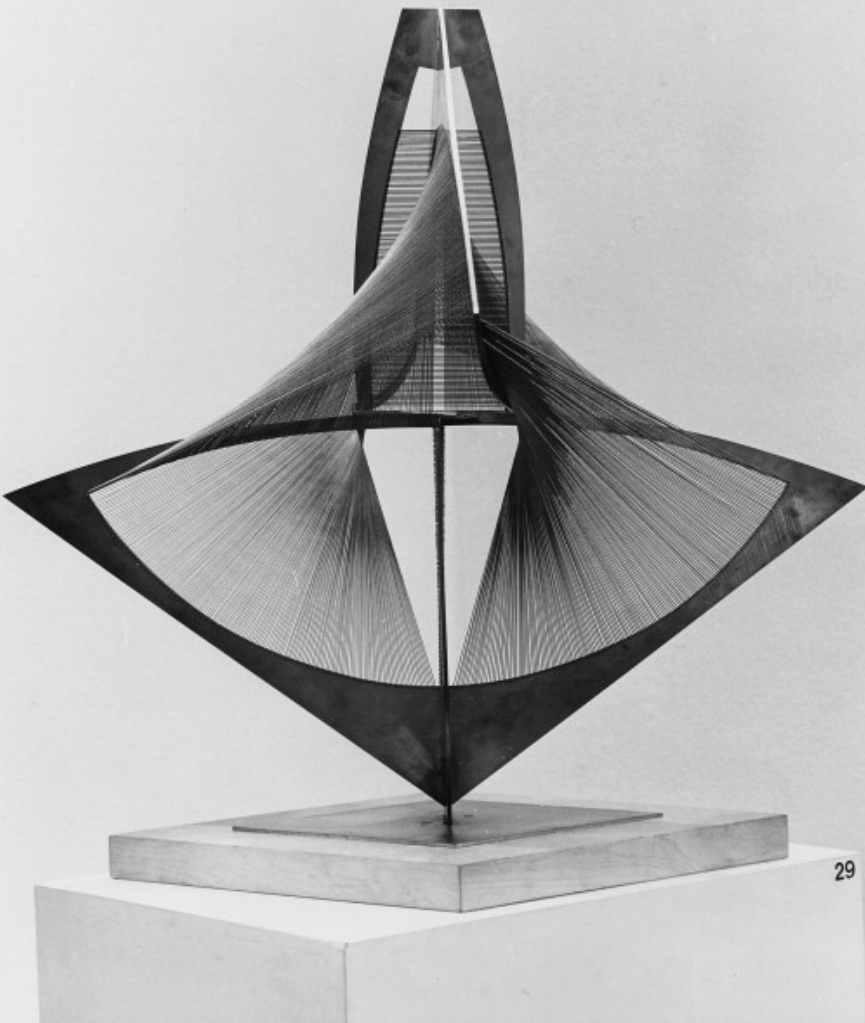
Naum Gabo

Model for 'Torsion'

1928

Many of Gabo's sculptures first appeared as tiny models. They were often projects for monumental public schemes, rarely achieved, in which sculpture and architecture came together. His proposal that Monument for an Airport could be used to advertise Imperial Airways, as either a desk display or an outdoor sculpture, was never realised. Model for 'Torsion', however, was eventually translated into a large fountain outside St Thomas' Hospital in London.

Naum Gabo
'Torsion, varianta III
1963

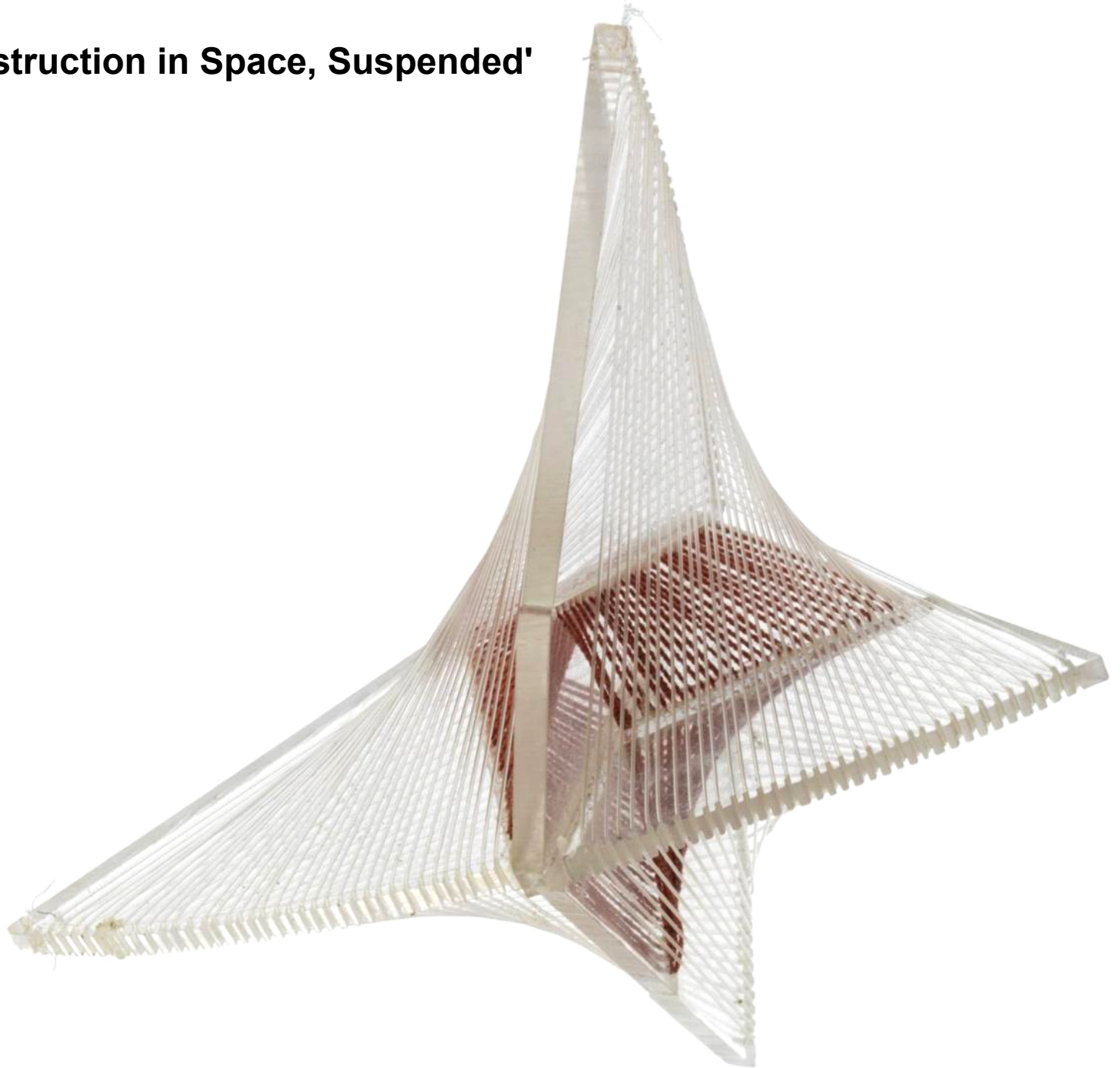
29

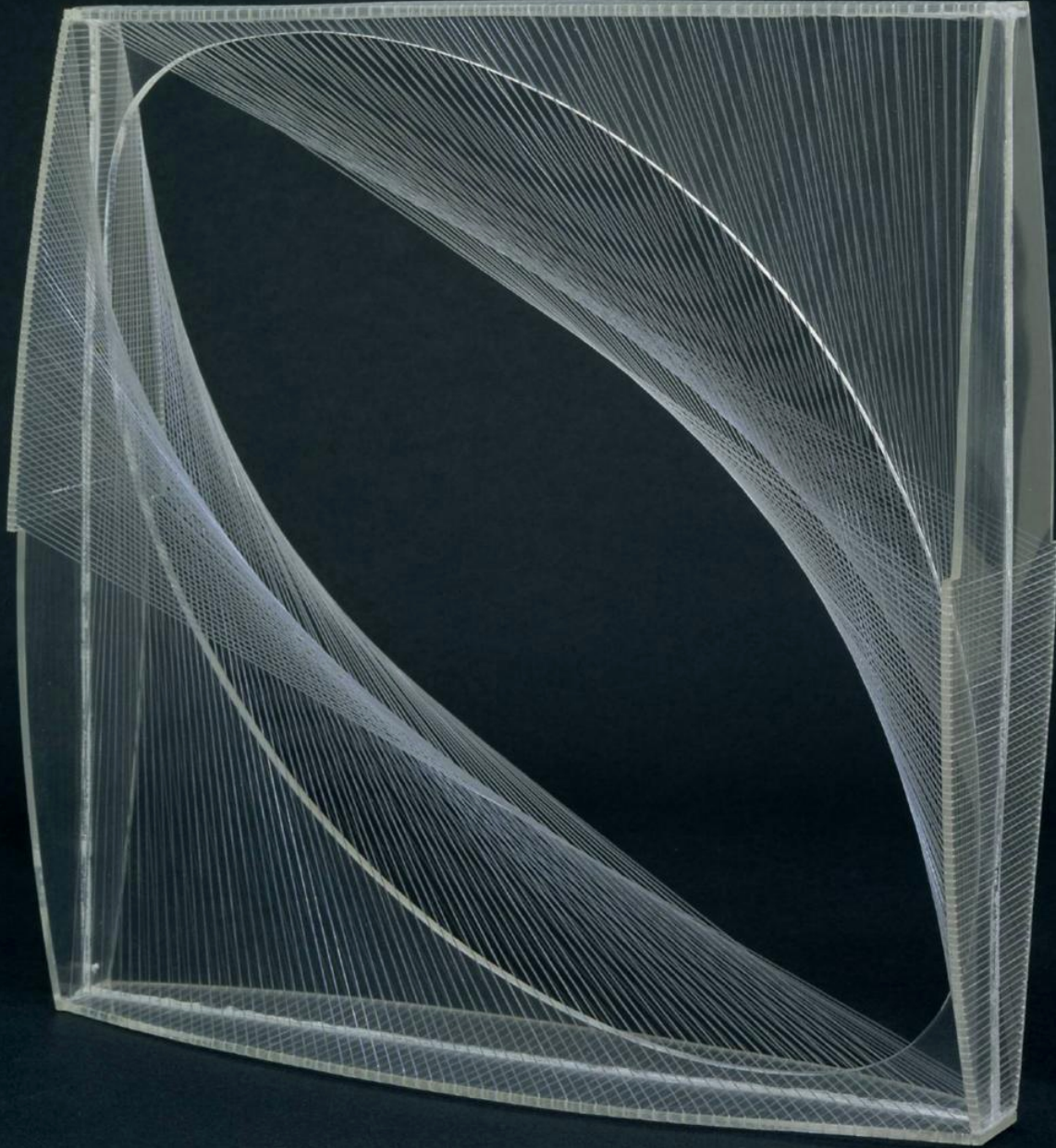

Naum Gabo
'Torsion, varianta III
1963

Model for 'Construction in Space, Suspended'
1965

**Linear Construction
No. 1
1943**

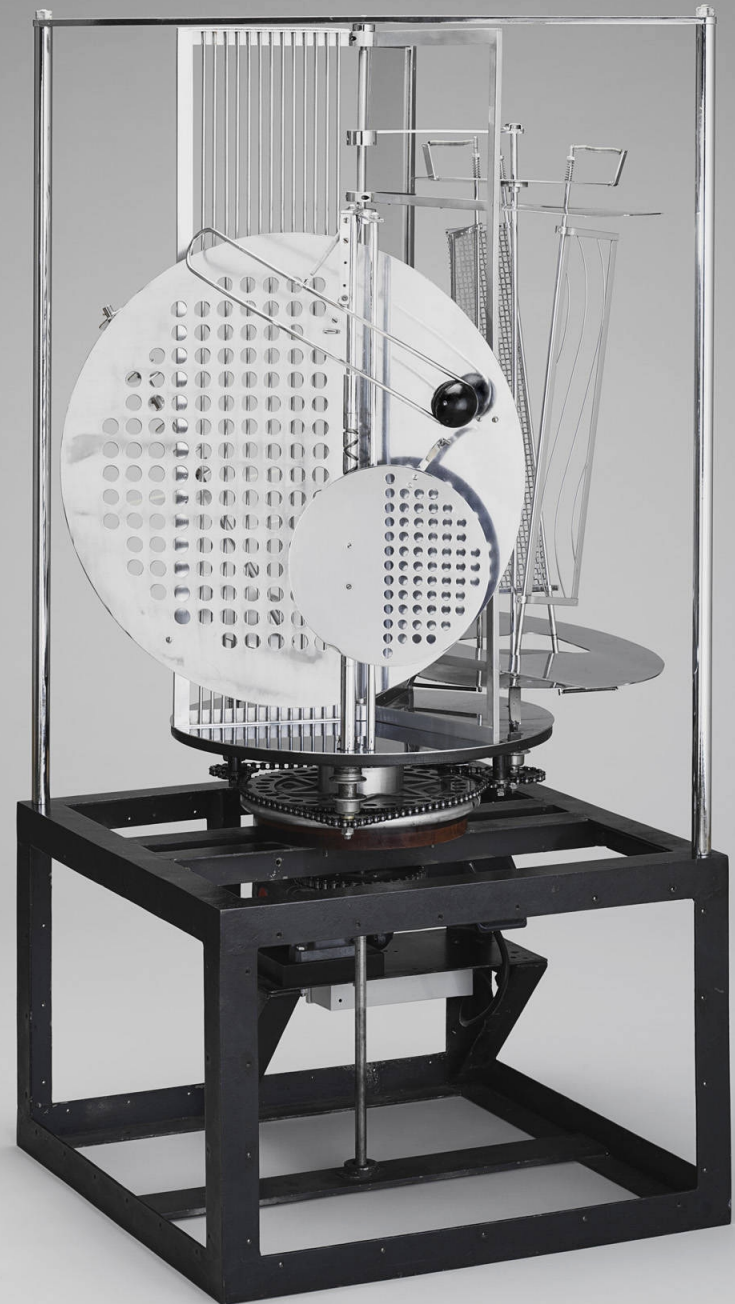

László Moholy-Nagy

1895 – 1946

- byl maďarský malíř a fotograf, a také profesor na Bauhausu.
- byl silně ovlivněn konstruktivismem a velkým zastáncem integrace technologií a průmyslu do umění.
- patří k předním představitelům evropské geometrické abstrakce, konstruktivismu a kinetismu.

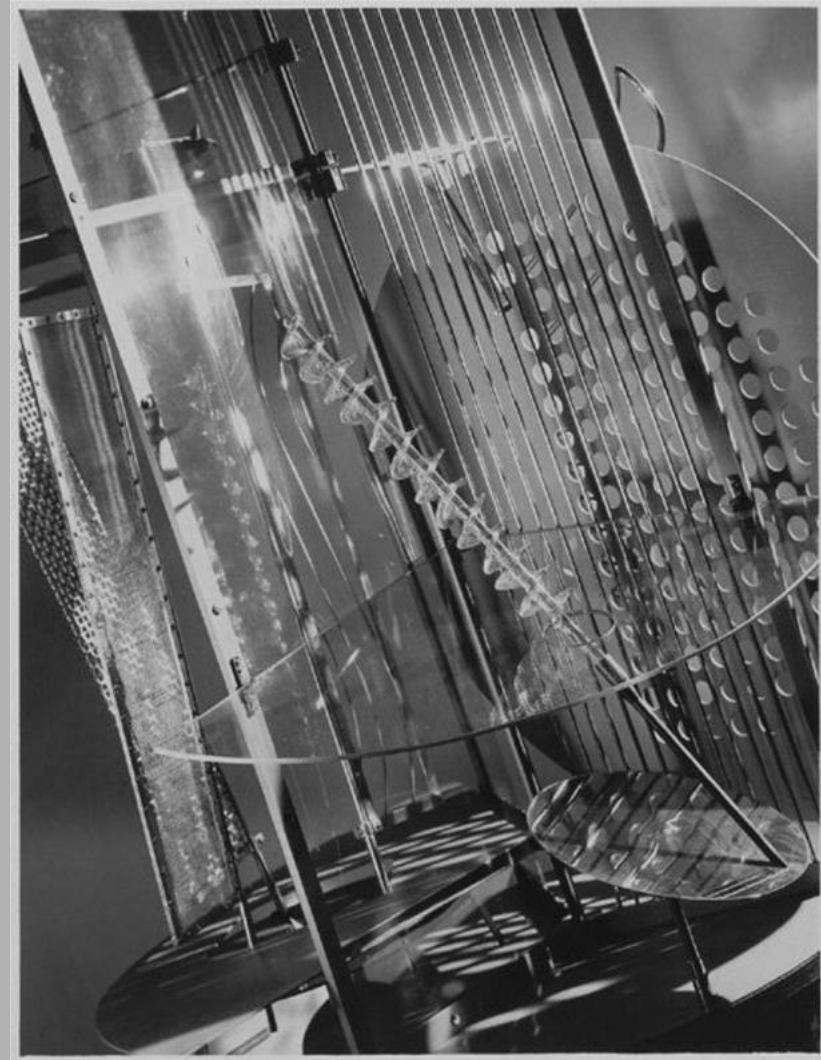
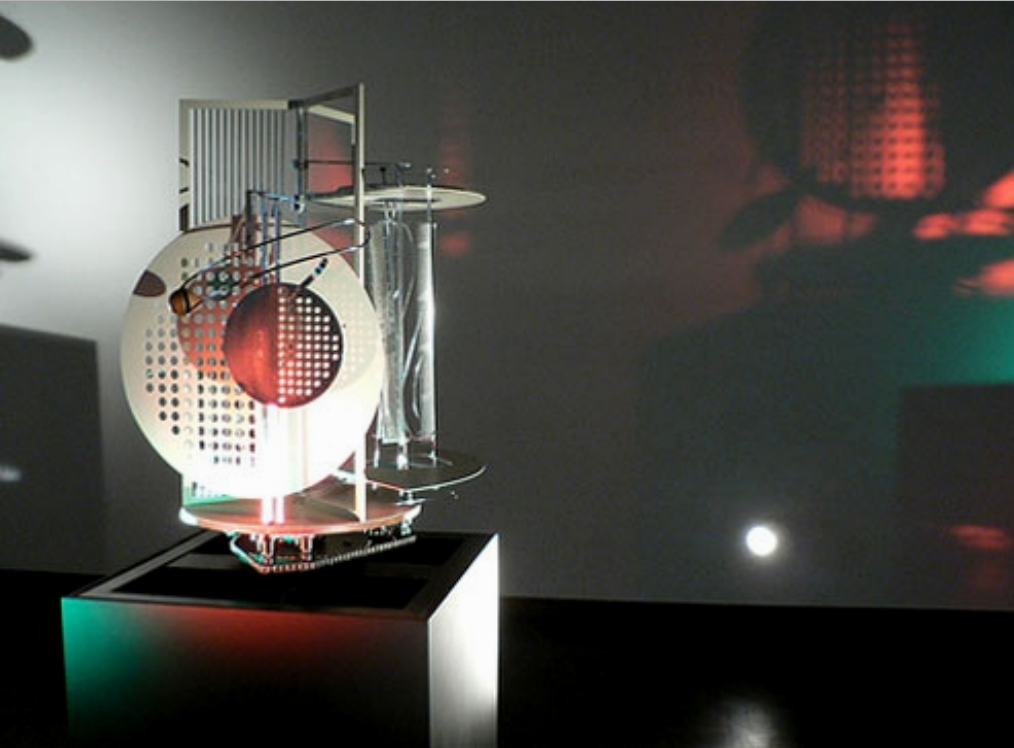
Light-Space Modulator
1930

Laszlo Moholy-Nagy

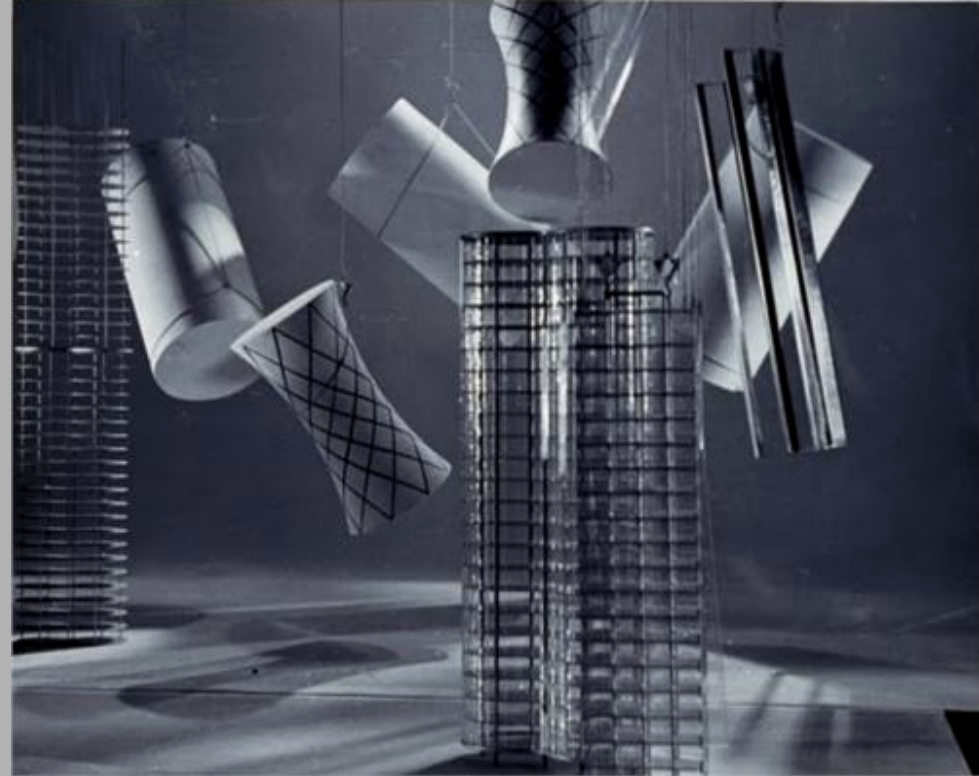
Light-Space Modulator

1930

Laszlo Moholy-Nagy

Special effects for the H.G. Wells
-A. Korda film, Things to Come
1936

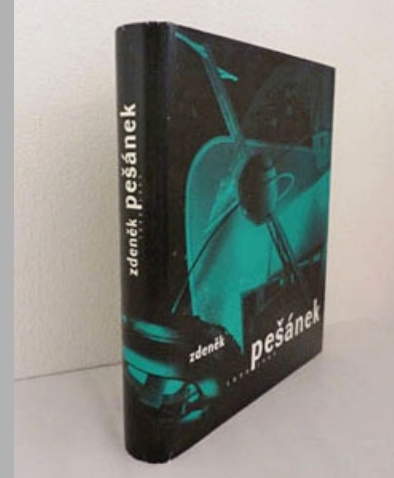

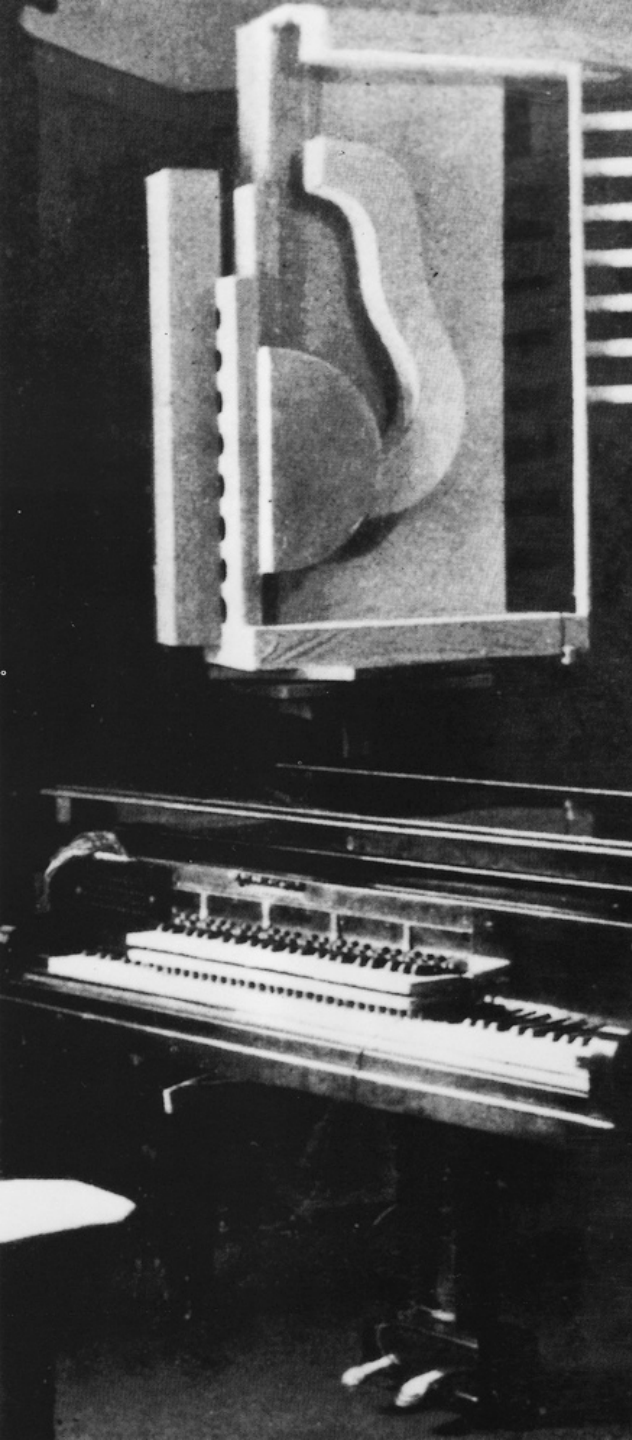
Composition A XXI
1925

Zdeněk Pešánek

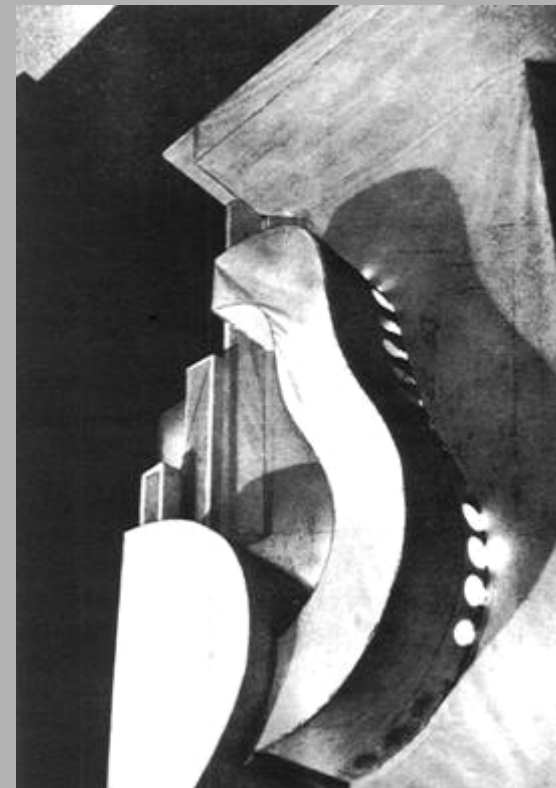
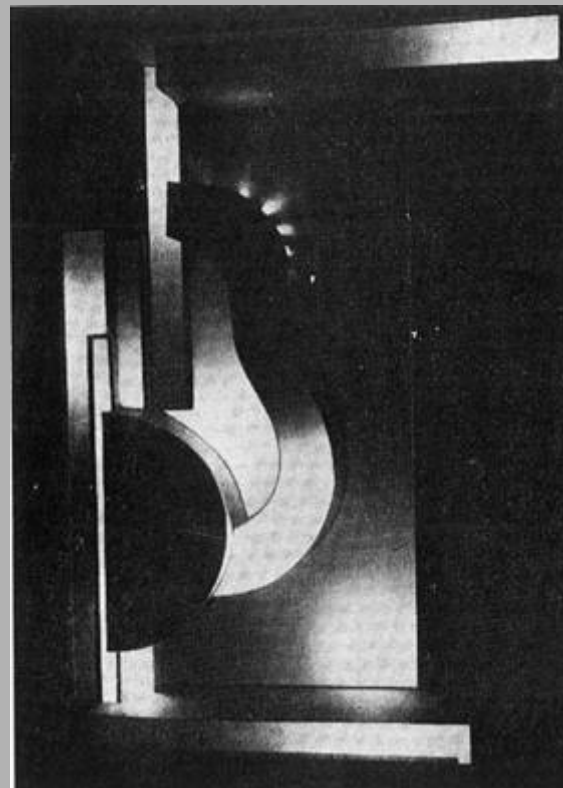
(1896 - 1965)

- jeho tvorba 20. a 30. let do jisté míry korespondovala s úvahami rozvíjenými ruským konstruktivismem a Bauhausem.
- už v rámci svého členství v *Devětsilu* experimentoval v oblasti **světelné a kinetické plastiky**.
- věnoval se otázkám kinetického umění a s pozoruhodnou soustavností realizoval ve své době bezesporu nejvíce prací tohoto typu.
- Pešánkův přínos je dnes spatřován především
 - v přímém **interaktivním naprogramování kinetické skladby** z klávesnice,
 - v **konceptu světelného urbanismu** a multimedialních slavnostních představení,
 - originálních **světelně kinetických plastikách** z prosvětlovaných tvarů.
- je tvůrcem vůbec první veřejné kinetické plastiky na světě (**Edisonova transformační stanice**)
- **používáním neonu** jako uměleckého výrazového prostředku používáním předběhl vývoj umění nejméně o třicet let

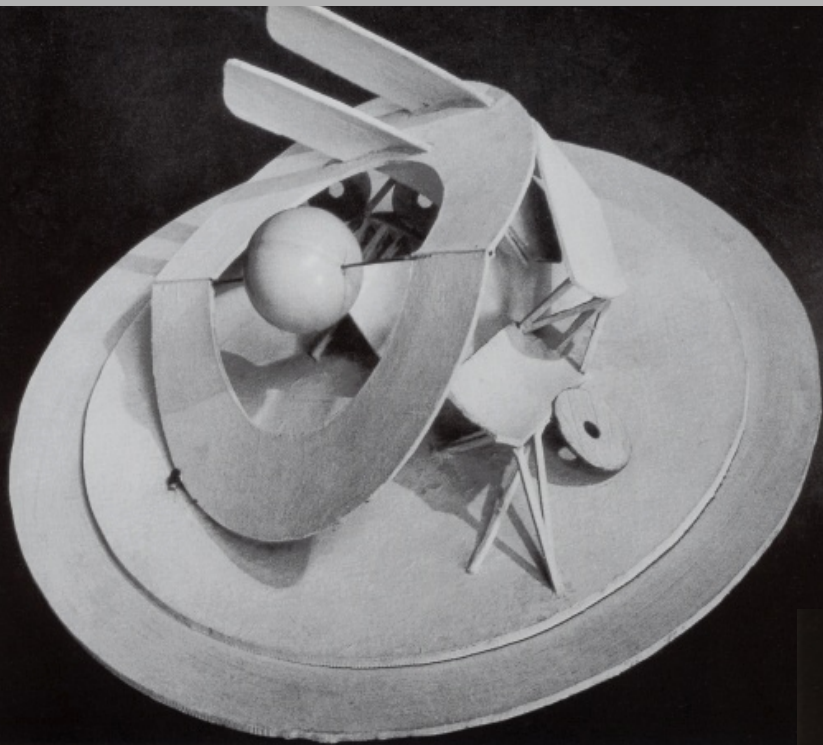

K jeho nejznámějším dílům patří tři verze **barevného klavíru** z let 1925-28 (poslední, synchronizující zvuk s obrazem, byla předvedena na koncertě ve Smetanově síni Obecního domu, kdy na ní Ervín Schulhoff provedl Skrjabinovy skladby).

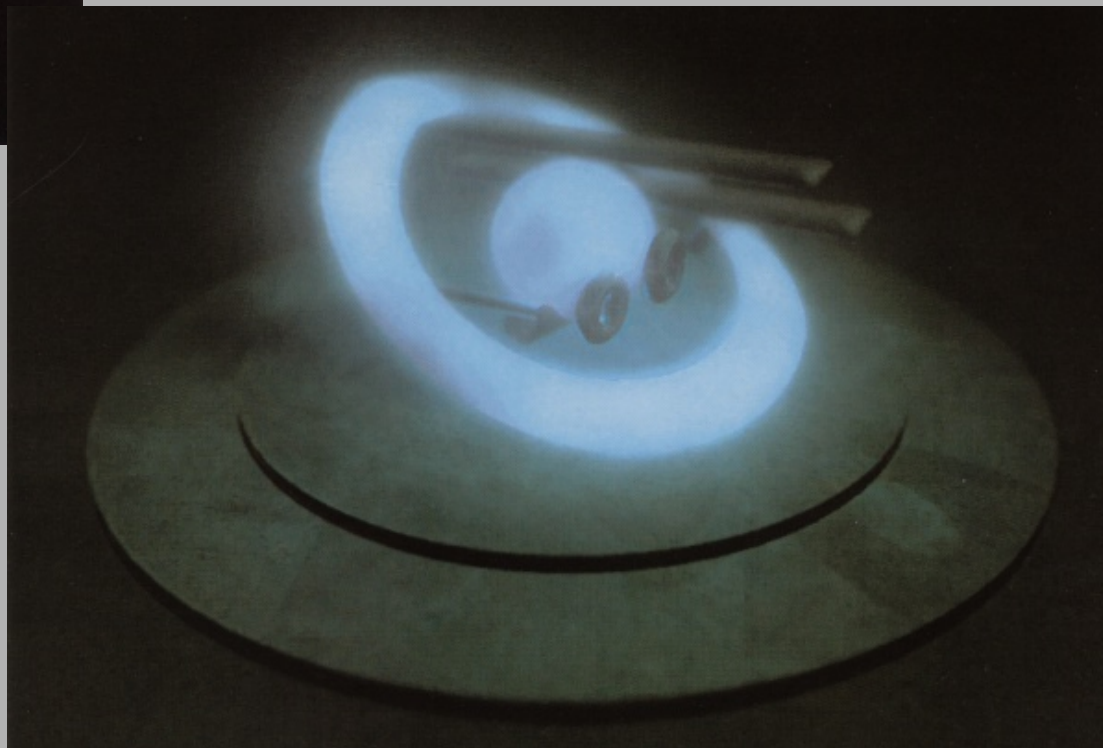
Zdeněk Pešánek,
Color Piano,
1925. Lost work.

Zamýšlený, avšak nerealizovaný
Pomník letcům z poloviny 20. let měl
být jednou z prvních *kinetických*
audiovizuálních plastik z netradičních
materiálů (včetně autentických křídel
a motorů letadla) určených pro veřejný
prostor.

Model pomníku letcům, 1925

Pomník letcům, 1926–27
počítačová simulace
1996

Nejznámějším, bohužel nedochovaným dílem, byla **světelně kinetická plastika** umístěná v r. 1930 na **Edisonovu transformační stanici** v Praze pro Elektrické podniky hlavního města Prahy

Mezinárodní výstava umění a techniky v Paříži v roce 1937

Otevření československého pavilonu na Mezinárodní výstavě umění a techniky v Paříži v roce 1937 bylo událostí, která další podobné akce zastínila. Jedním z největších magnetů vernisáže se staly plastiky s pohyblivým světlem. Představovaly totiž nejen celkem běžný symbol technického pokroku, ale především zcela nezvyklý prostředek uměleckého vyjádření.

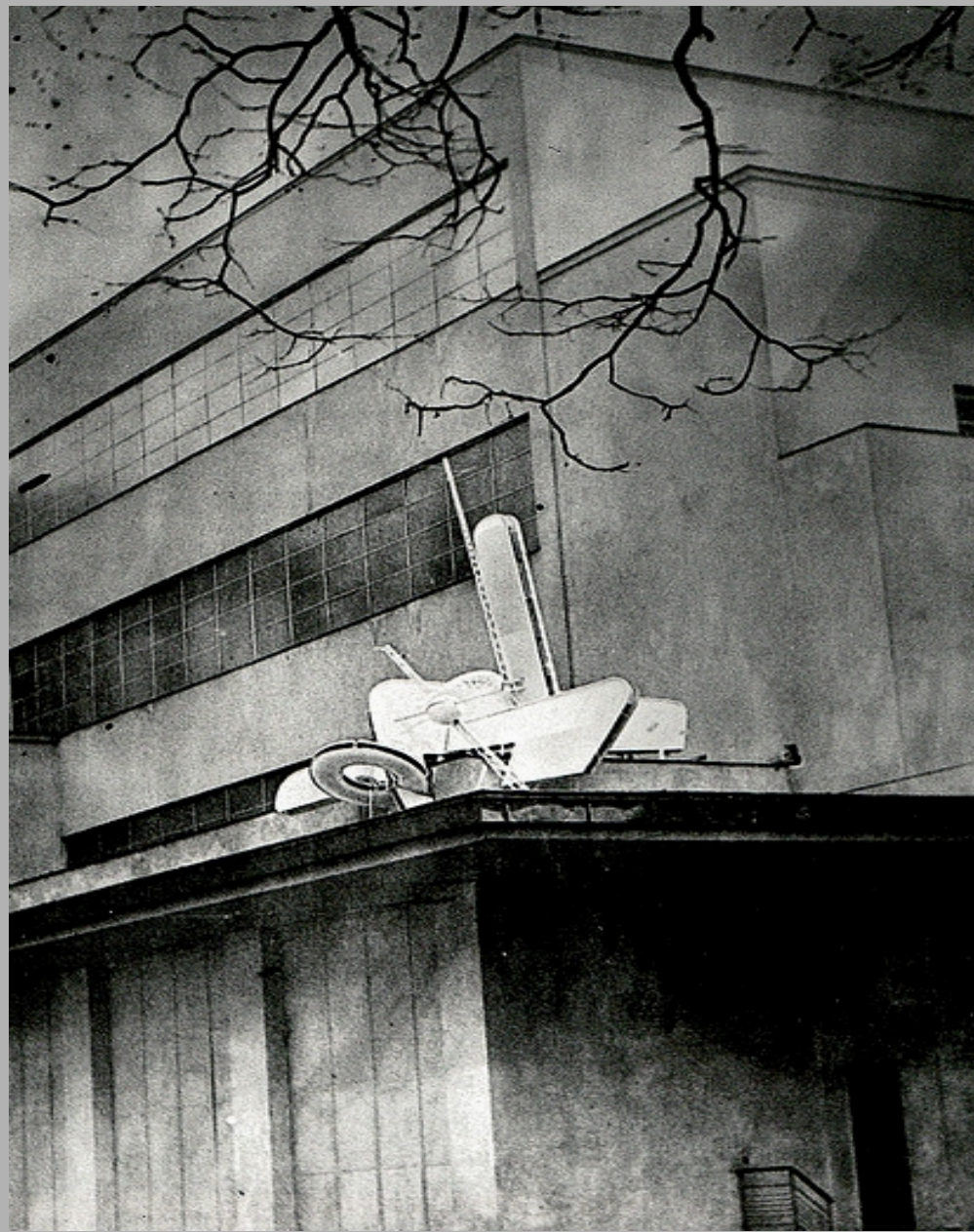
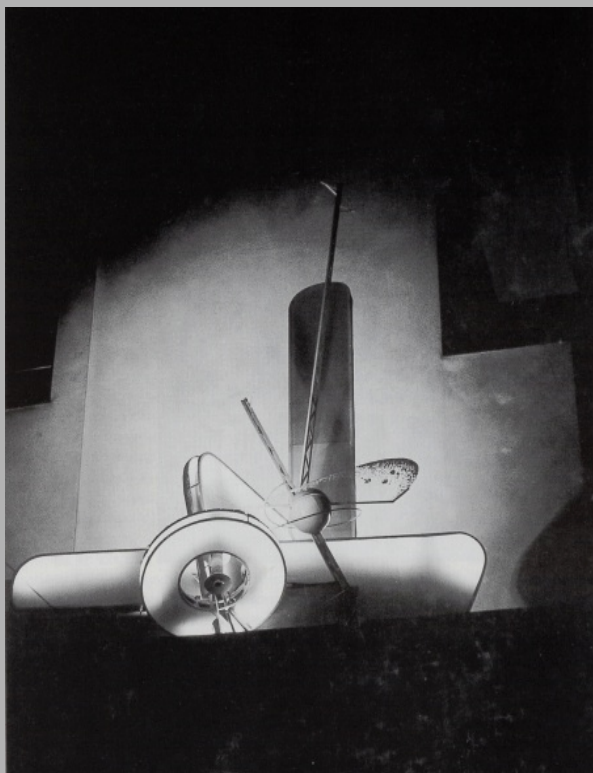
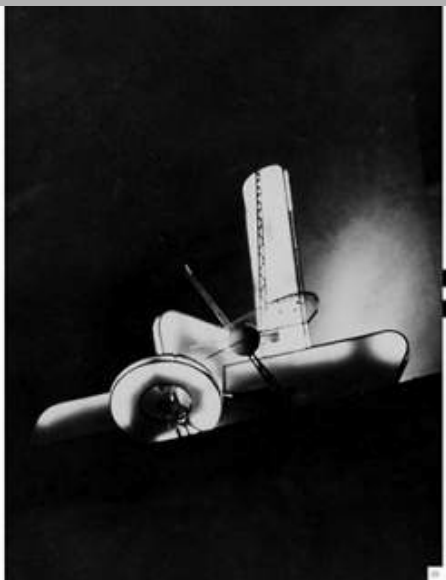
Kinetické – pohyblivé světlo bylo koncem 20. a počátkem 30. let něco zcela nového; v té době neexistovaly pohyblivé reklamní poutače, tak jak je známe od zhruba konce 30. let prakticky ze všech hlavních světových metropolí a center zábavy.

Pešánkovy exponáty chtěly tehdy získat dvě významné světové instituce – jednak Muzeum moderního umění v New Yorku po nich toužilo pro jejich avantgardní originalitu, jednak nizozemský nadnárodní elektrotechnický koncern Philips pro fascinující použití neonu v umění.

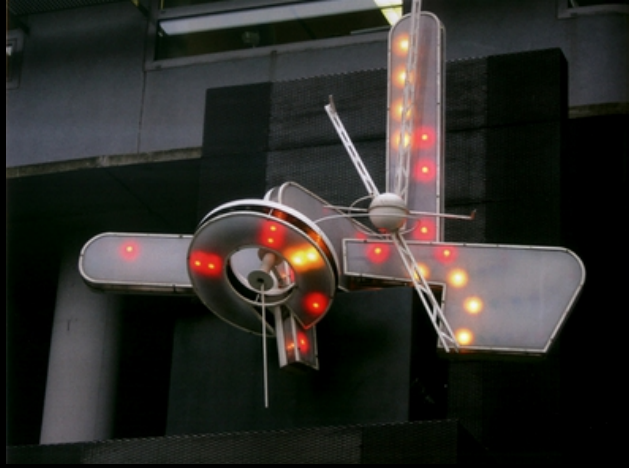
Z prodeje obou děl však sešlo. Pešánkovu práci totiž financovaly Elektrické podniky hlavního města Prahy (Pešánkův stýc E. Mözel byl přednostou elektrických podniků) a chtěly si tato mezinárodně uznávaná díla nechat k původnímu účelu – jako výzdobu vchodu do hlavní budovy a jedné ze svých transformačních stanic.

100 11
Model of a building facade for planning in Berlin.
Architect: Hans Scharoun, 1928-1930.
100 12
The model, light sculpture being assembled at the building of the
Museum für Moderne Kunst in Prague in April 1930.
100 13
Detail of the model, light sculpture, in Berlin in
1928. Architect: Hans Scharoun, 1928-1930.
100 14
One of the models, light sculpture, in Prague during one of the
exhibitions.
100 15
Detail of the model.

plastiky Zdeňka Pešánka,
které pro Pražskou energetiku
v roce 1996 po dohodě s
Národní galerií zhotovil
argentinský umělec žijící v ČR
Federico Díaz

**Zdeněk Pešánek 1896-1965 Praha,
Národní galerie Veletržní palác, 21.11.1996-16.2.1997**

Pešánkovy *neónové plastiky* anticipovaly „lightart“ 60. let.

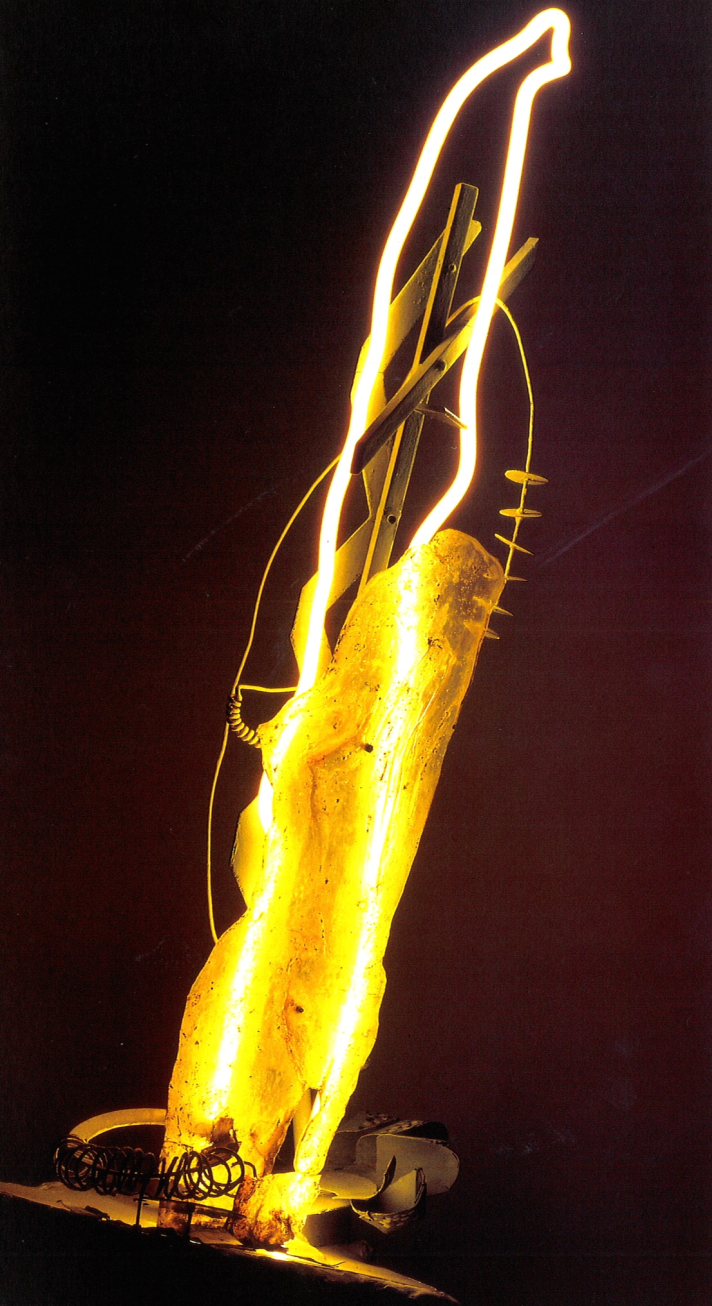

Torso, 1936

(z fontány Lázeňství pro Světovou výstavu umění a techniky v Paříži 1937), umělá hmota, sklo, neon žárovky a další materiály, v. 140 cm

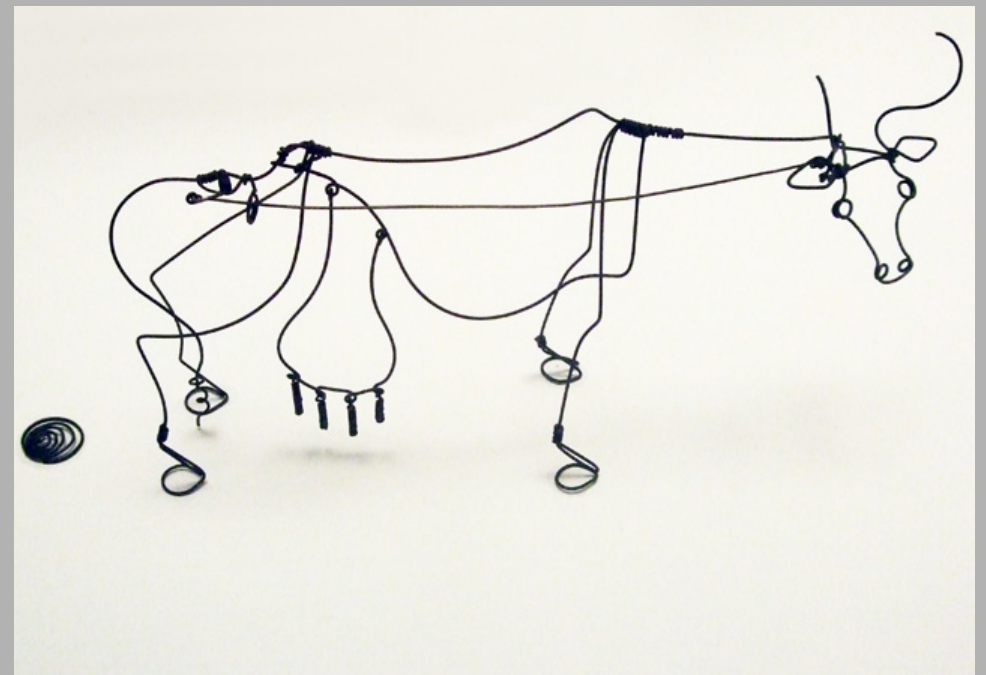
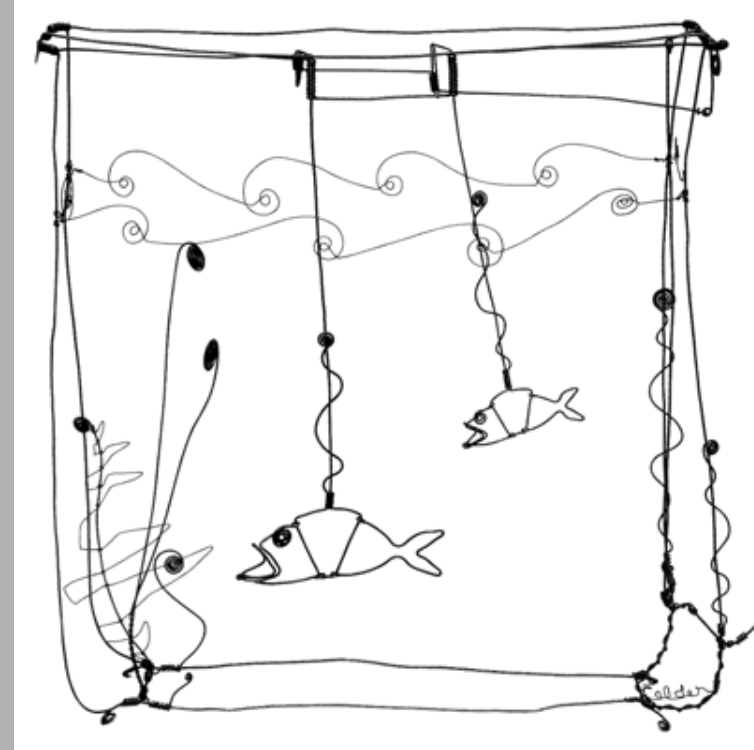

Mužské a ženské torzo (1936)
ze sbírky B. Rejta v Lounech

Světelně-kinetická plastika

pro budovu Elektrických podniků města Prahy,
model,
1936, Dějiny ČVU IV-2, s. 354

**Alexander Calder at Beaubourg:
his Parisian years (1926-1933).**

Alexandr Calder

Americký sochař s inženýrským vzděláním žijící od dětství v prostředí umělecké rodiny, zakladatel *kinetického umění*.

Byl vynikající kreslíř a tuto svou schopnost přenesl na sochy z drátů tvořících linie v prostoru: v r. 1926 při návštěvě Paříže takto vytvářel veselé zvířecí figurky, z nichž sestrojil miniaturní cirkus, s nímž v následujícím roce prováděl opět v Paříži performance.

Z drátu tvořil i díla mnohem větších rozměrů, např. sousoší ***Romulus a Remus*** z r. 1928 s 3 m dlouhou vlčicí.

Calder pobýval střídavě ve Spojených státech a ve Francii, kde se mj. přátelil s Miróem, a v r. 1931 zde vytvořil první abstraktní pohyblivou konstrukci.

Následující rok dal Duchamp těmto Calderovým dílům jméno „**mobily**“, zatímco Arp přiřkl jeho nepohyblivým sochám označení „**stability**“.

Mezi těmito dvěma póly se bude napříště pohybovat Calderova tvorba, zejména díla určená pro veřejné prostory: 14 m široký závěsný mobil ***Červený, černý a modrý*** (1967) na letišti v Dallasu.

Lev

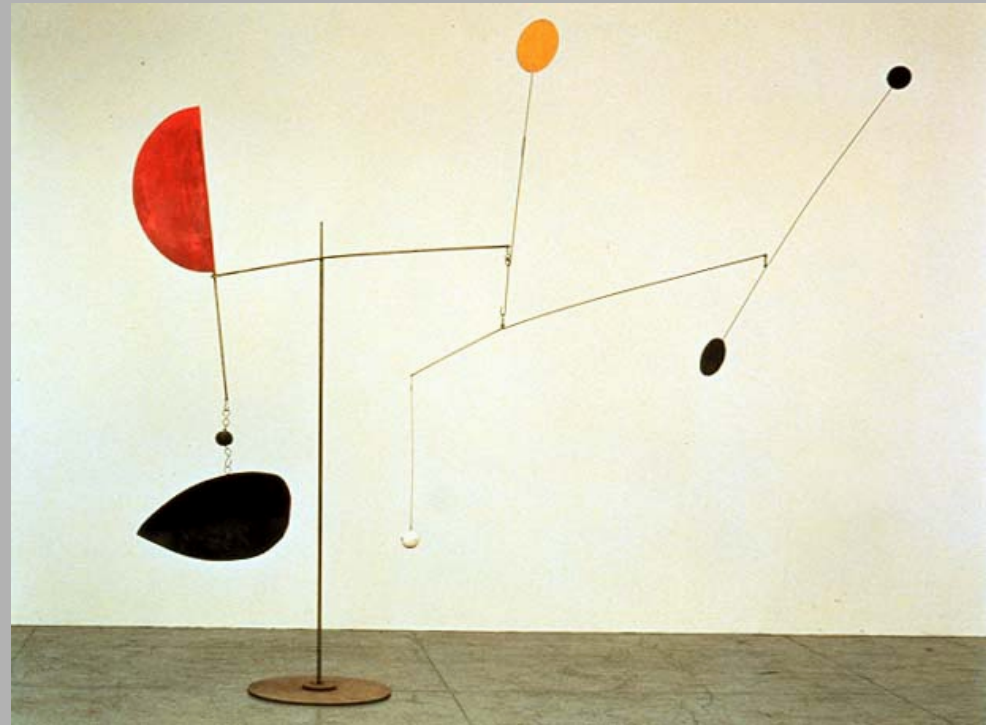

Calder enrolled at the Art Students League in New York and also took a job illustrating for the National Police Gazette. The magazine sent him to sketch scenes from the local circus for two weeks, and so began a lifelong interest. In 1926 he moved to Paris and created his Cirque Calder, a sort of travelling circus set made from cloth, leather, wire and found materials. The pieces represented circus performers which were designed to be manipulated manually by Calder. Soon he was presenting his Cirque Calder in both Paris and New York to much acclaim. The performance lasted two hours and in many ways predated performance art by 40 years. Cirque Calder is now part of the permanent collection of the Whitney Museum in New York, but a live performance carried out by the artist in later years can be seen on [youtube.com](https://www.youtube.com).

Steel Fish 1934

A Universe 1934

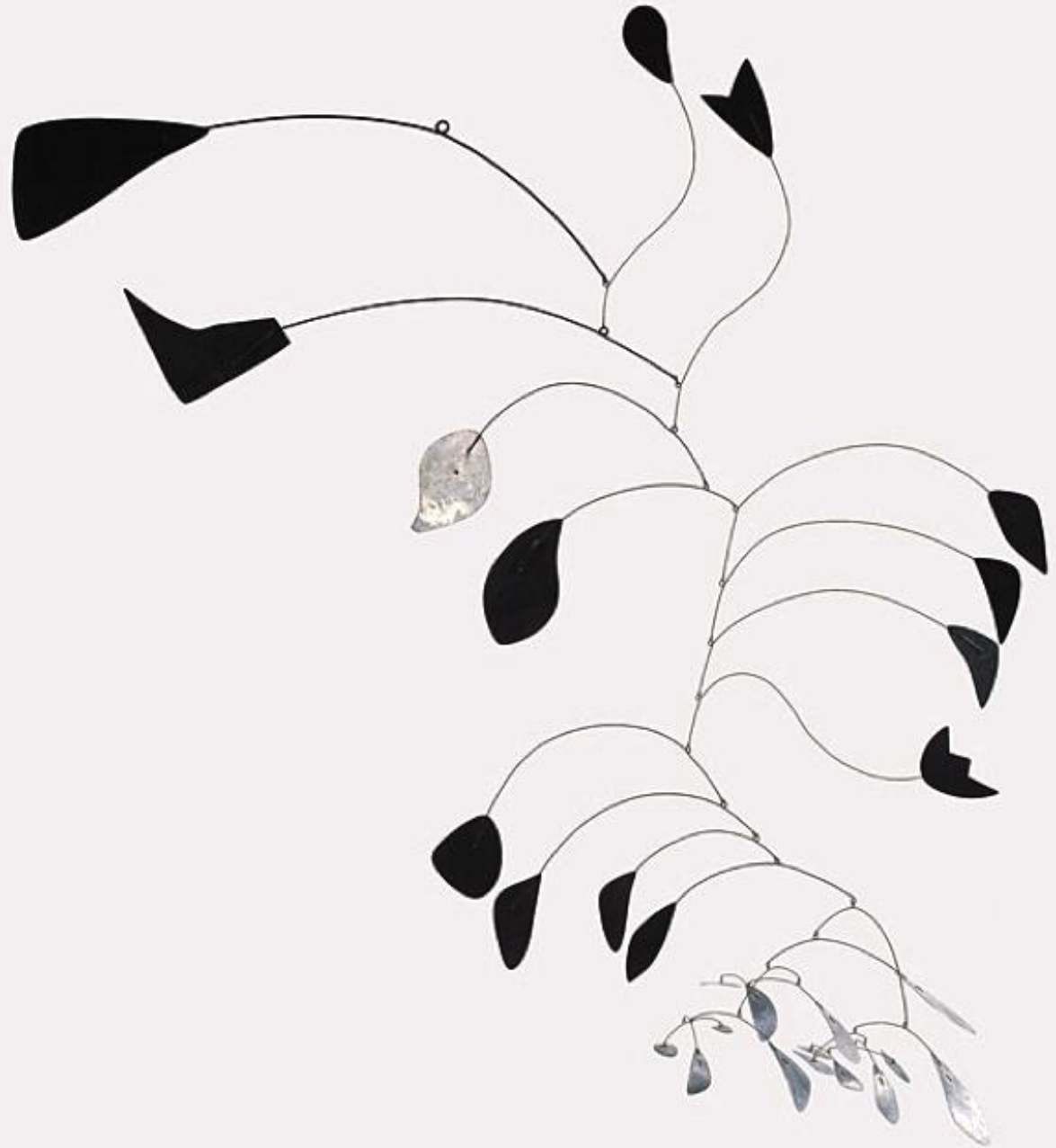

In the early 1930s Calder's desire to create abstract paintings that moved through space led to motorized works such as *A Universe*, in which the two spherical shapes traveled at different rates during a 40-minute cycle. Interested in astronomy, he compared his works' discrete moving parts to the solar system. These works were an important step towards his non-motorized mobiles, as well as forerunners to his *Constellation* series of the 1940s.

Arc of Petals

1941

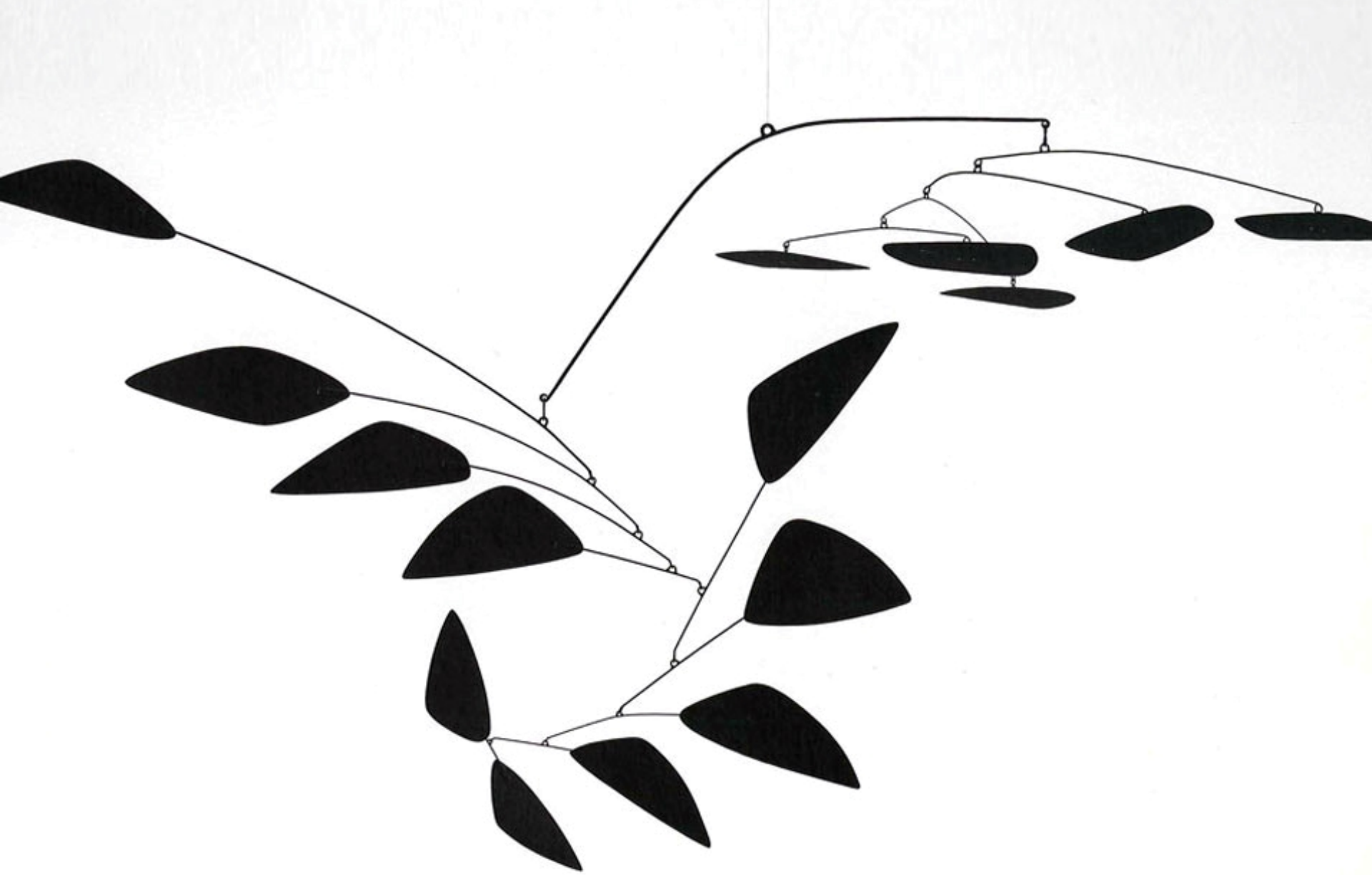
From the 1930s on, Calder created non-mechanized hanging, standing, and wall-mounted mobiles, whose movement was driven by random air currents. Early versions often used scavenged bits of glass or pottery, while later ones were generally comprised entirely of flat metal shapes painted solid red, yellow, blue, black, or white, such as this work. Calder succeeded in integrating natural movement into sculpture by assembling elements that balance themselves naturally by weight, surface area, and length of wire "arm." The basic equilibrium he struck guarantees compositional harmony among the parts, no matter their relative positions at any given moment. Though many other artists have since created works based on his principles, even now, decades later, Calder is still the undisputed master of this form of sculpture.

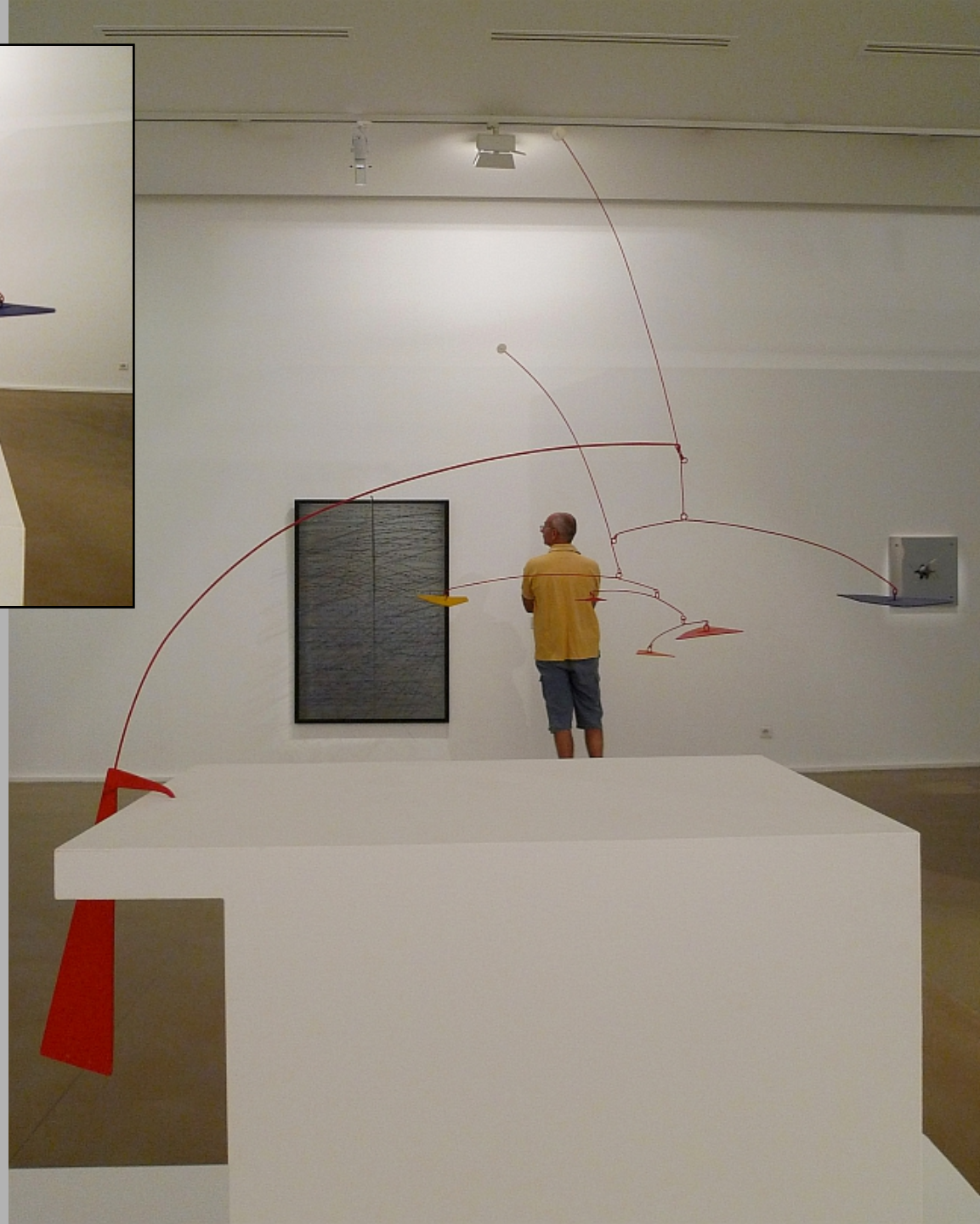
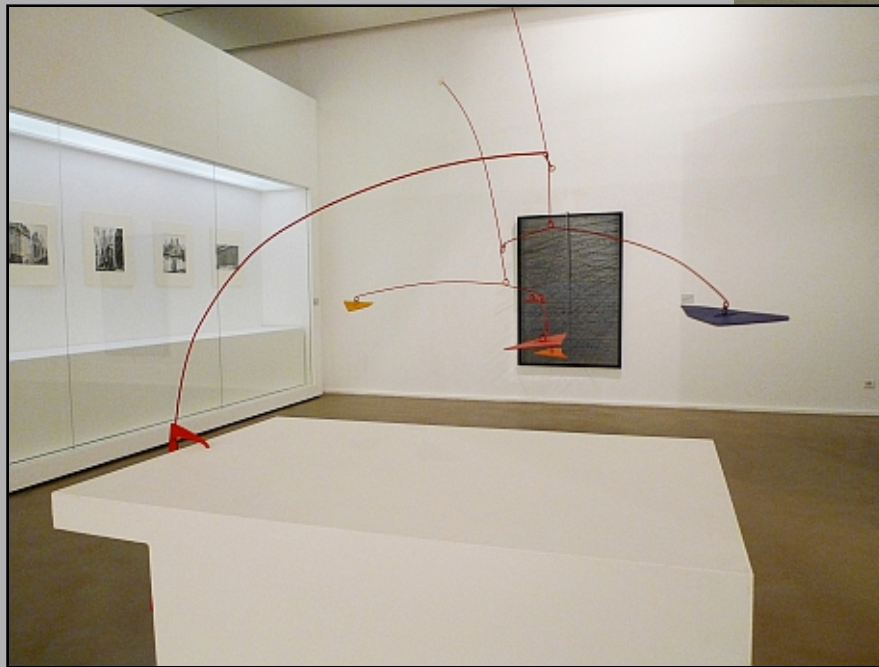

Vertical Constellation with Bomb
1943

Blue Feather
1948

Very Crinkly

Red Lily Pads (Nénuphars rouges)

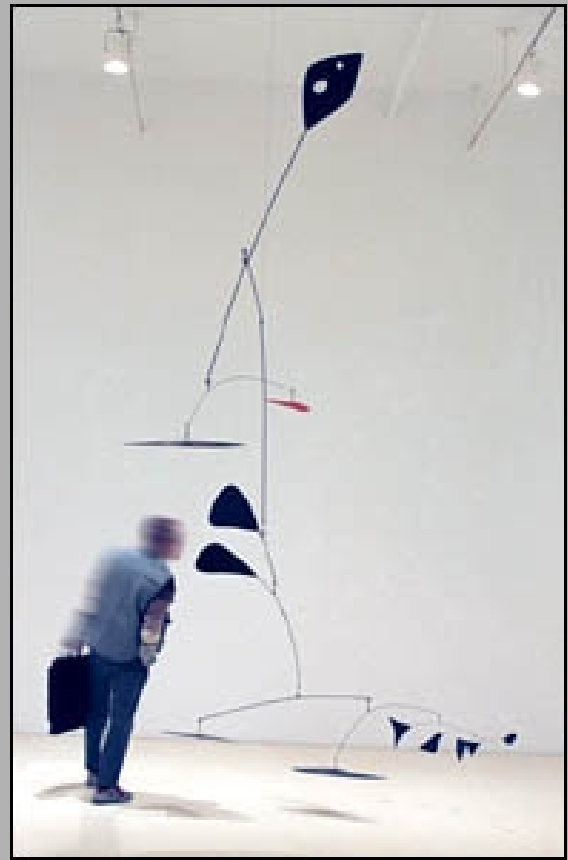
1966

Solomon R. Guggenheim Museum,
New York, USA

In the late 1930s, Calder began to favor forms that suggested plants and animals over galactic subjects. Like the Surrealist artists he often exhibited alongside, Calder held an affinity for biomorphic forms and accidental relationships. Calder's mobiles—with individual elements that combine and recombine at random—create a poetry of the unexpected similar to that of Man Ray's “encounter of a sewing machine and an umbrella on a dissecting table” or Arp's chance collages, as well as mimic the unpredictable and passing movements of nature. Calder continued to reference the natural world in his nonfigurative work throughout his life, as in the monumental mobile Red Lily Pads. Its ovoid disks float parallel to the earth in fleeting arrangements, like leaves skimming the surface of water.

**La Grande
Vitesse**
1969

View of the sculpture garden at the Hirshhorn Museum in Washington, D.C..

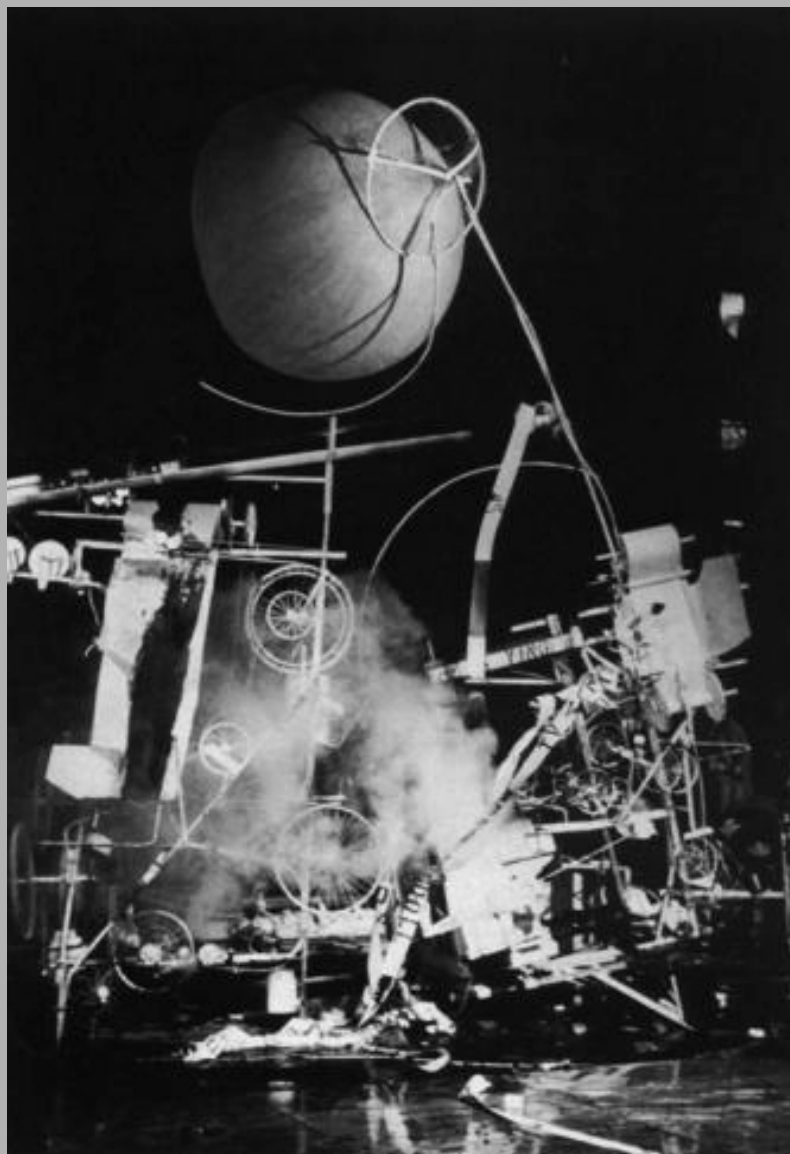
Jean Tinguely

1925 - 1991

Švýcarský sochař, známý svými autodestrukčními díly: pohybujícími se a strojům podobnými objekty vytvářenými ze železného šrotu (**junk art**), které se během performance (v tomto případě doslova: předvádění) destruovaly, samy zničily. Umělec označoval tato svá díla jako „*mechanický happening*“.

Nejznámější byla **Homage to New York** (*Pocta New Yorku*) z r. 1960 předvedená v Muzeu moderního umění, přičemž neúspěšná sebedestrukce způsobila požár, takže performance měla nečekaný průběh i výsledek.

Spolu se svou ženou **Niki de Saint-Phalle** realizoval tento představitel **kinetismu** v r. 1980 **Fontánu Stravinského** před Centrem Georges Pompidou v Paříži.

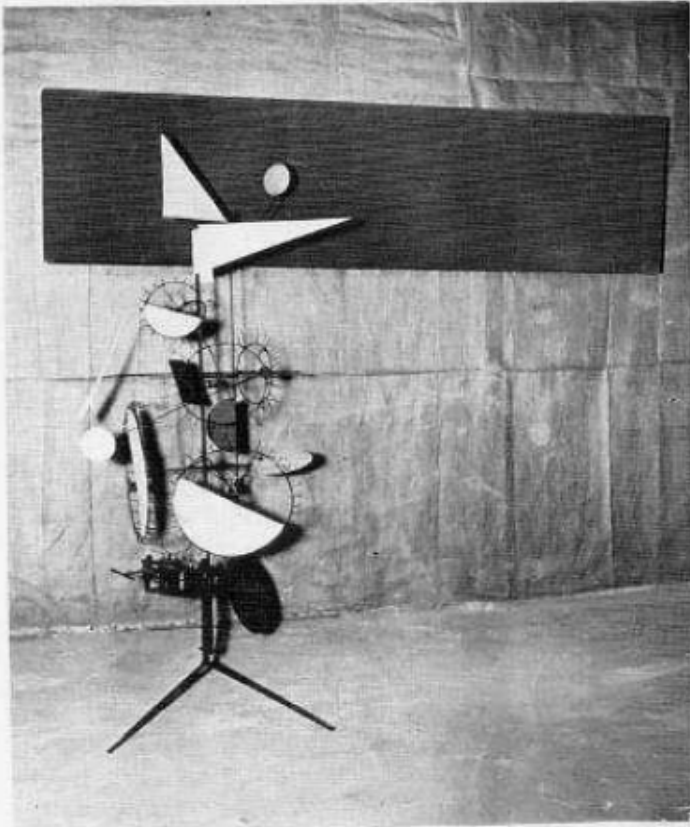
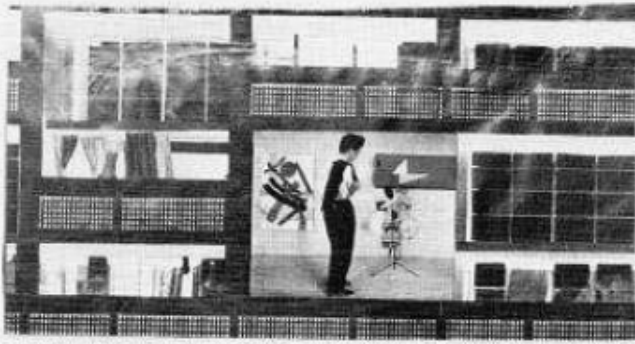
Homege TO New York, 1960

Homege to New York, 1960

Autoportrait , 1988
Centre Georges Pompidou

Festival avantgardy, Marseille 1956;
Jean Tinguely, Méta-matic, bienále v Paříži,
1959

Festival d'Art d'Avant-garde, Marseille, été 1956. Sculpture méta-mécanique (type Meta-Herbin) de Tinguely devant une peinture monochrome de Klein.

The Stravinsky Fountain

Stravinského fontána je z roku 1983. Byla zřízena v rámci výstavy **Centre Georges Pompidou** v jeho těsném sousedství.

Autory jsou **Jean Tinguely** (1925-1991) a **Niki de Saint Phalle** (1930-2002). Fontána je inspirována skladbou ruského skladatele Igora Stravinského *Svěcení jara*.

Skládá se ze 16 pohyblivých plastik. Sedm z nich je dílem Jeana Tinguelyho, šest vytvořila Niki de Saint Phalle a tři pocházejí od dalších umělců. Černé kovové mechanické sochy jsou od Jean Tinguelyho, barevné práce jsou sochařky Niki de Saint Phalle.

Jean Tinguely was a Swiss [painter](#) and [sculptor](#). He is best known for his sculptural machines or kinetic art, in the Dada tradition; known officially as metamechanics. Tinguely's art satirized the mindless overproduction of material goods in advanced industrial society.

Heureka sculpture by Jean Tinguely at *Zürichhorn* in Zürich-Seefeld (Switzerland)

Nicolas Schöffer

1912 - 1992

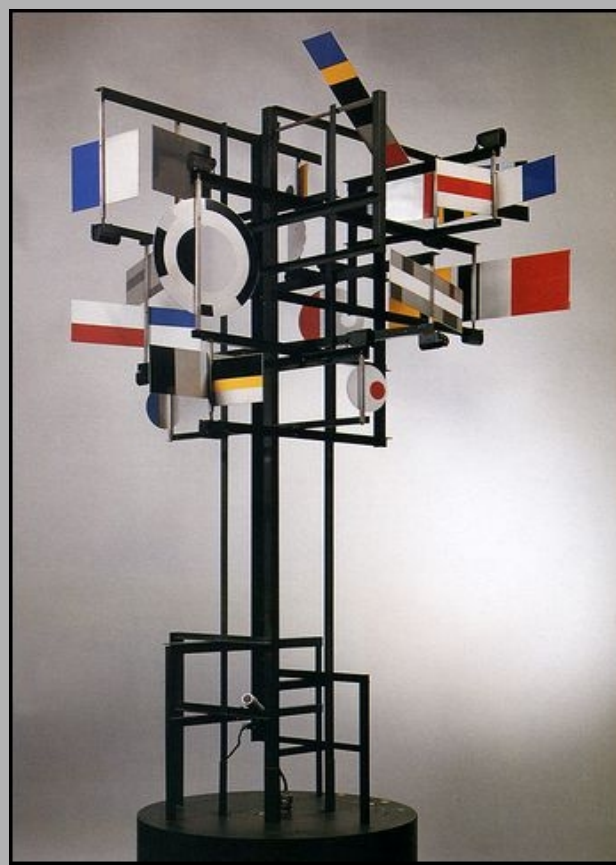
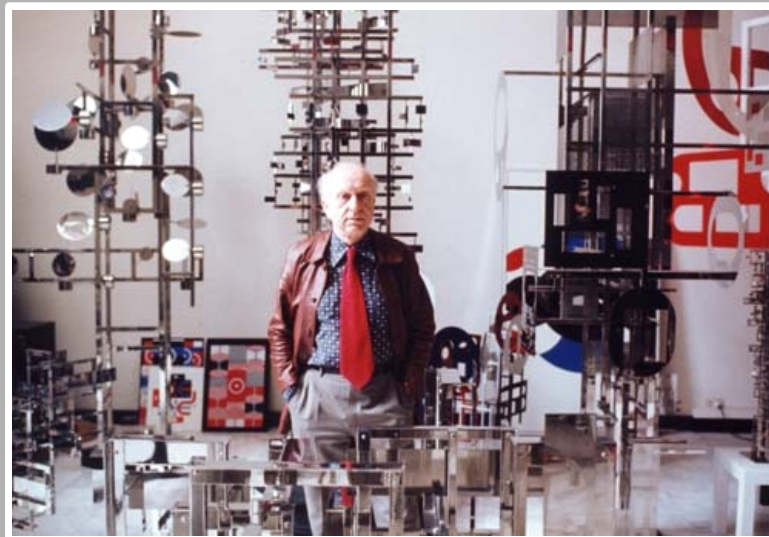
Byl maďarský sochař od r. 1939
žijící v Paříži s hlubokým zájmem
o architekturu a urbanismus.

Je považován za významného tvůrce
kybernetických soch, v nichž spojuje
použití mechanického pohybu, světla
a zvuků.

(například věž, která měla být
instalována v Paříži, měla svým
pohybem a barvou reflektovat zvuky
a nálady města)

Mezi jeho stěžejní dílo patří tzv. TLC
tedy **Tour Lumière Cybernétique**.

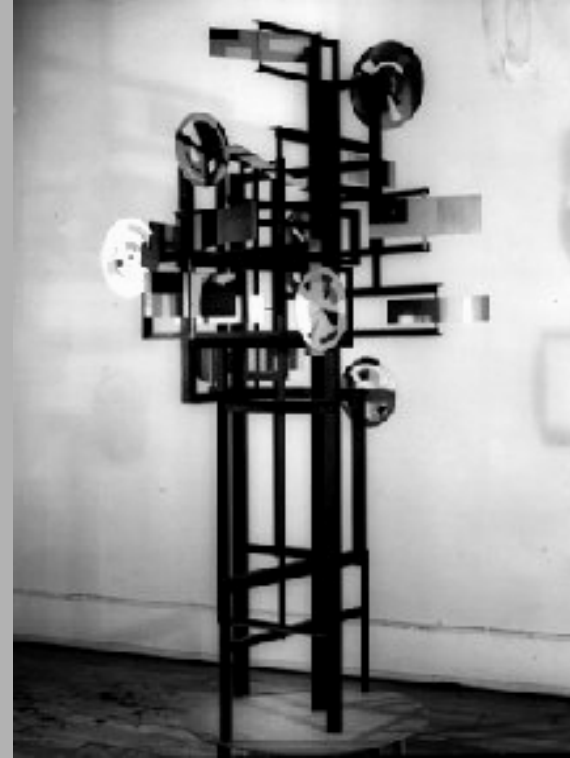
Byl novátorem v oblasti totálního
divadla, sochařství a architektury

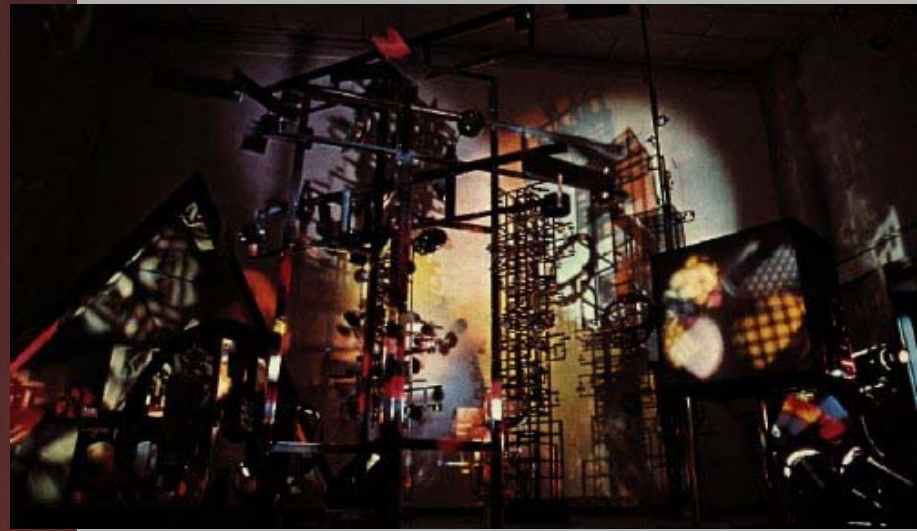
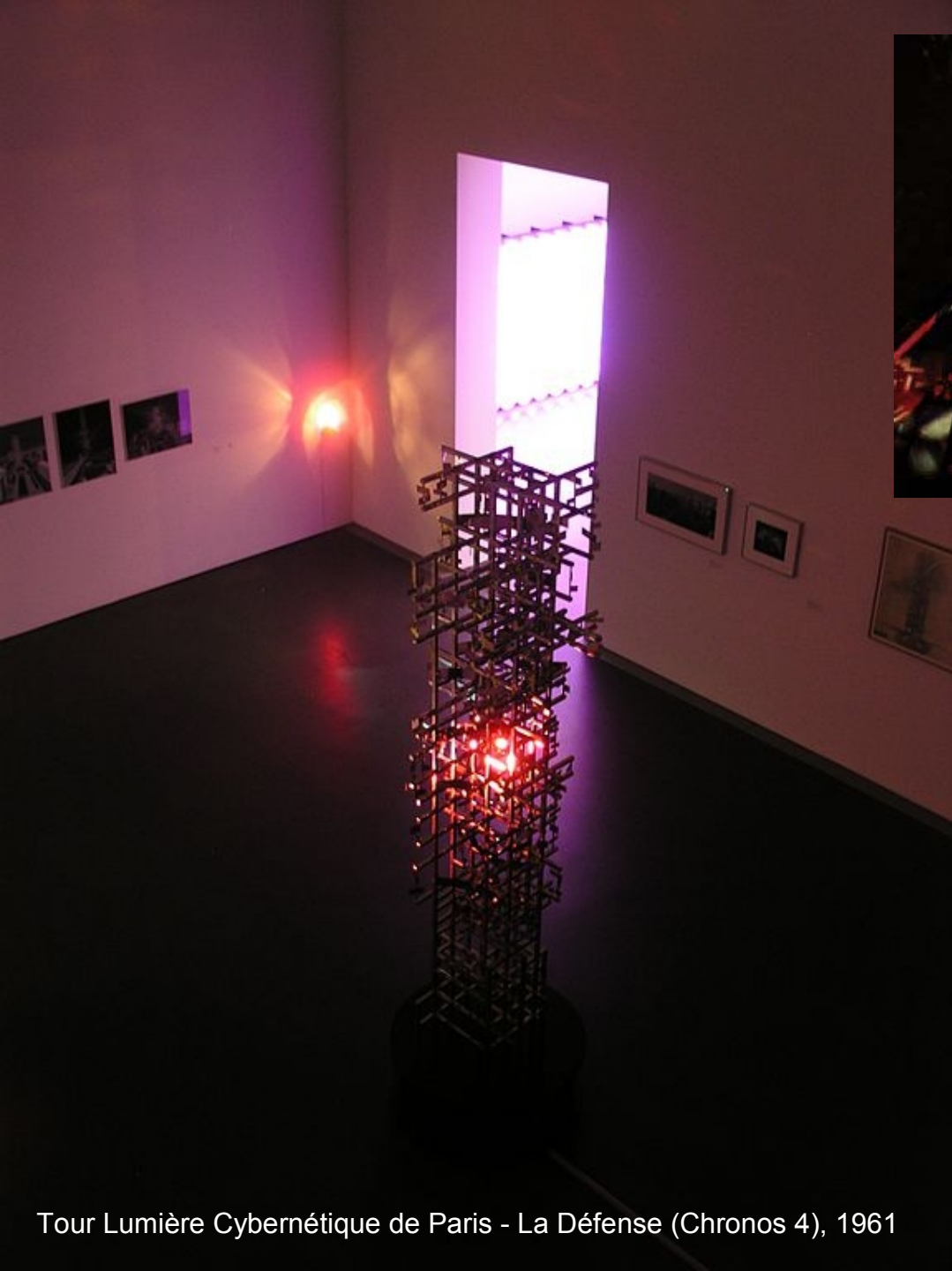

CYSP 0 (1956)

CYSP 1 (1956)

- Sculpture historique.
- Avant Cysp 1., dans les voies ouvertes par Norbert Wiener, il y eut bien quelques robots, prouesses compliquées et hideuses de technologies balbutiantes... mais aucune recherche artistique ne s'aventura jusque là...
- Il fallut l'idée de Schöffer et sa force de conviction pour que la Compagnie Philips-France, dont le Directeur était Marcel Jolly, prit le risque de mettre ses ingénieurs et ses moyens financiers au service de l'art dans un de ses nouveaux commencements.
- Après le Théâtre Sarah Bernhart et la place de La Concorde, le Toit de la Cité Radiieuse, devant elle les grands espaces et Marseille, avant de répondre à toutes les invitations de par le monde... Maroc, Etats-Unis.

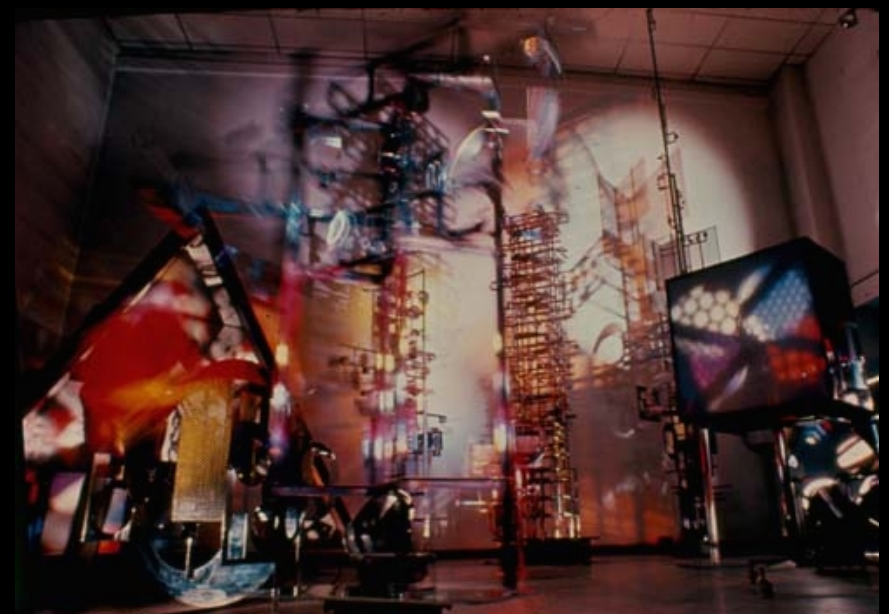
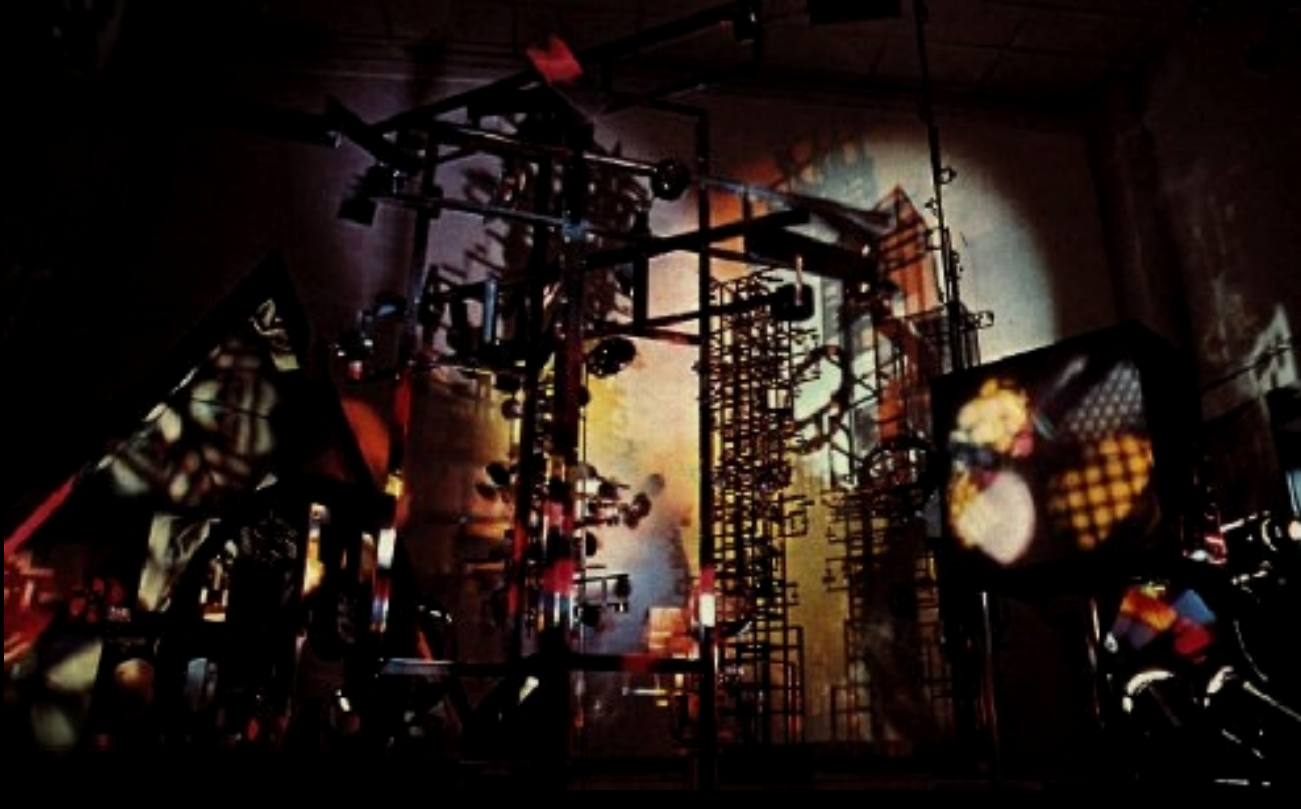

Tour Lumière Cybernétique de Paris - La Défense (Chronos 4), 1961

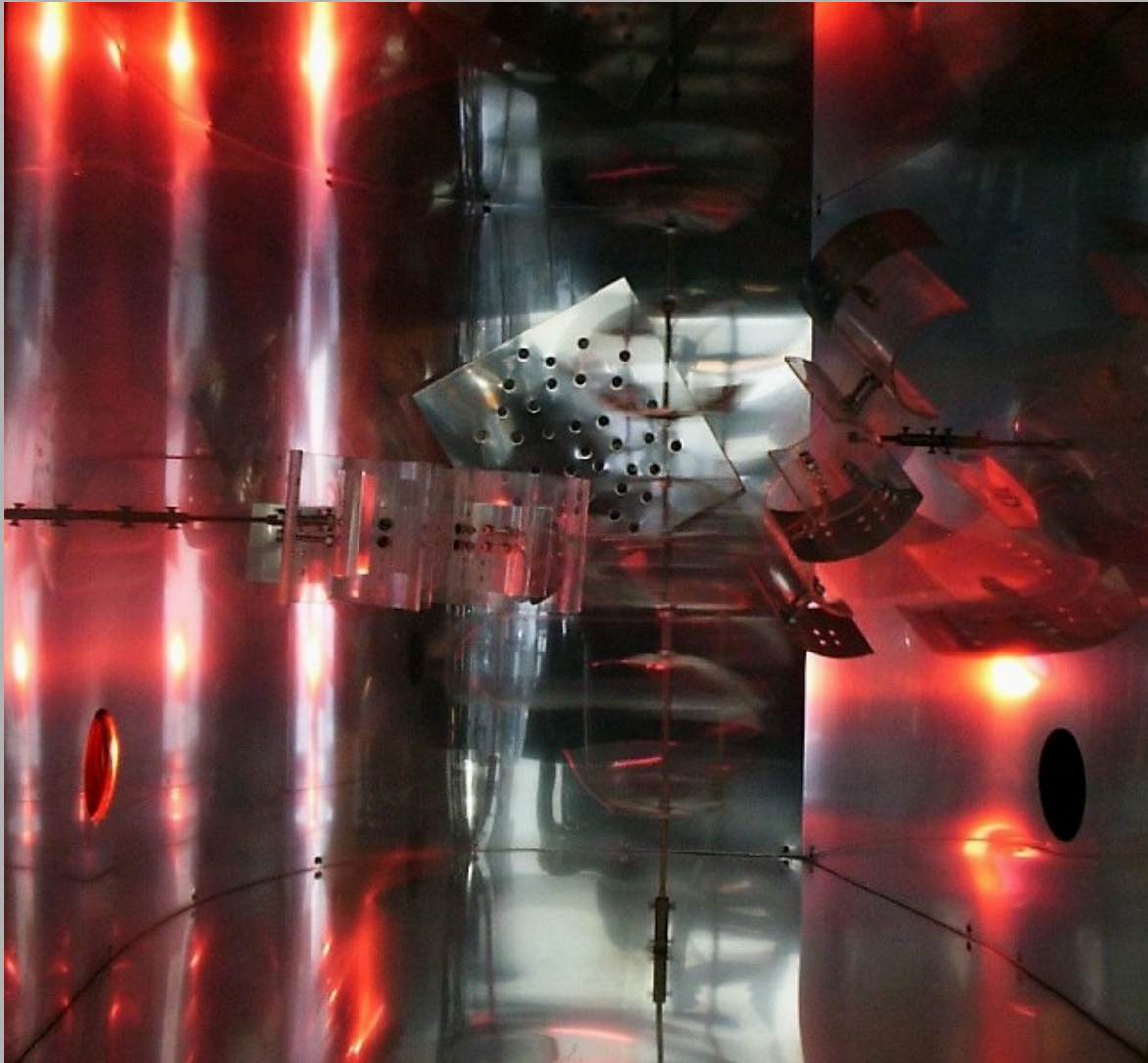
**L'atelier de
Nicolas Schöffer
à la Villa des Arts
1964**

*The Spatiodynamic
Luminodynamic &
Chronodynamic works of
Nicolas Schöffer*

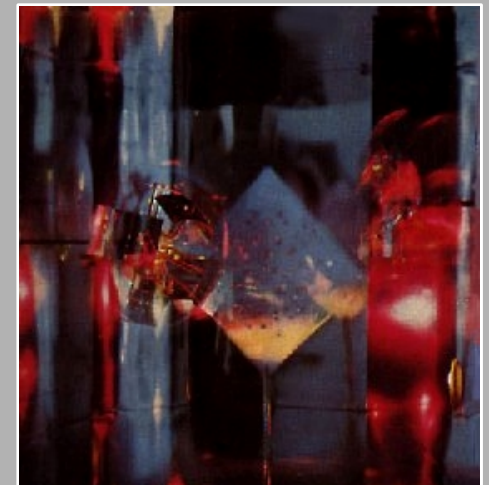
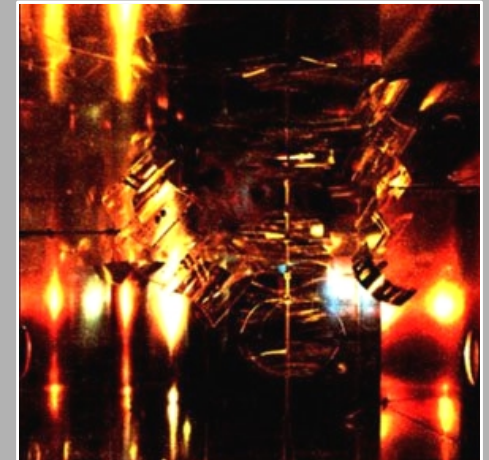
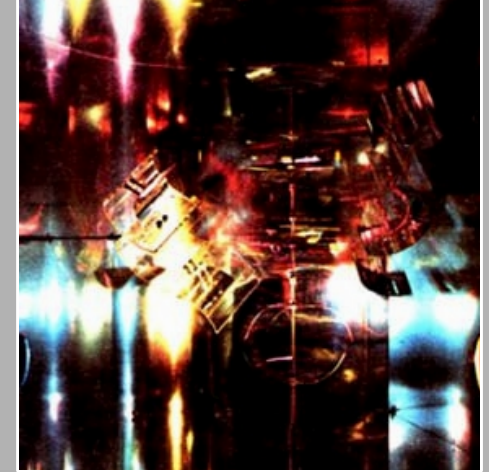
Les Microtemps (1968-1969)

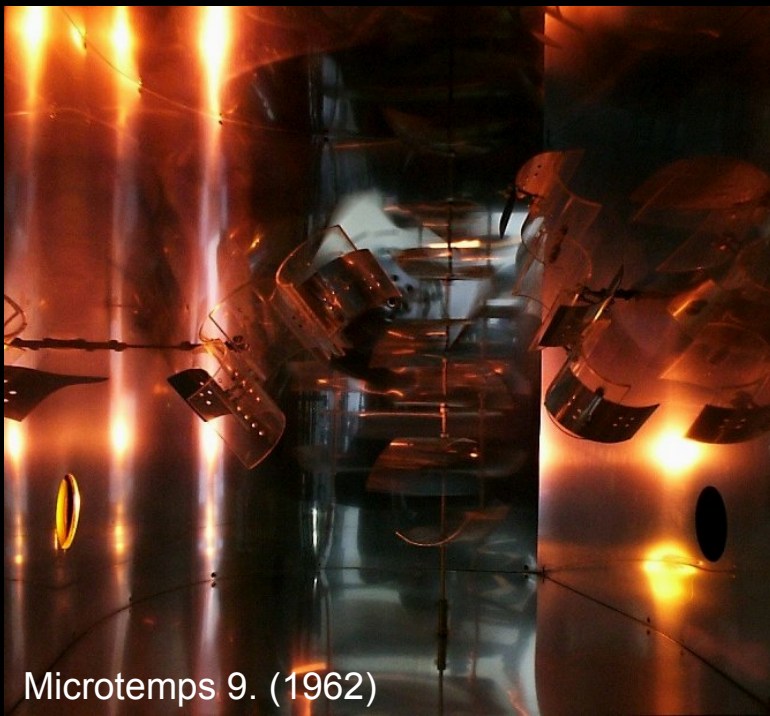
<http://www.olats.org/schoffer/microtps.htm#nouv>

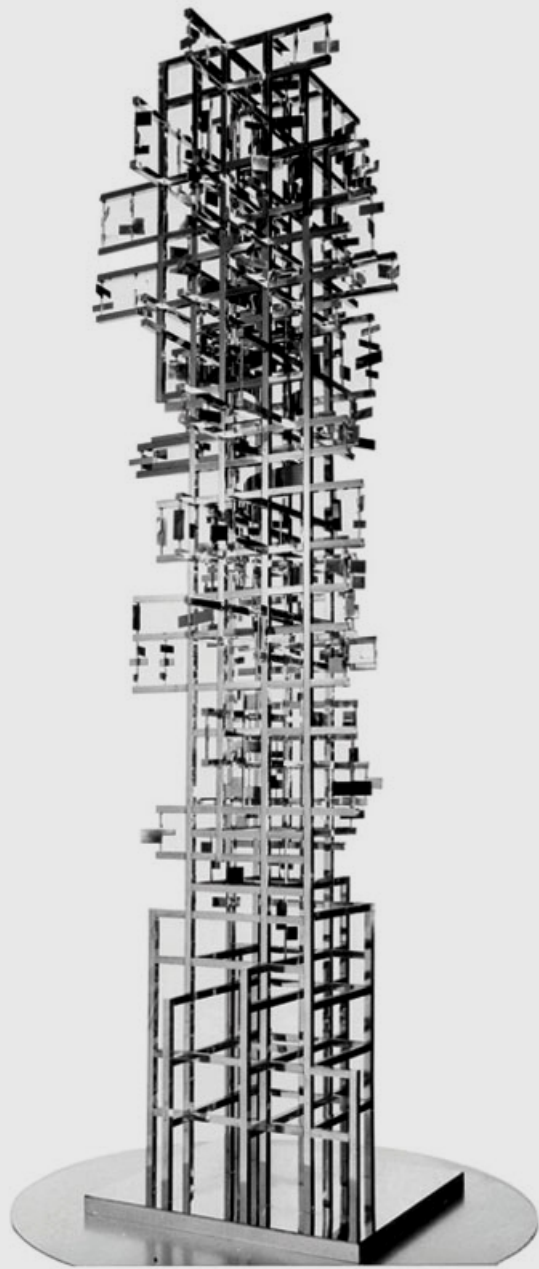
Plastika:

Černá krabice, v níž se pohybují disky, perforované desky z nerezové oceli, uvedené do pohybu naprogramovanými motory odrážejí pulsující světla a barvy vytváří velmi silné opakující se dynamické estetické vjemy

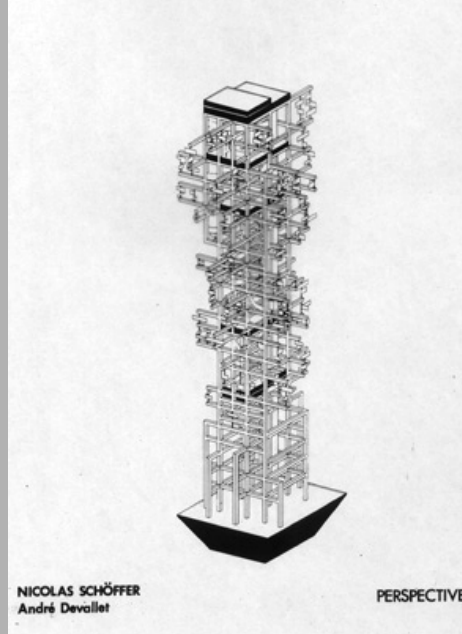

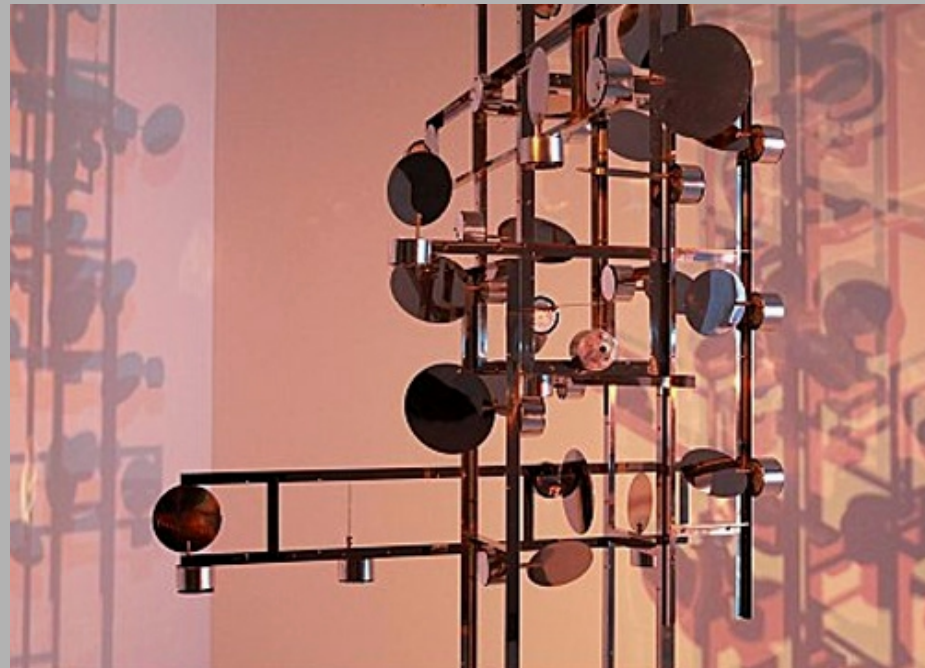
Microtemps 9. (1962)

Chronos 4 TLC, original en 3 exemplaires (2/3) de 1986, inox poli miroir, 92 x 20 x 20 cm

Chronos 8 – Nicolas Schöffer

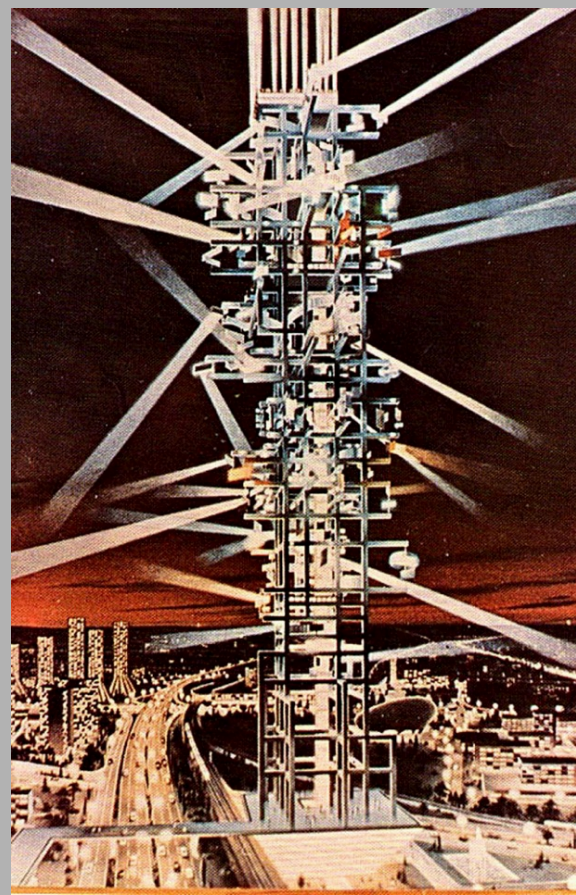
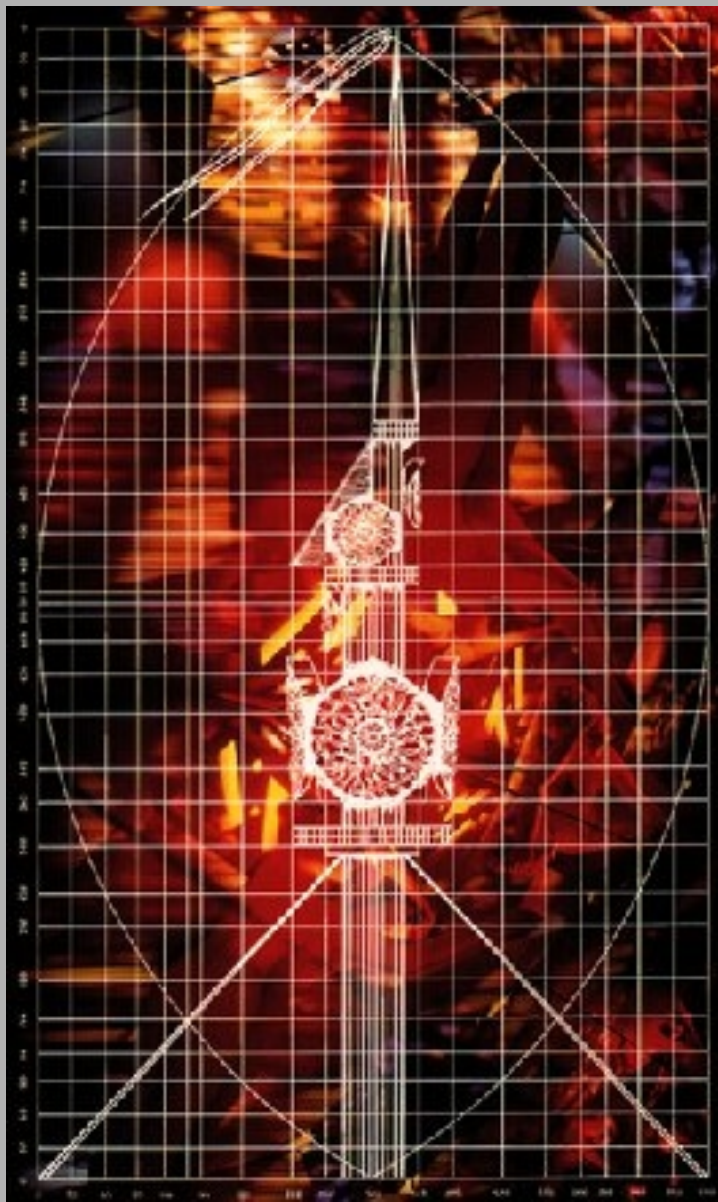

**Nicolas Schöffer:
Chronos 10B, 1980,
Europäisches Patentamt,
München**

La Tour Cybernétique de Liège – Nicolas Schöffer

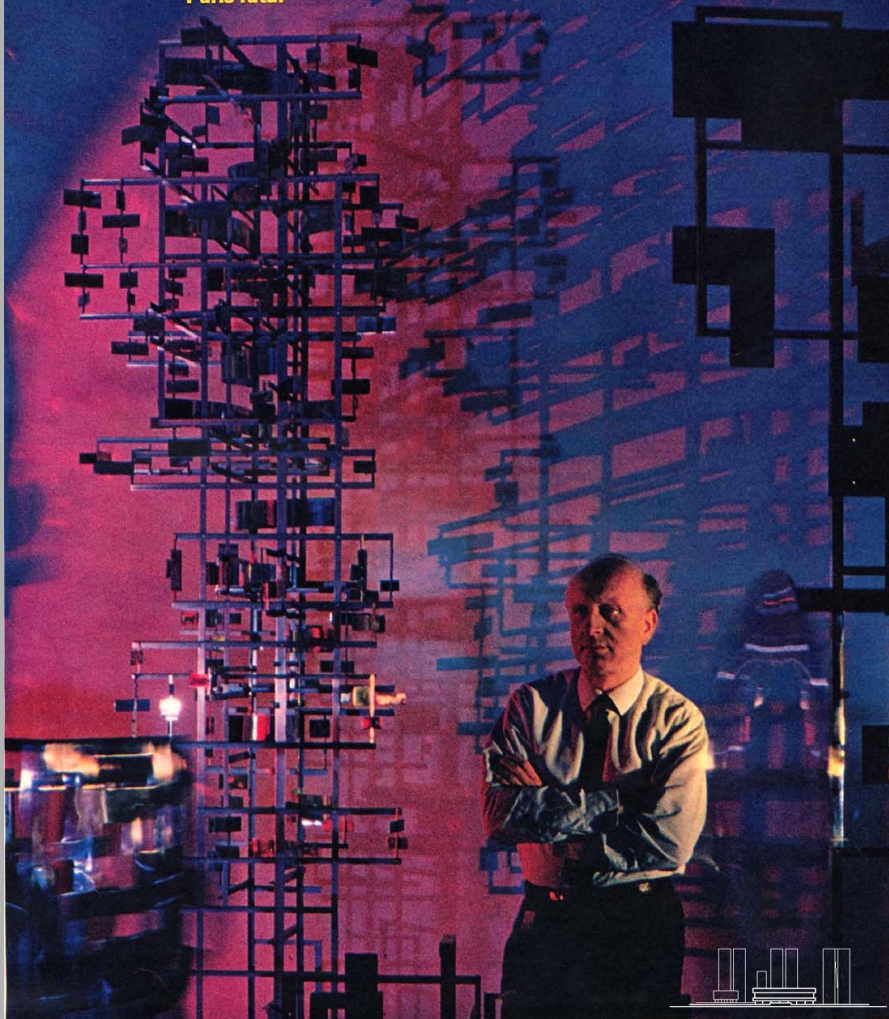
Tato navrhovaná Solární věž 600m symbolizující čtyři energie by měl být postaven v Los Angeles v roce 1984 olympijské hry.

Dans un atelier de
Montmartre : la naissance
des lumières du
Paris futur

PARIS
MATCH
N° 662 8 JUILLET 1987 1,20 F

PARIS
MATCH
N° 662 8 JUILLET 1987 1,20 F

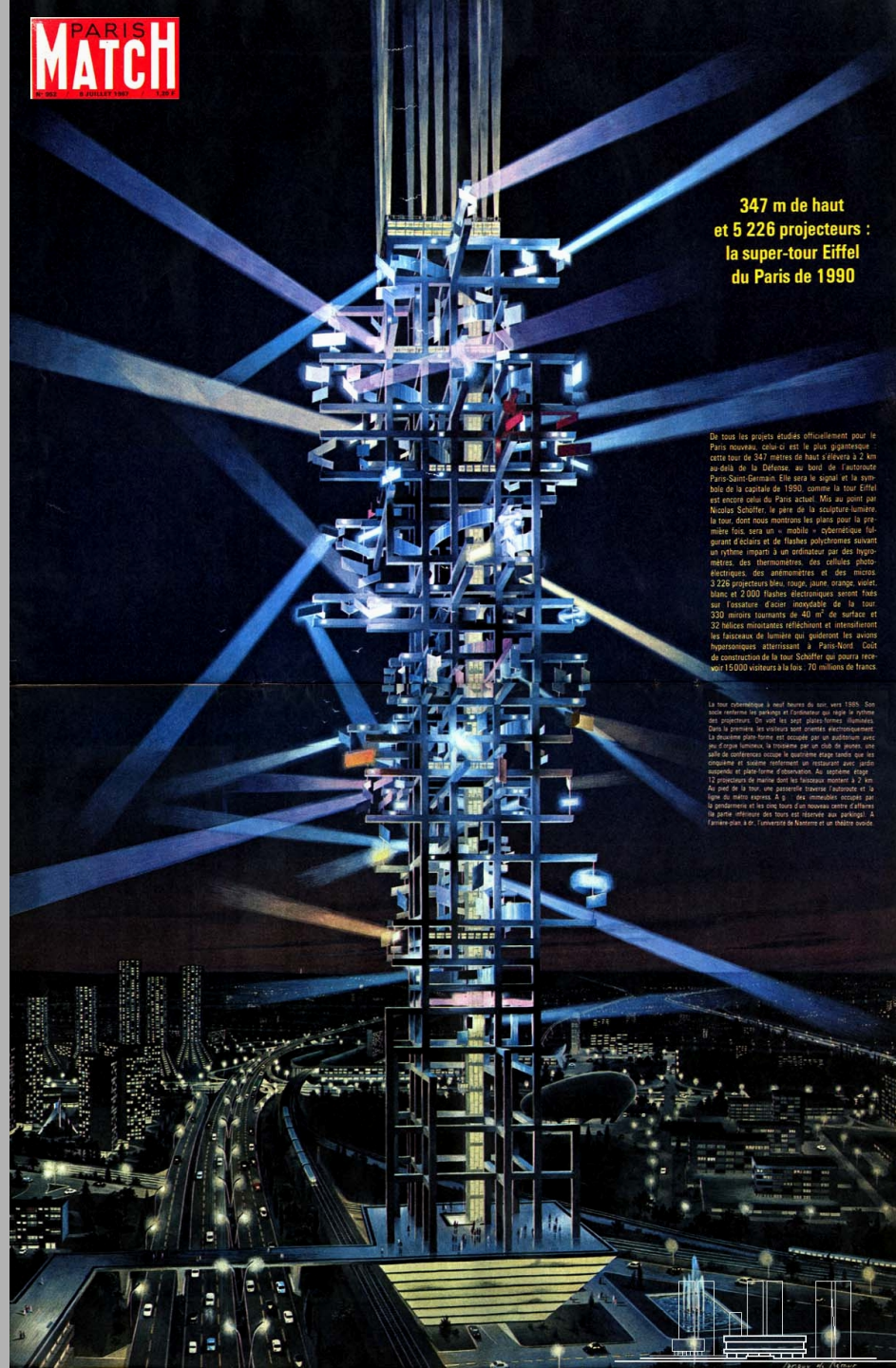

Nicolas Schaffer dans son atelier de la rue Hégaïppe-Moreau : essai de projecteurs sur la maquette de sa tour cybernétique. Les ombres et les éclairs polychromes évoquent ce que sera le ciel insolite du Paris de demain

347 m de haut
et 5 226 projecteurs :
la super-tour Eiffel
du Paris de 1990

De tous les projets étudiés officiellement pour le Paris nouveau, celui-ci est le plus gigantesque : cette tour de 347 mètres de haut s'élèvera à 2 km au-delà de la Défense au bord de l'aéroport Paris-Saint-Genain. Elle sera le signal et le symbole de la capitale de 1990, comme la tour Eiffel est encore celle de Paris actuel. Mis au point par Nicolas Schaffer, le père de la sculpture-lumière, la tour, dont nous montrons les plans pour la première fois, sera un « mobile » cybernétique faisant d'éclairs et de flashes polychromes suivant un rythme imparté à un ordinateur par des hygromètres, des thermomètres, des cellules photo-électriques des andromètres et des micros. 3 226 projecteurs bleu, rouge, jaune, orange, violet, blanc et 2 000 flashes électroniques seront fixés sur l'ossature d'acier inoxydable de la tour. 330 miroirs tournants de 40 m² de surface et 32 halécs microsecondes réfléchissent et intensifient les faisceaux de lumière qui pénétreront les avions hypersoniques atterrissant à Paris-Nord. Coût de construction de la tour Schaffer qui pourra recevoir 15 000 visiteurs à la fois : 70 millions de francs.

La tour cybernétique à midi heures du soir vers 1985. Son socle renferme les projecteurs et l'ordinateur qui dirige le système des projecteurs. On voit les sept plates formes illuminées. Dans la nuit, les visiteurs sont éclairés électromagnétiquement. La deuxième plate forme est occupée par un auditoire avec ses propres lampes, la troisième par un club de jeunes, une salle de conférences occupée le lendemain après-midi par un cinémas et soixante restaurants. Le socle renferme aussi 12 projecteurs de marine dont les faisceaux montent à 2 km. Au pied de la tour, une passerelle traverse l'aqueduc et la ligne de métro express. A 6 m les immenses escaliers par le piedmètre et les deux tours d'un nouveau genre d'éléments. La partie inférieure des tours est réservée aux parkings. A l'arrière-plan à dr. l'université de Nanterre et un hôtel suédois.

Otto Piene

1928 Německo

Skupina ZERO
(1950s a 1960s)

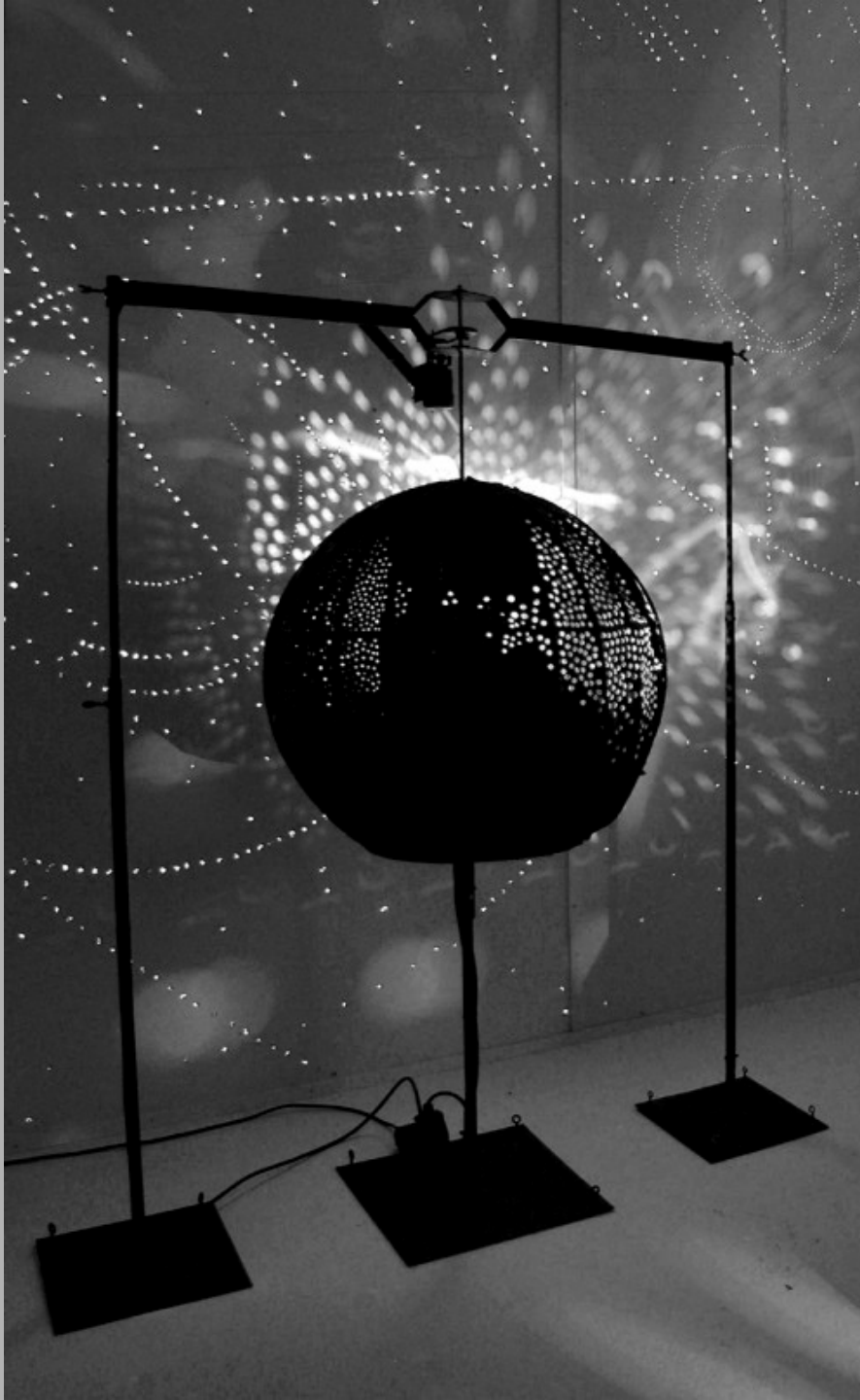
Mechanický balet
1960

Otto Piene
Hängende Lichtkugel
1972

Otto Piene

Světelný balet, 1961

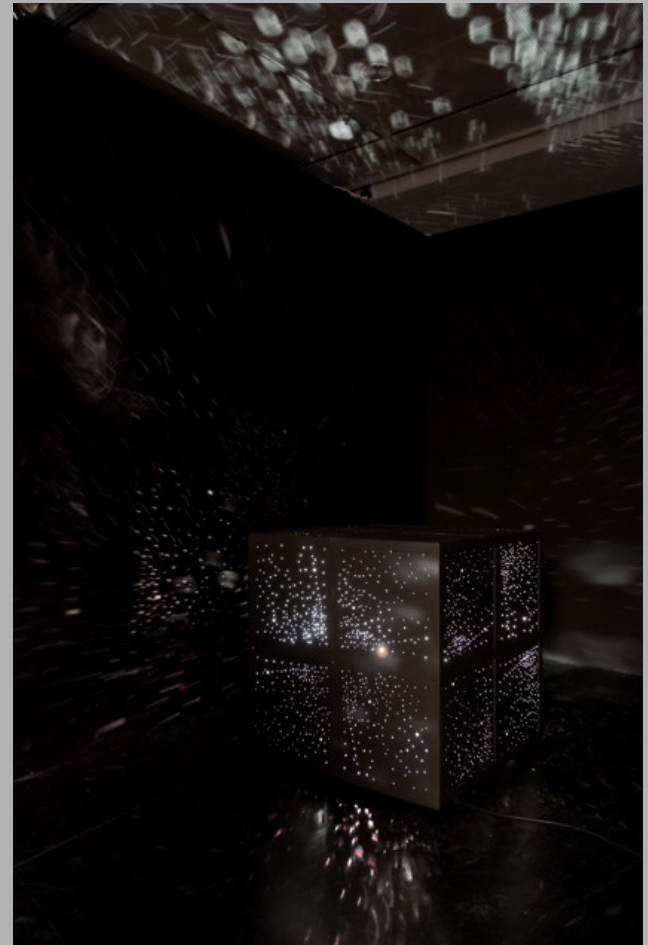
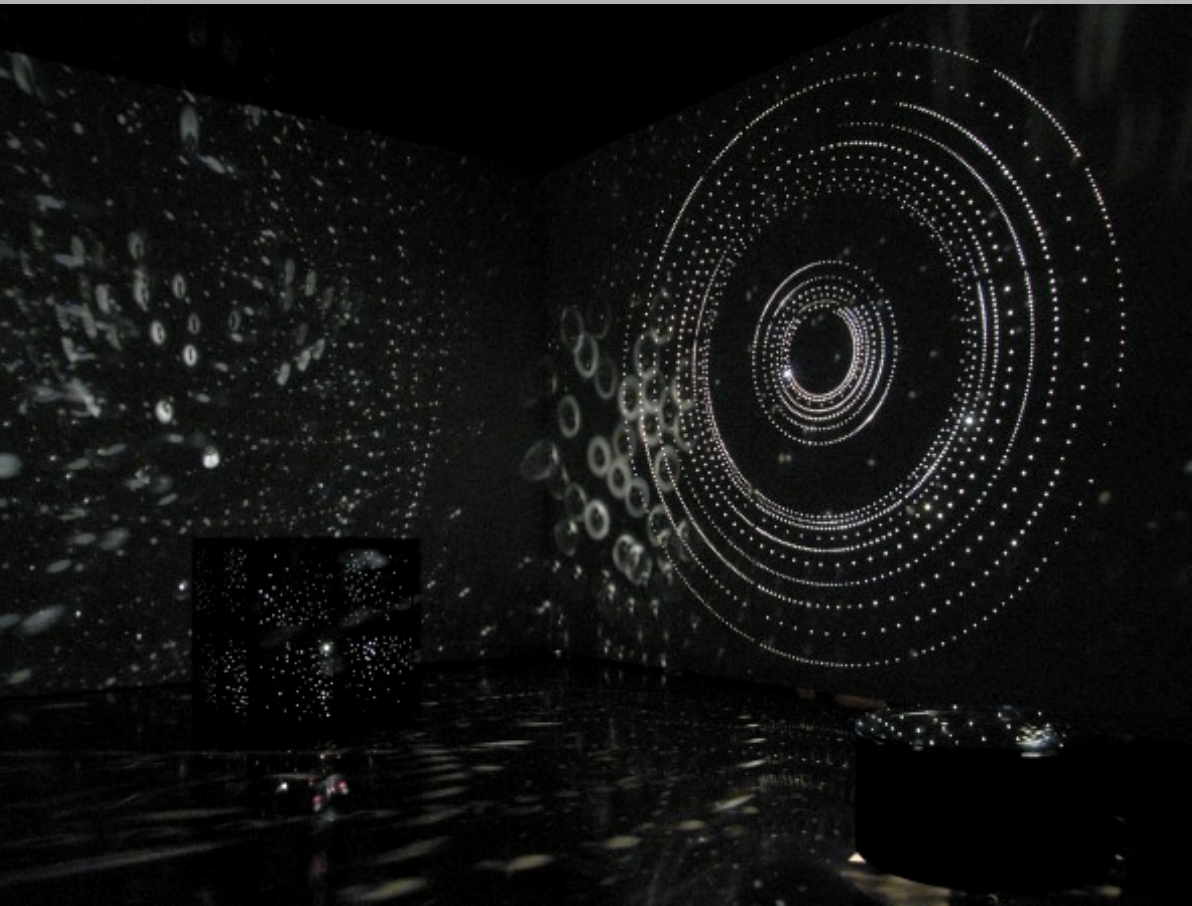
Otto Piene, **Corona Borealis**, 1965

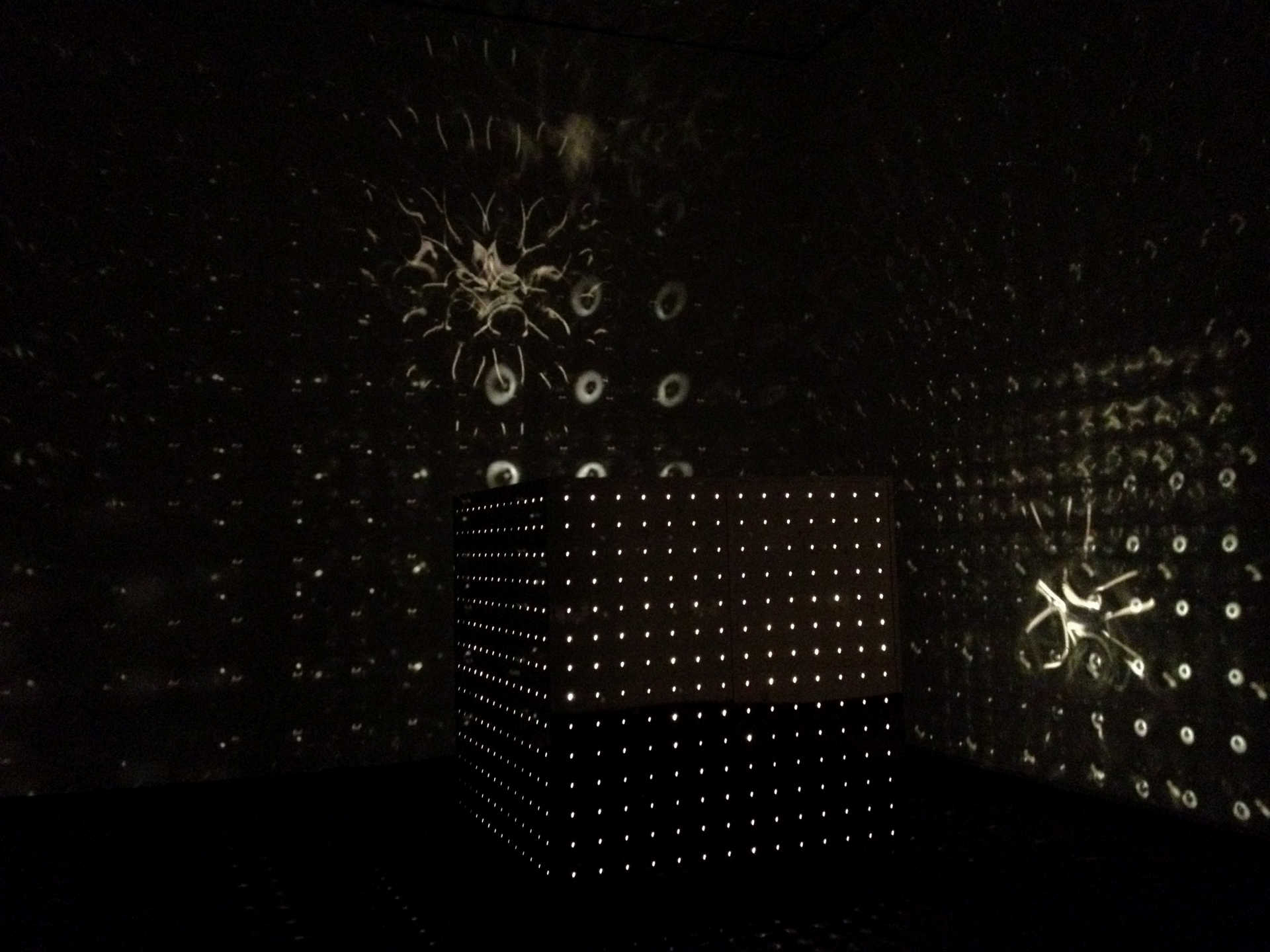

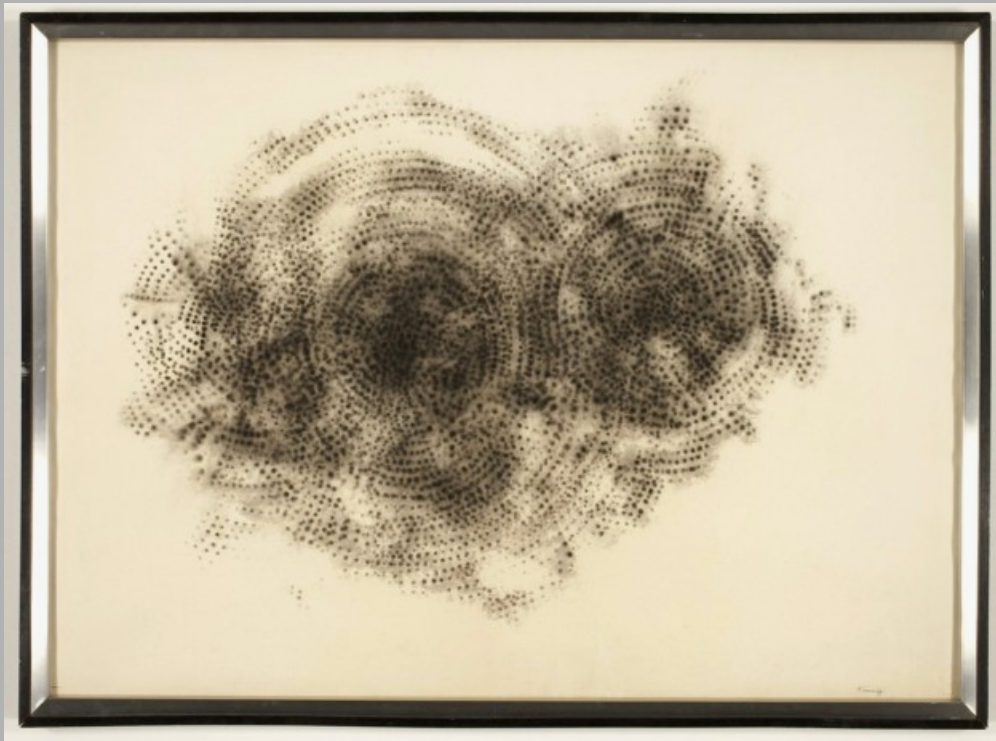
Otto Piene
Electric Rose
1965

Polished aluminum globe
with 160 timed neon lamps

Otto Piene
Light Room

ZERO and **Otto Piene**
Untitled (Raster-Rauchzeichnung),
1959
smoke on paper
71 x 100 cm

Otto Piene
Apparition, 1967
pigment and soot on paper
68,3 x 47,9 cm

Otto Piene, Light Line Experiment, 1968, MIT

Julio Le Parc

1928 Argentina

painting,
sculpture,
installation

Kinetic art
Op Art

JULIO LE PARC

HOME

ARTWORK

TEXT

INFO

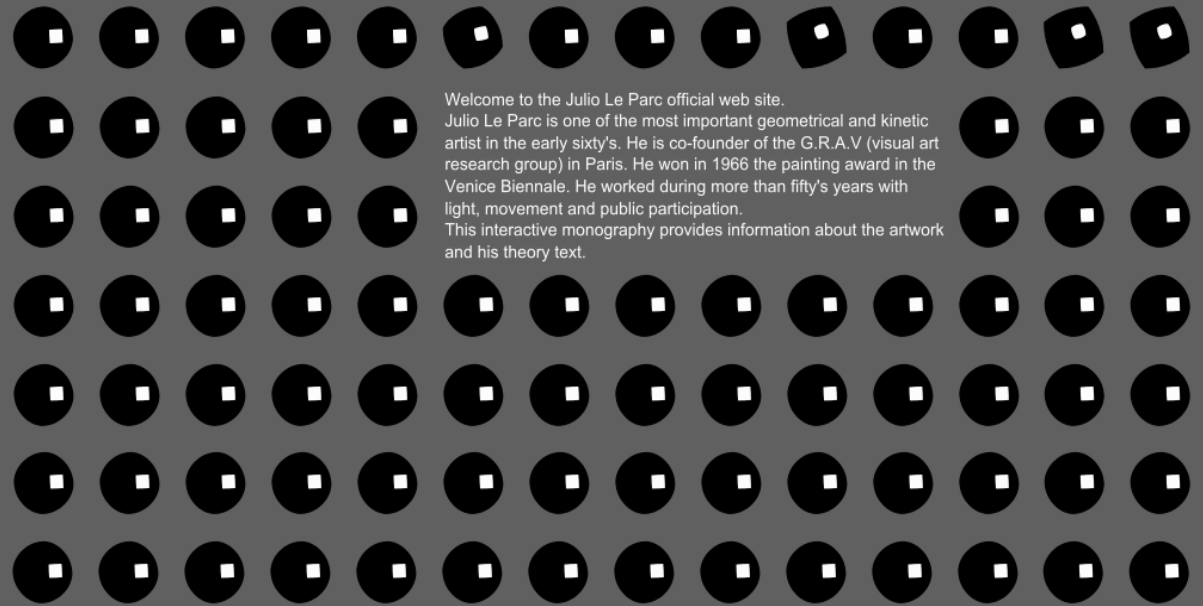
BIOGRAPHY

3D MUSEUM

LINKS

CONTACT

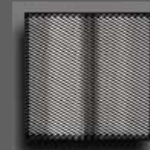
E-BOOK

Welcome to the Julio Le Parc official web site.

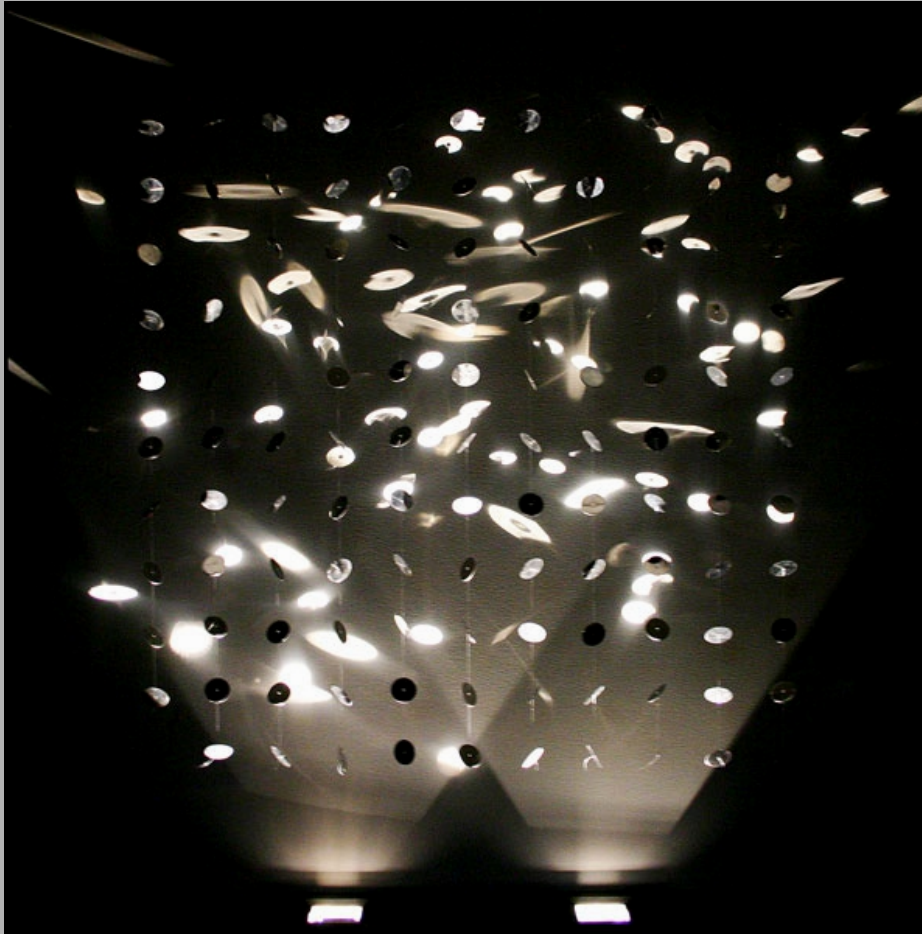
Julio Le Parc is one of the most important geometrical and kinetic artist in the early sixty's. He is co-founder of the G.R.A.V (visual art research group) in Paris. He won in 1966 the painting award in the Venice Biennale. He worked during more than fifty's years with light, movement and public participation.

This interactive monography provides information about the artwork and his theory text.

Julio Le Parc

1928, Argentina

Continuel Mobile Lumière

1960 – 1966, 1968

Continuel-lumière au plafond

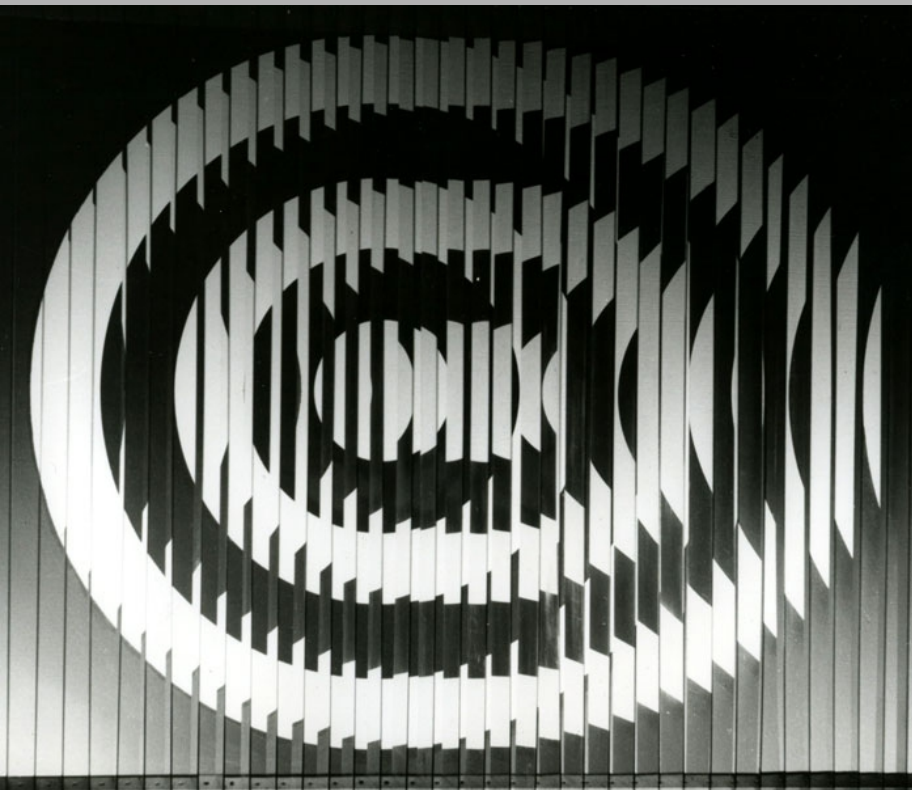
120 x 120 x 17 Cm

1963

Continuel-lumière

124 x 35 x 34 Cm

1960-1966

Cercles fractionnés

63 x 94 x 20 Cm

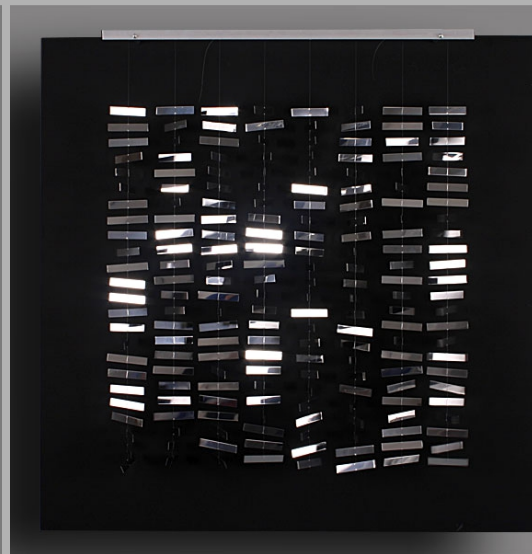
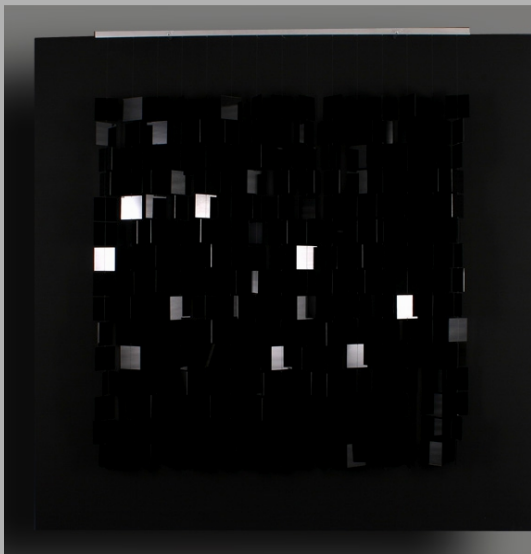
196

Cloison à lames réfléchissantes

224 x 260 x 80 Cm

1966

Mobile blanc sur noir

153 x 153 x 12 cm

1960

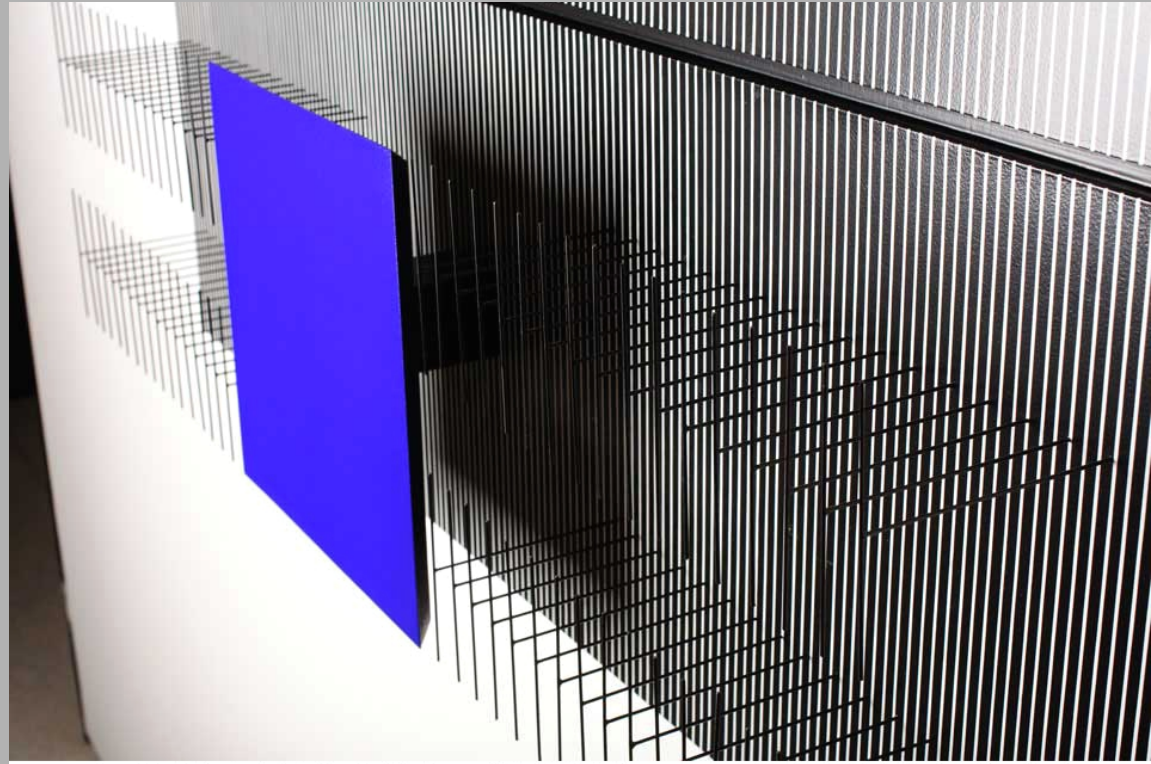
**Mobile rectangle argent
sur noir**

100 x 100 x 7 cm

1967

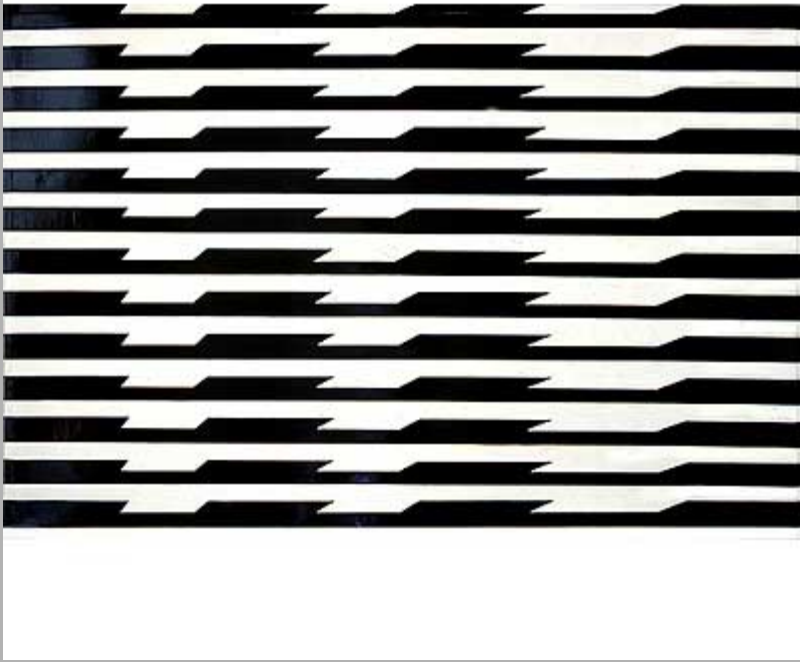
**Continuel mobile
Miami**

Jesús-Rafael Soto

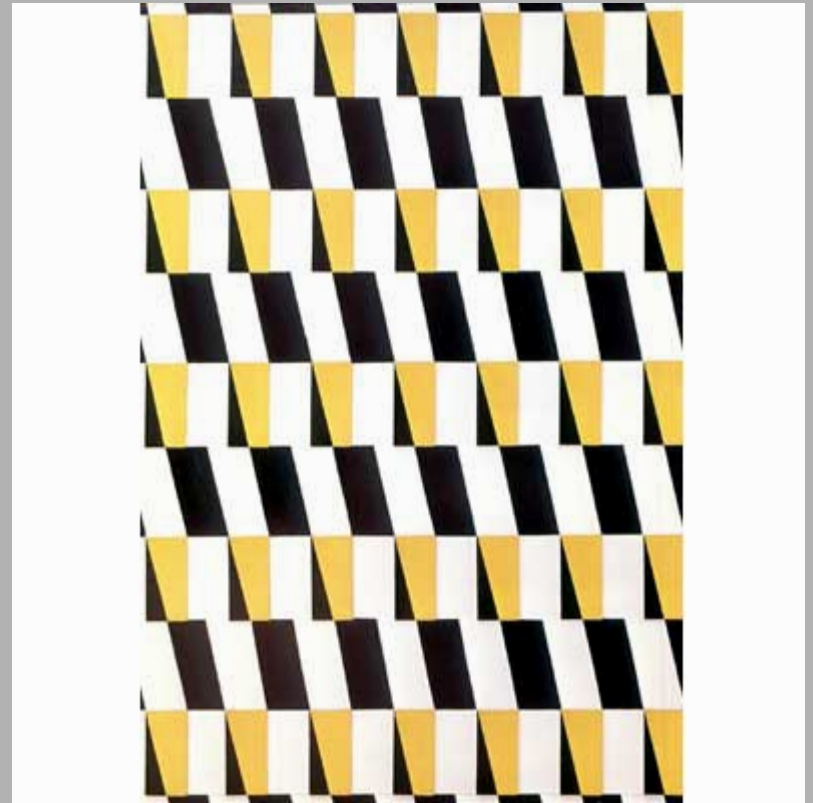

Jesús Rafael Soto - Cuadrado Azul con Tes (Blue Square with Tes), 2004 - Paint on wood and metal, 40 1/2 x 40 1/8 x 6 3/4 in. (103 x 102 x 17 cm.)

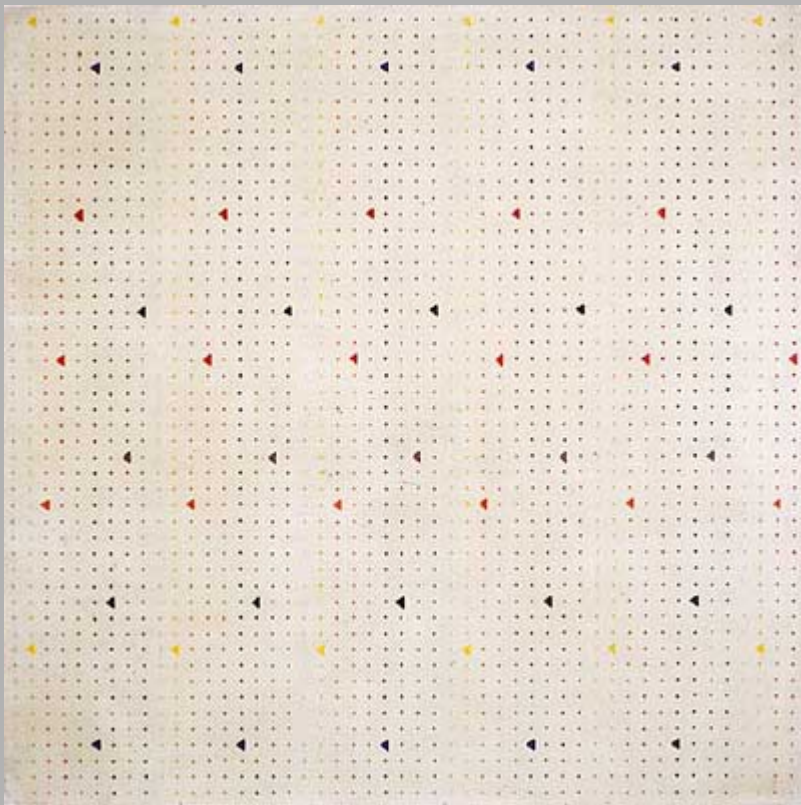
Répétition et progression
1951

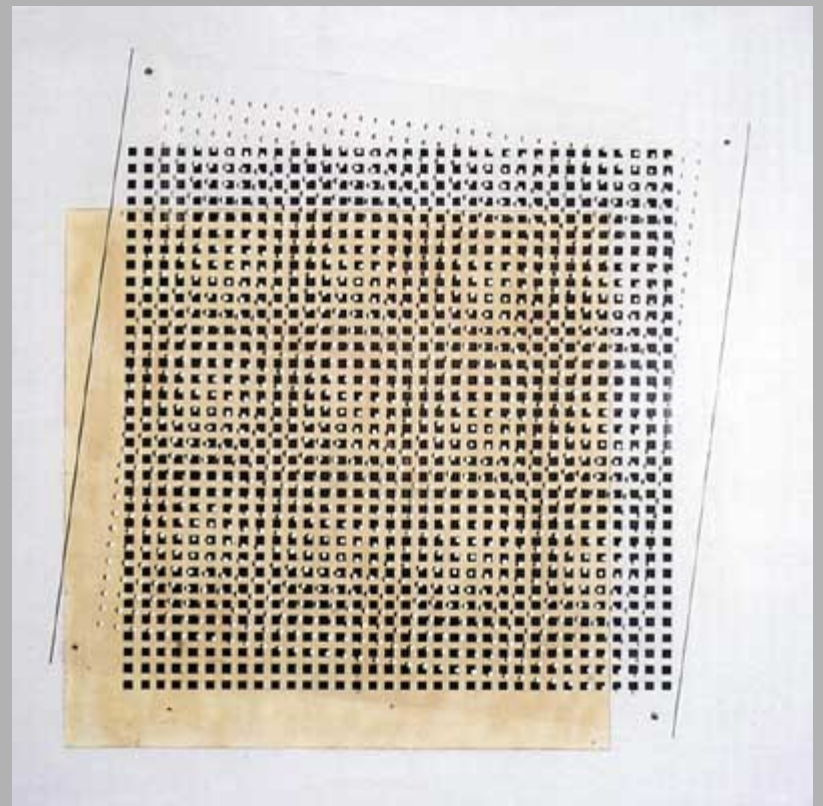
Répétition optique N°2
1951

Pintura serial
1953

Metamorphosis
1954

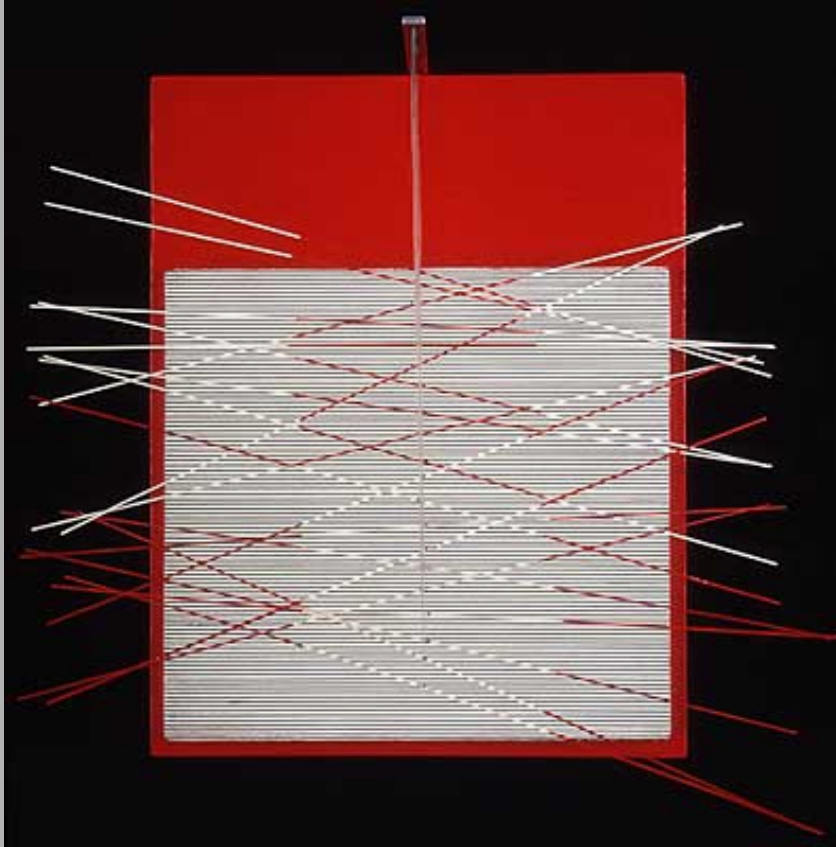

Harmonie transformable
1956

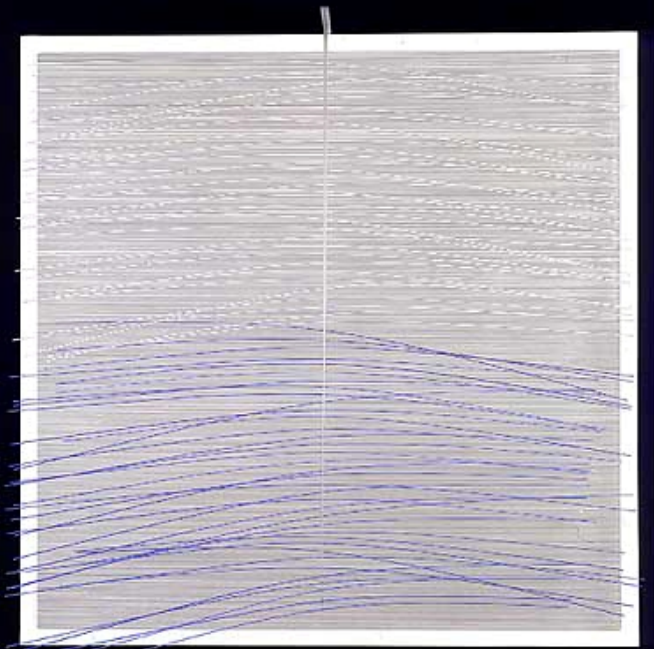
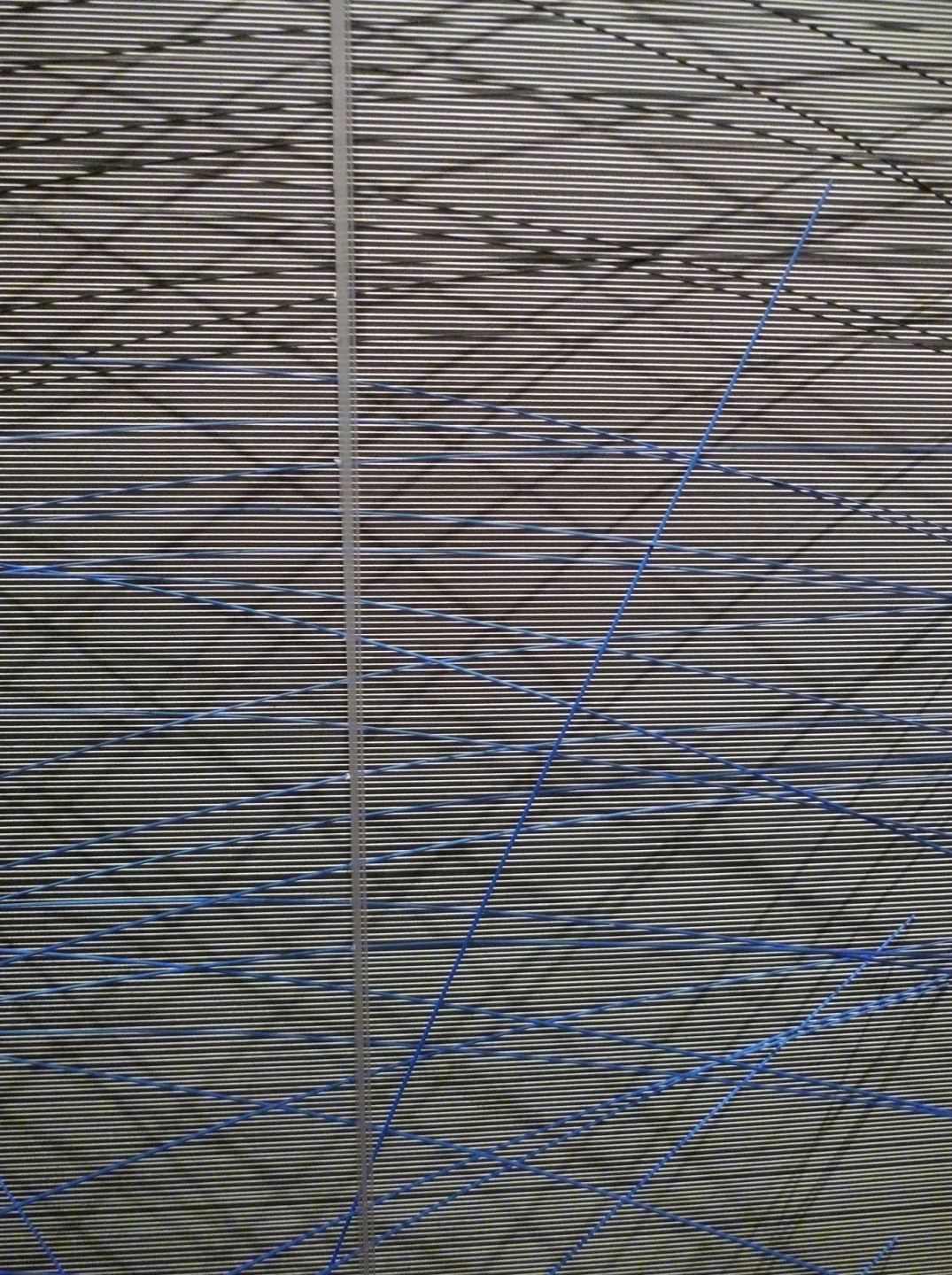

Dynamique de la couleur
1957

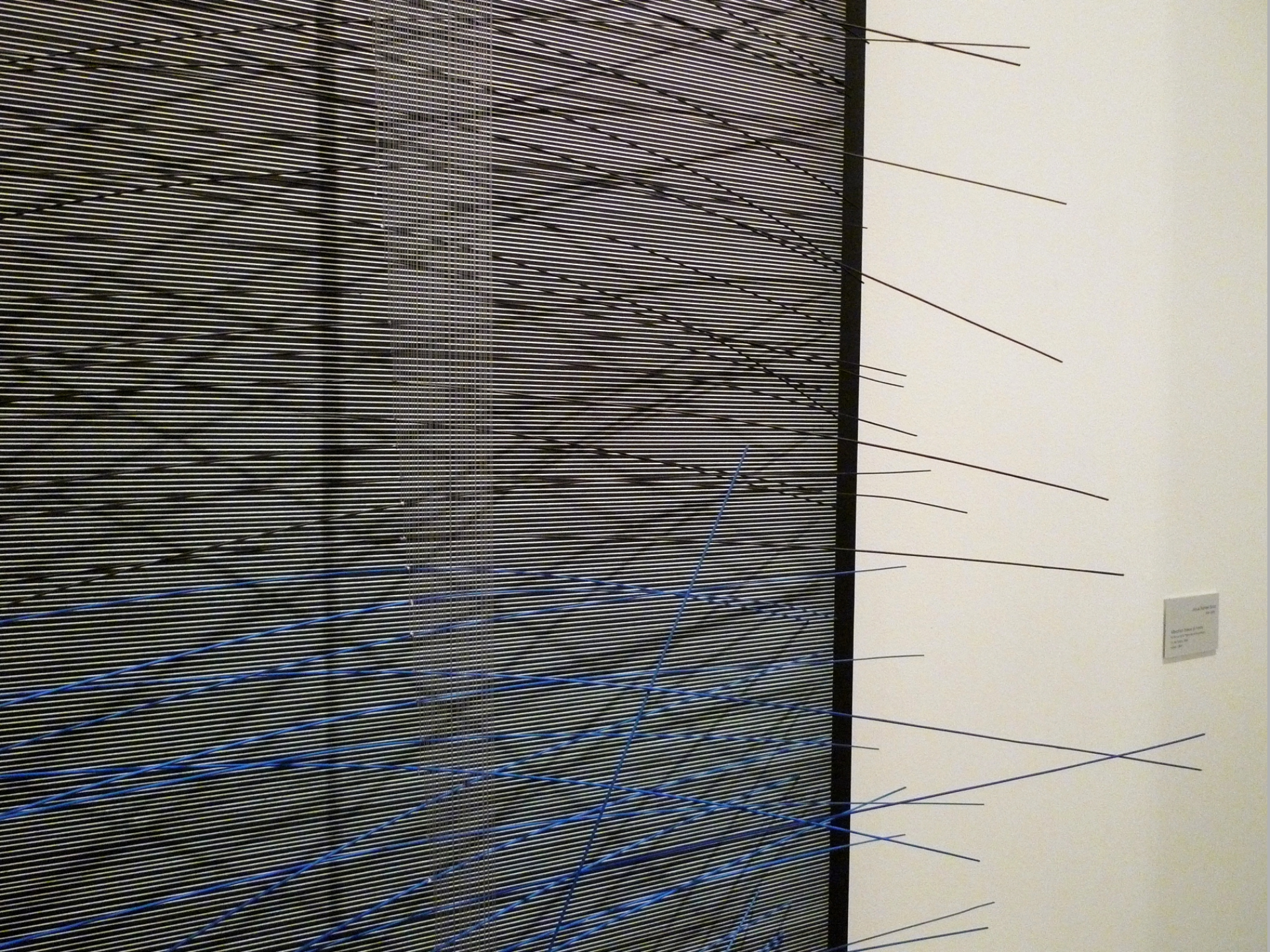

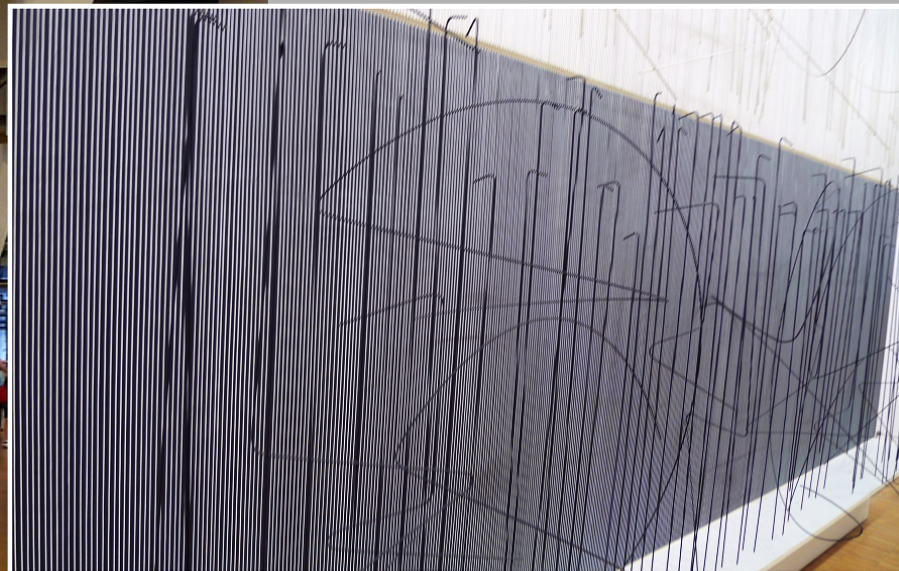
Ana
1968

**Curvas inmateriales
blancas y grises**
1965

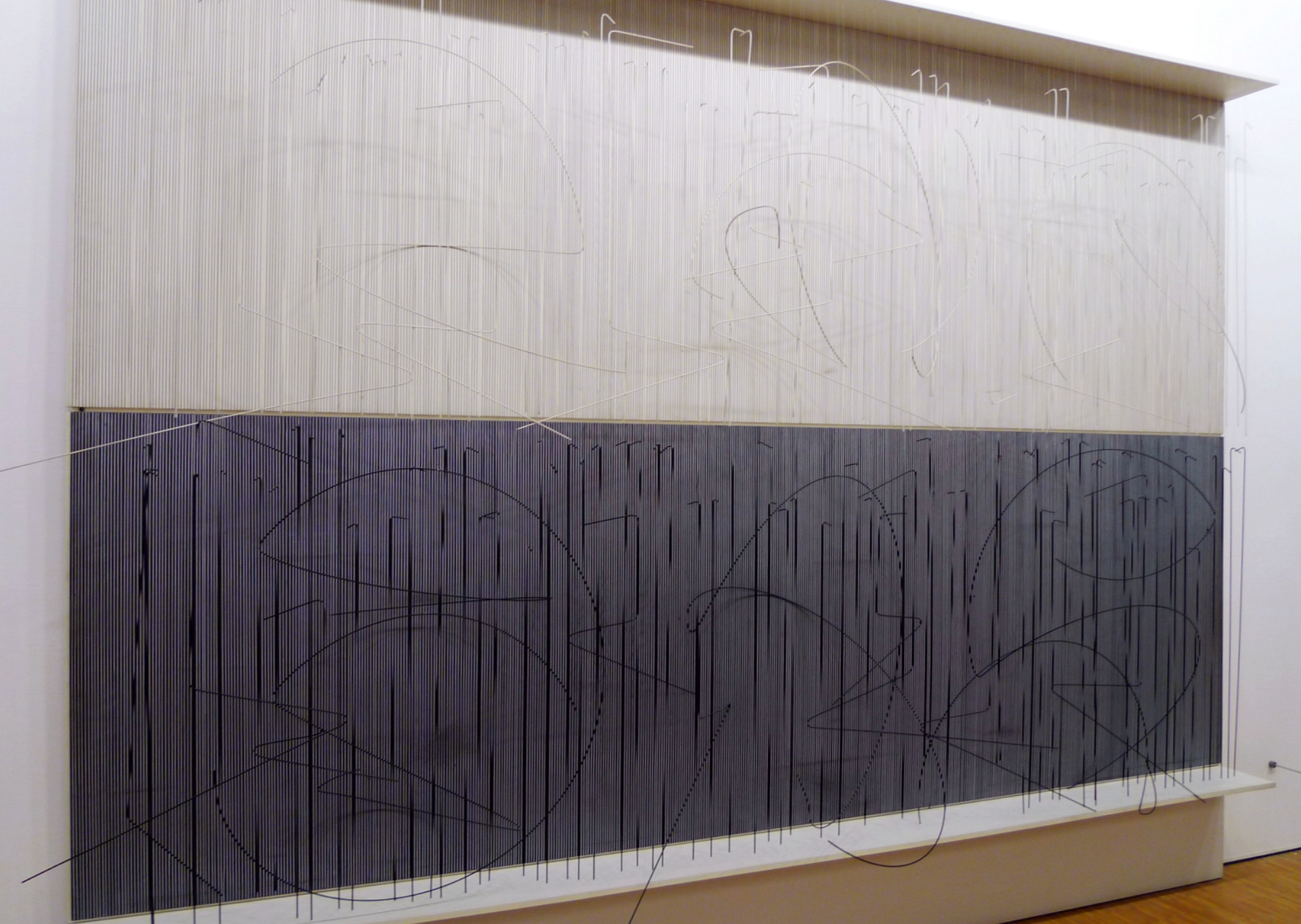
Small rectangular label with illegible text, likely an artist's name or title.

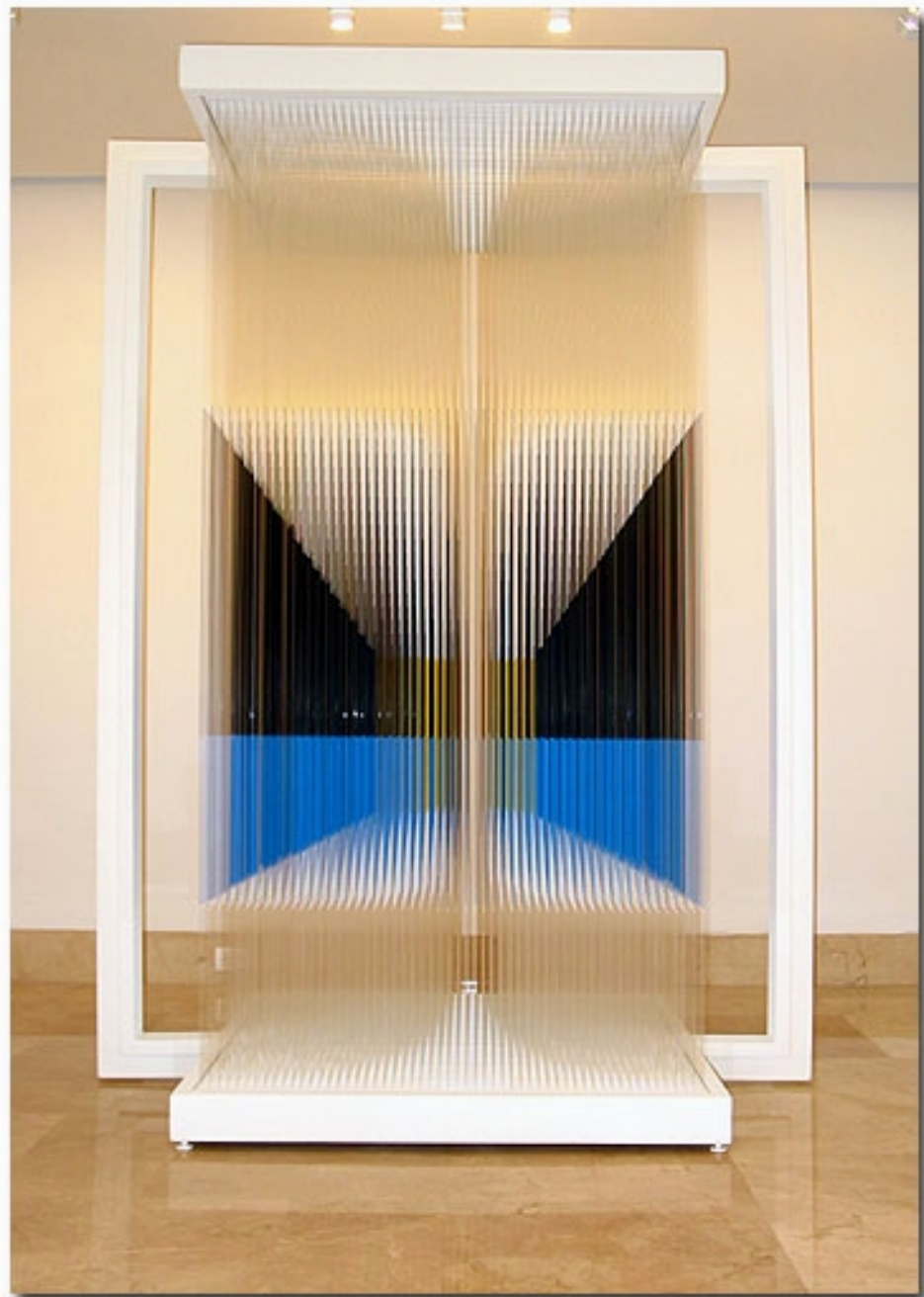
Grande écriture double 1977

Jésus Raphael Soto, *Gran doble escritura (Grande écriture double)*, 1977
Bois peint et métal, 253,5x380x30 cm
Achat 1977 - AM 1977-556

CLOSE X

Grande écriture double 1977

Jesús Rafaël Soto
***Volume Virtuel Suspendu*, 1977**
Aluminum and nylon, 30 x 18 m
Royal Bank of Canada, Toronto

Carlos Cruz-Diez

1923

Carlos Cruz-Diez is a Venezuelan kinetic and op artist. He lives in Paris. He has spent his professional career working and teaching between both Paris and Caracas. His work is represented in museums and public art sites internationally. He is represented by two American galleries: Sicardi Gallery in Houston, Texas, and Moka Gallery in Chicago, Illinois.

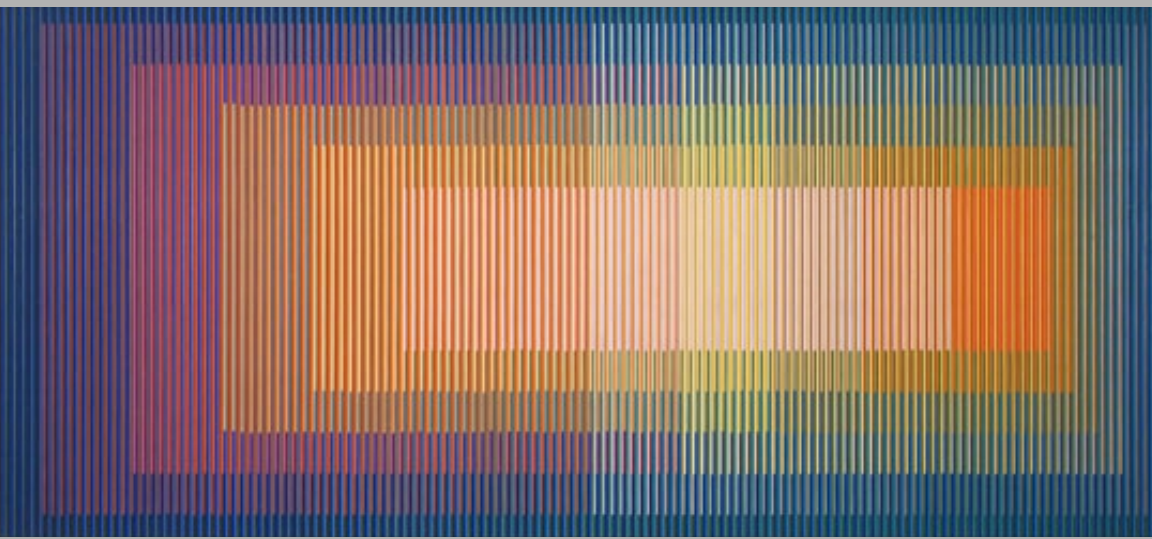

Transchromie (from the exhibition “Cruz-Diez. Cinq propositions sur la couleur”)
1969 **Style:** Op Art **Series:** Transchromies **Genre:** installation

Transchromie (from the exhibition "60/72: Douze Ans d'Art Contemporain en France")

Chromosaturation pour un lieu public
1969

Physichromie 625

1973

Style: Op Art

Genre: abstract painting

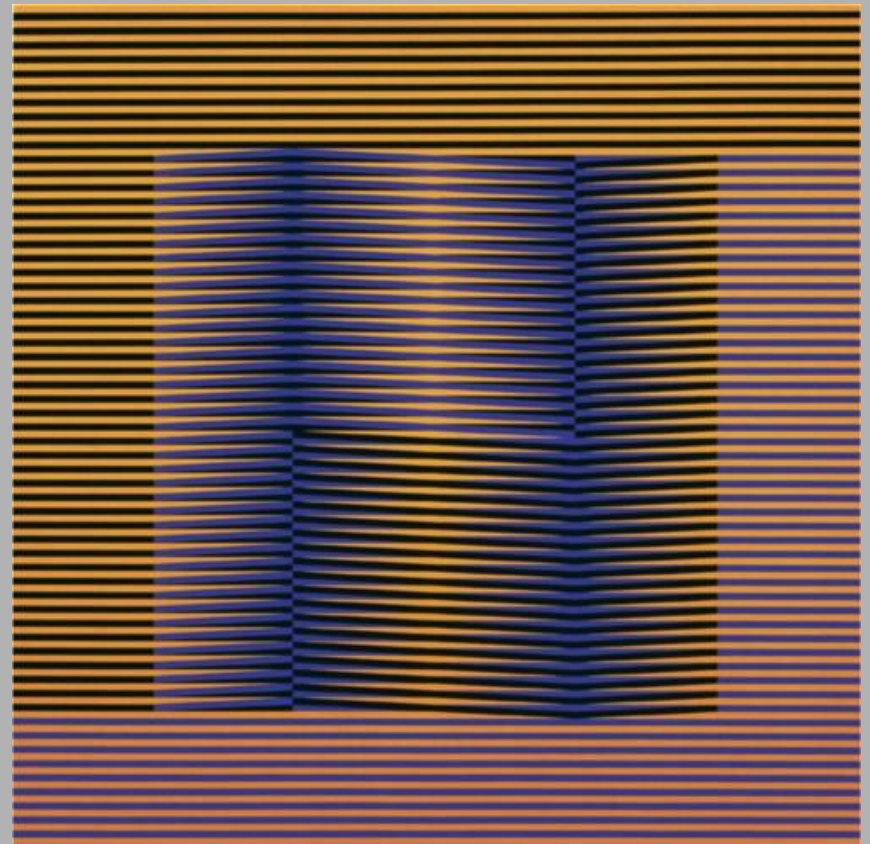
Induction Chromatique.

Édition Denise René 1

1975

Style: Op Art

Genre: abstract painting

Chromosaturation
(from the exhibition "Acontecer Cromático")

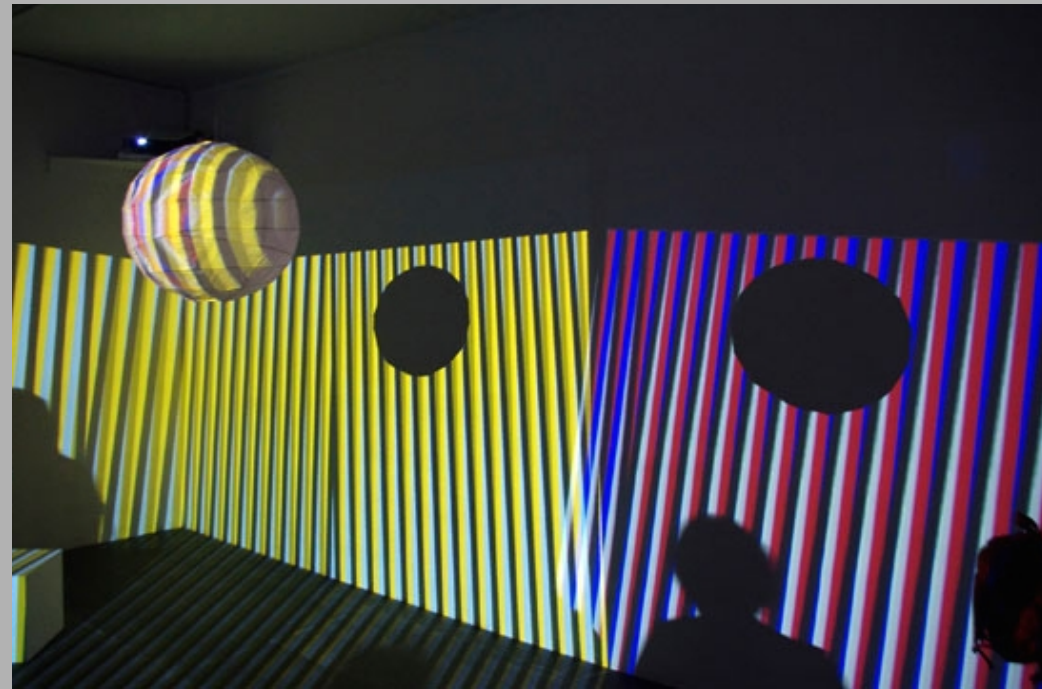
Carlos Cruz-Diez

1999

Style: Op Art, Kinetic Art

Series: Chromosaturations

Genre: installation

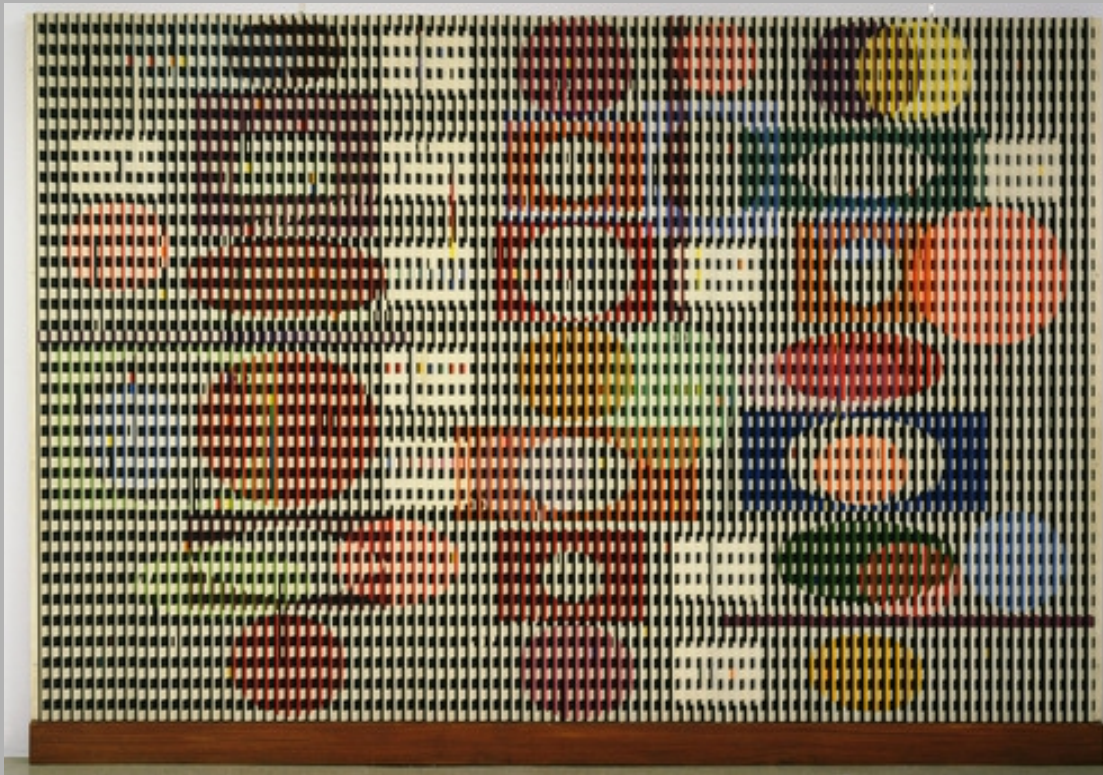
Environnement Chromointerférent

2010

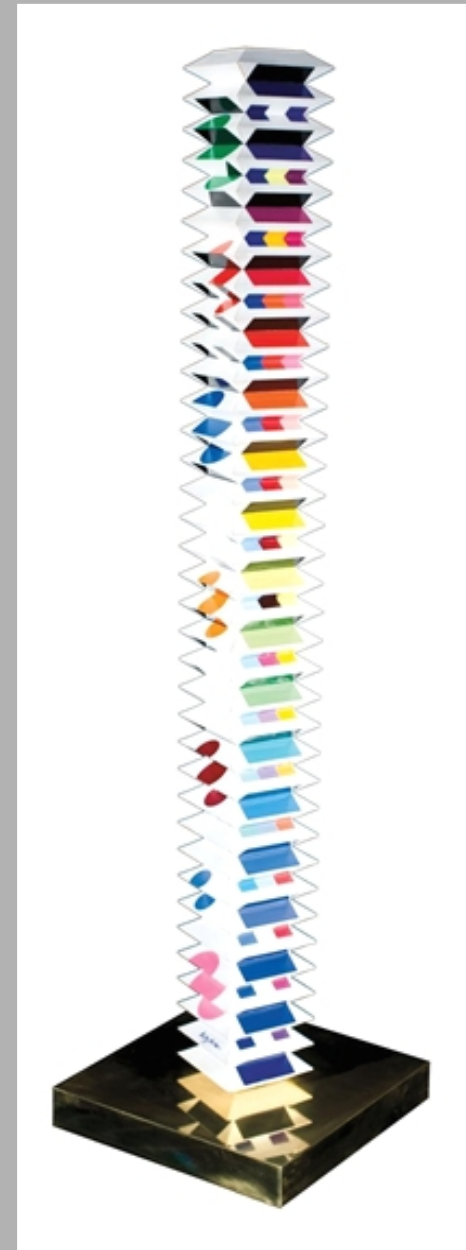
Yaacov Agam

1928 Israel

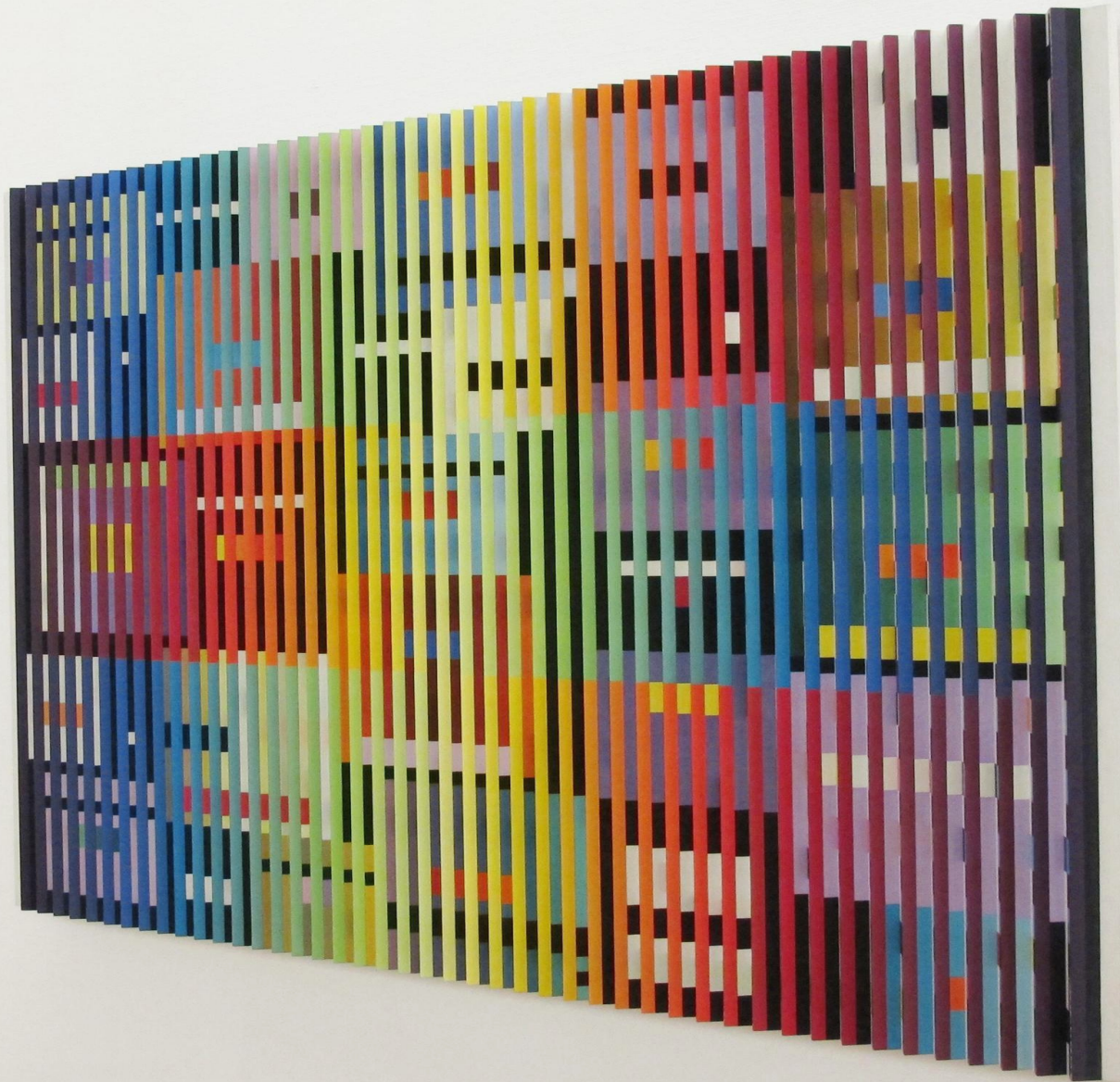
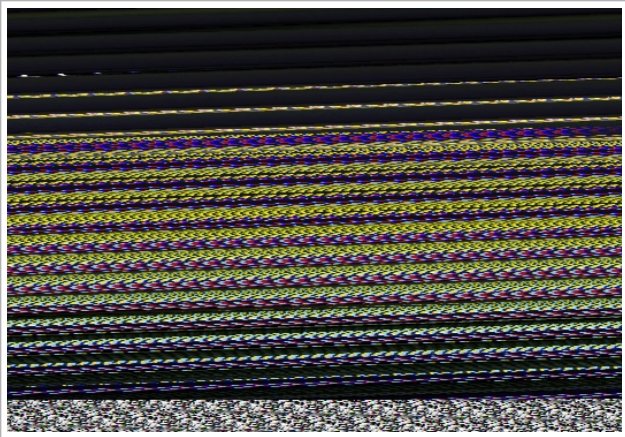
is an **Israeli sculptor** and experimental artist best known for his contributions to **optical** and **kinetic art**.

Double Metamorphosis, II
1964

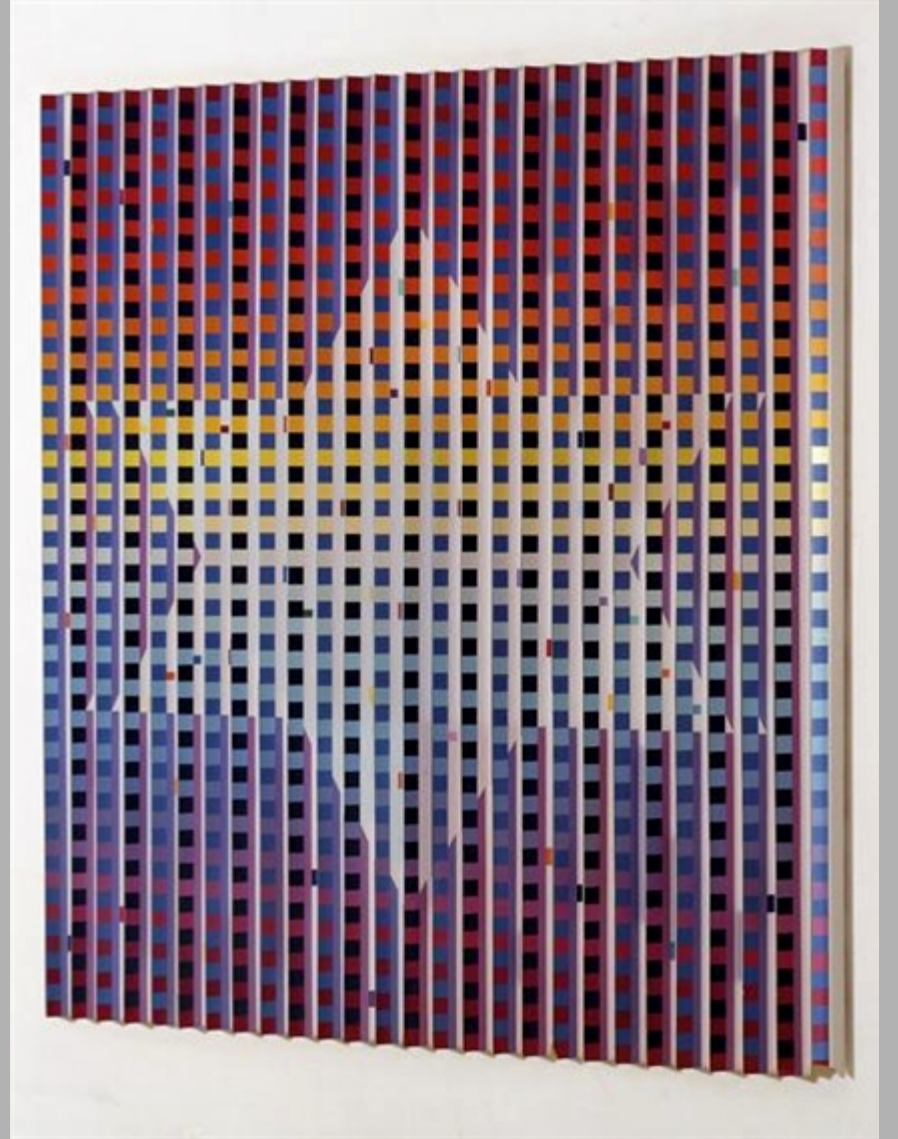
**Beyond the Visible
Multidimensional tower**

**Double
Metamorphosis III**
1965

Untitled (polymorph serigraph) 1979

Star of David
1983

yaacov agam

Work by Yaacov Agam
at the Sheba Medical Center,
Israel

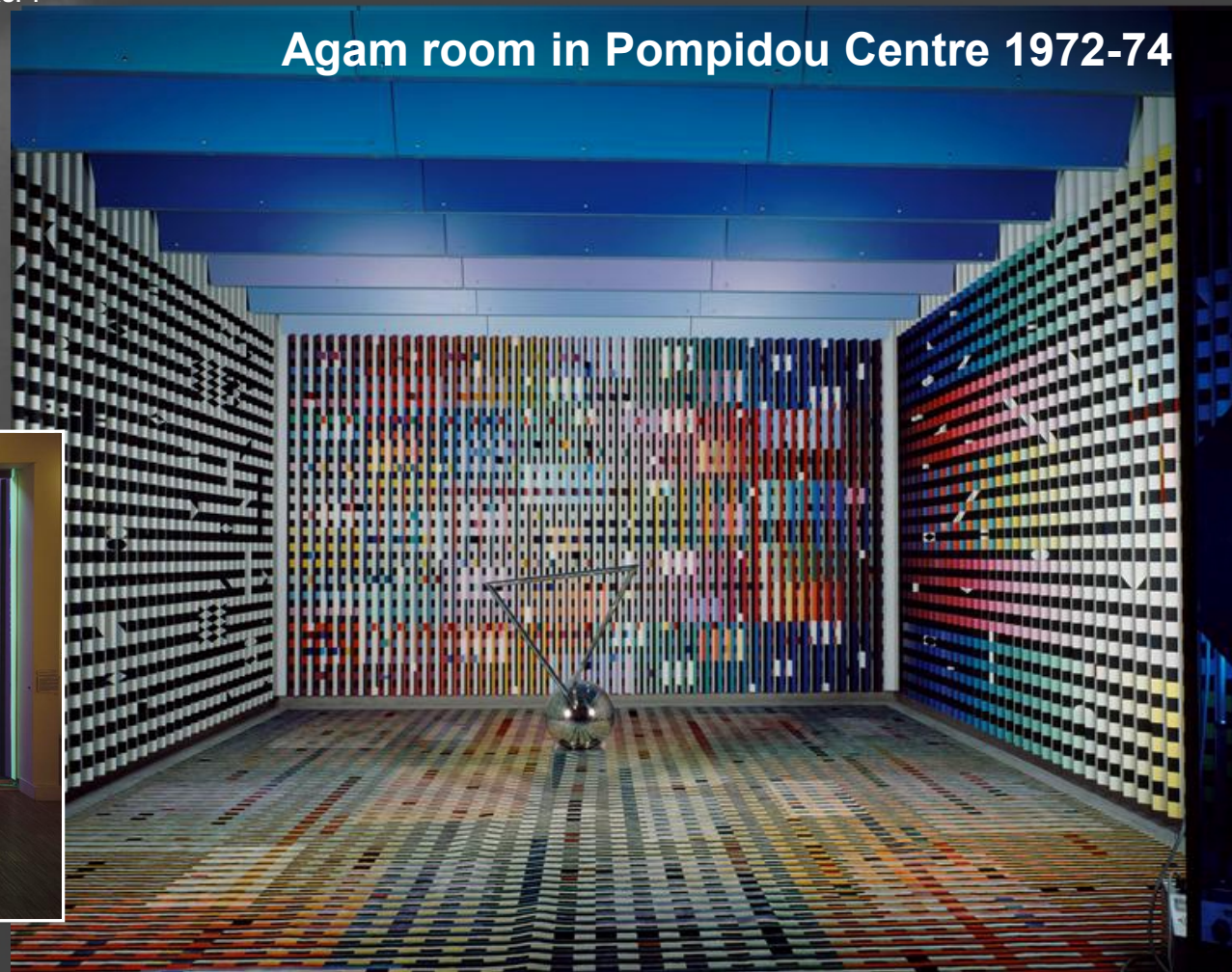
[Imprimer](#)
[Envoyer par email](#)

[Boîte](#)

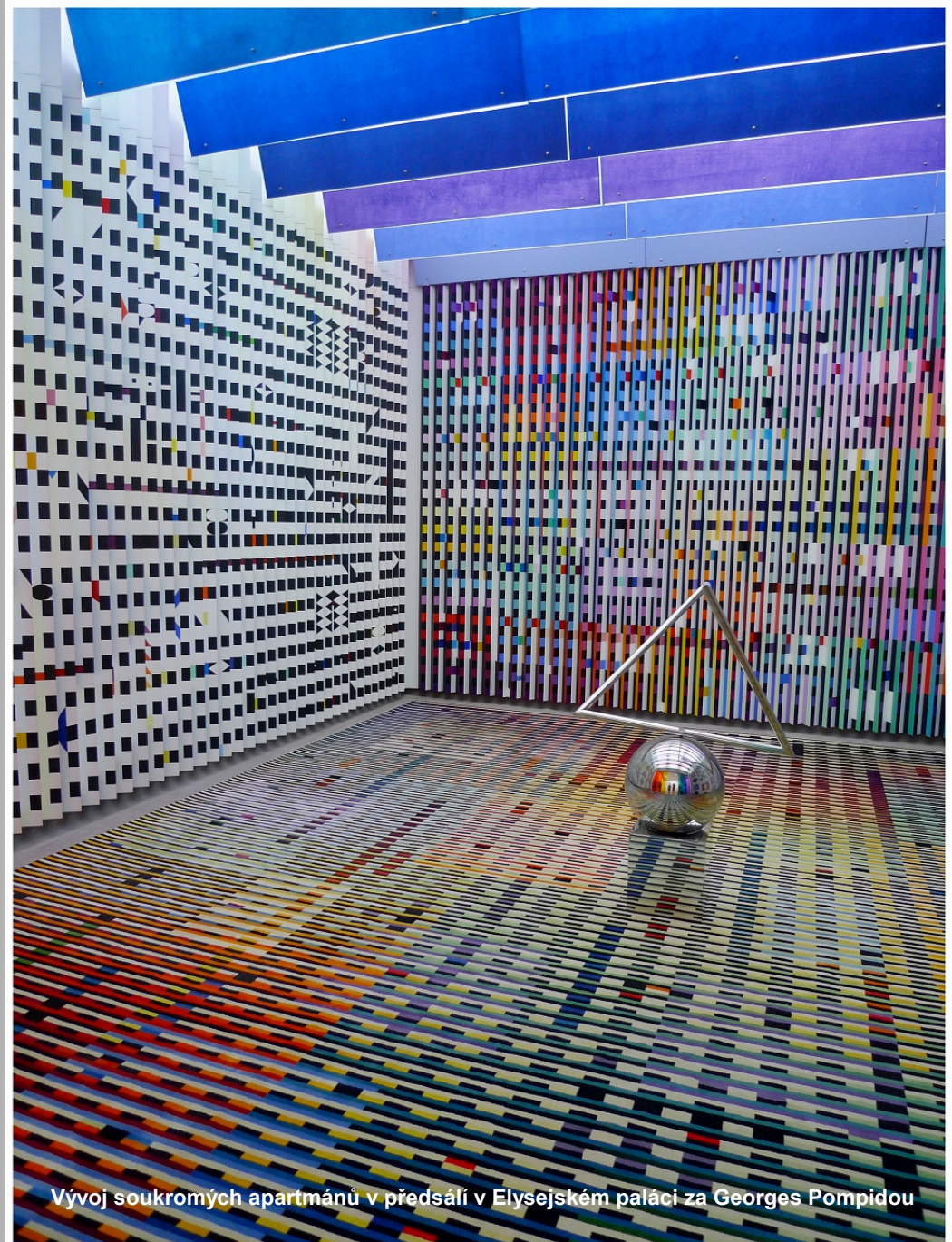
[Boîte](#)

[Panier](#)

Agam room in Pompidou Centre 1972-74

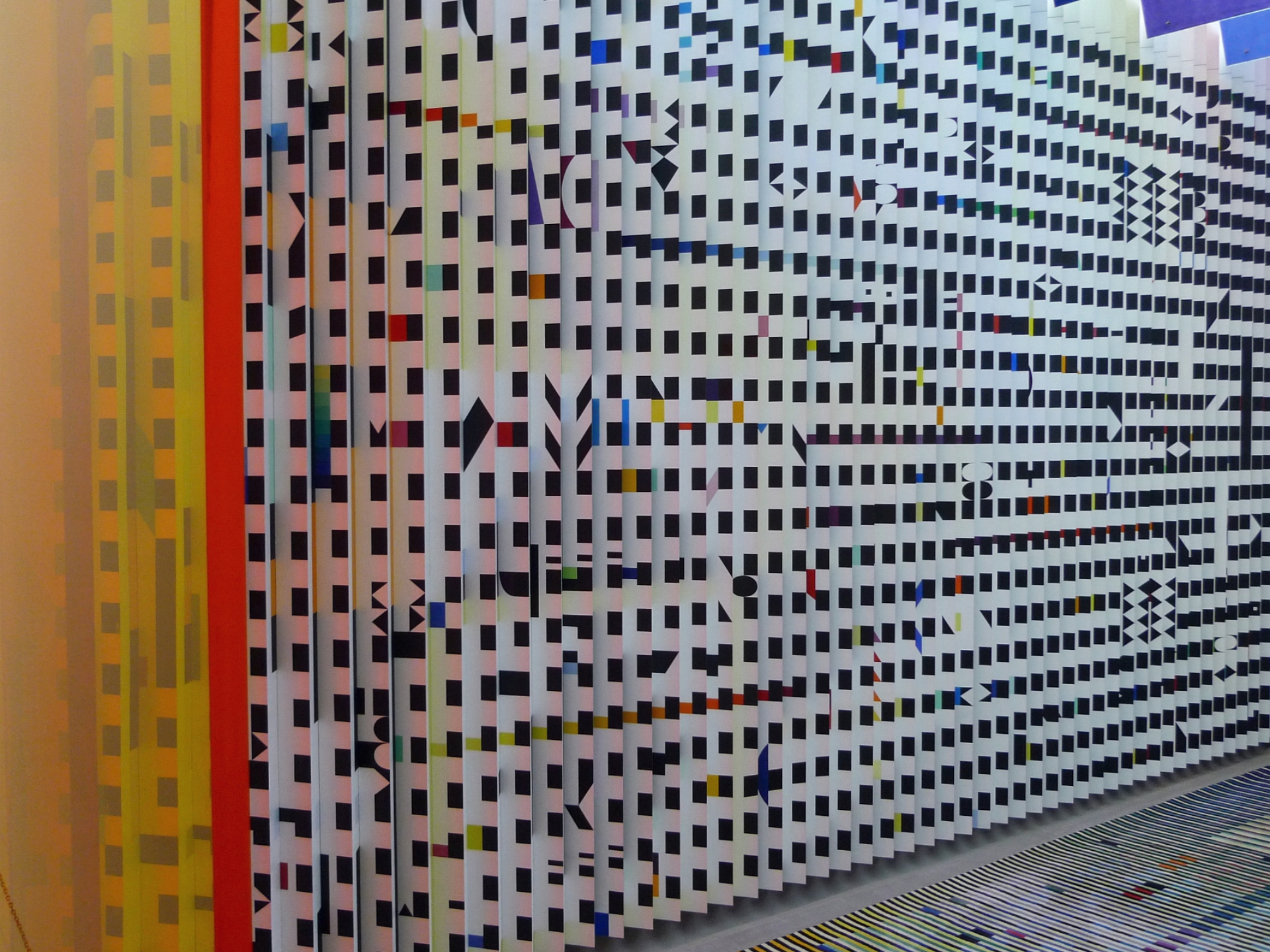

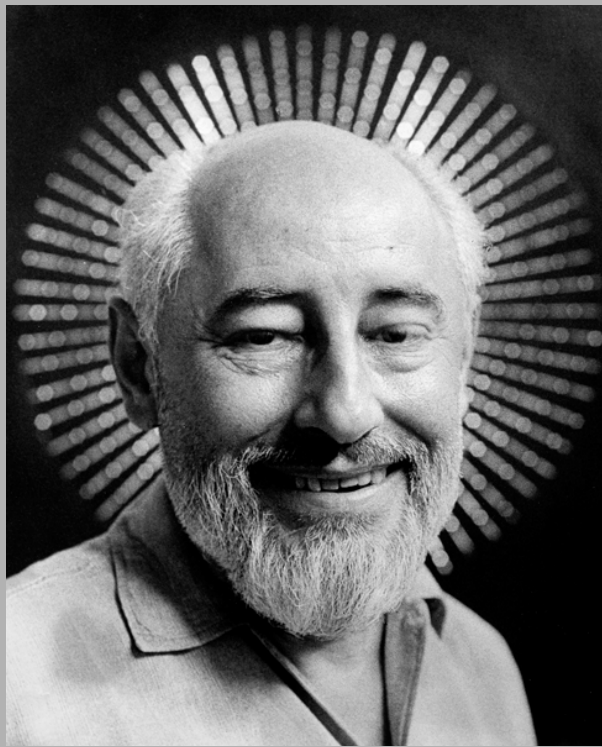
Cote cliché :	29-000129-01
N° d'inventaire :	AM2000-3
Fonds :	Oeuvres en 3 dimensions
Titre :	Aménagement de l'antichambre des appartements privés du
palais de l'Elysée pour Georges Pompidou	
Description :	Salon Agam, 1972-1974
Auteur :	Gipstein Yaacov (né en 1928), Agam (dit) artiste israélien
Droits d'auteur :	(C) ADAGP
Crédit photographique :	(C) Centre Pompidou, MNAM-CCI, Dist. RMN-Grand Palais /
Jacqueline Hyde	
Période :	20e siècle
Date :	1972
Technique/Matière :	aluminium, plexiglas
Hauteur :	4,700 m.
Longueur :	5,480 m.
Profondeur :	6,220 m.
Localisation :	Paris, musée national d'Art moderne - Centre Georges Pompidou
Acquisition :	Achat par commande à l'artiste en 1971, AGAM

For the Elysee Palace in Paris, with the request of President Georges Pompidou Yaacov Agam created in 1972 a whole environmental of the Salon with the walls covered with polymorphic murals of changing images a kinetic ceiling, moving transparent colored doors and a kinetic carpet on which he placed a sculpture. This was subsequently transferred to the Pompidou centre in Paris.

Vývoj soukromých apartmánů v předzáří v Elysejském paláci za Georges Pompidou

Frank Malina, jehož můžeme zařadit po bok Nicolase Schöffera, Victora Vasarelyho, Nauma Gabo a dalších veličin umění 20. století, je celosvětově uznáván coby průkopník kinetického, resp. světelně-kinetického umění. Malinova díla se vyznačují proměnlivou, rytmicky organizovanou strukturou. Jejich nejdůležitějším prvkem je světlo a pohyb, jejichž zdrojem je ve většině případů elektrická energie. Ačkoliv technické řešení jeho maleb není složité – obvykle je tvoří několik vrstev rotorů a sada žárovek – vizuální efekt těchto děl, podmaňujících si naše vnímání prostoru i času, je výjimečný.

Námětem Malinových děl jsou nejčastěji nejrůznější mikro- a makroskopické děje. Jak podotkl teoretik výtvarného umění František Šmejkal v katalogu k první pražské výstavě Franka Maliny (1966), „jeho kinetické obrazy hvězdných konstelací, galaxií, mozkových vln, molekul atd. mají mimořádnou evokativní sílu právě proto, že zachycují tyto skutečnosti v jejich nejvlastnější podstatě, to je v neustálé změně a pohybu. Nikoliv ovšem v původním pohybu, který je pro nás mnohdy neuchopitelný, nýbrž v novém, uměleckém, estetickém rytmu, který vzniká koordinací rytmu lidského a fyzického a má pro diváka neobyčejně sugestivní přitažlivost.“

Frank Malina, jehož rodiče pocházeli z Moravy, v sobě jedinečným způsobem spojoval několik zdánlivě mimoběžných světů.

Se zájmem o lety do vesmíru, který v něm probudila četba románů Julese Verna, se v roce 1934 zapisuje ke studiu leteckého inženýrství na Kalifornském technickém institutu a stává se žákem slavného profesora maďarského původu Theodora von Kármána. Již o dva roky později se s úspěchem pouští do výzkumu raket. Jak uvádí Marcel Grün v článku Frank Malina, Čechoameričan, který jako první na světě prodával rakety, na sklonku 30. let Malina vyvíjí raketový motor na kyselinu dusičnou a anilin, počátkem 40. let je pod jeho vedením vyvinuta a patentována kombinace kapalných pohonných látek, která bude později sloužit i pro kosmickou loď Apollo. V roce 1943 pak Malina, tehdy již podílník první firmy na výrobu raket na světě, dodnes známé jako Aerojet Engineering Corp., vede projekt řízené rakety dalekého doletu pro americké letectvo.

Po skončení druhé světové války však Malina svět raket a počátků cest do vesmíru opouští a stěhuje se do Paříže. Zde roku 1947 přechází ke své druhé vědecké specializaci – geofyzice – a řídí při UNESCO rozsáhlý výzkumný program zúrodnování suchých oblastí ve světě. Další jeho projekty se týkaly využívání moderní výpočetní techniky. V roce 1953 se Malina vzdává své vědecké činnosti i akademické kariéry a začíná se věnovat výhradně umělecké tvorbě. Po několikaletých experimentech s celou řadou technik dospěl Malina v polovině 50. let k systému, kterým položil základ ke světelně-kinetickému (nebo také luminodynamickému) umění druhé poloviny 20. století

Geometry I. Kinetic painting, Lumidyne system, 1961, 62X81cm

Bod-Linie-Vesmír - Frank Malina

2007-11-05 17:53

8. listopadu 2007 - 7. ledna 2008
Museum Kampa

Museum Kampa a CIANT (International Centre for Art and New Technologies) připravili výstavu Franka Maliny, jednoho z významných průkopníků poválečného experimentálního umění, který se v Praze poprvé představuje rozsáhlým souborem světelných obrazů.

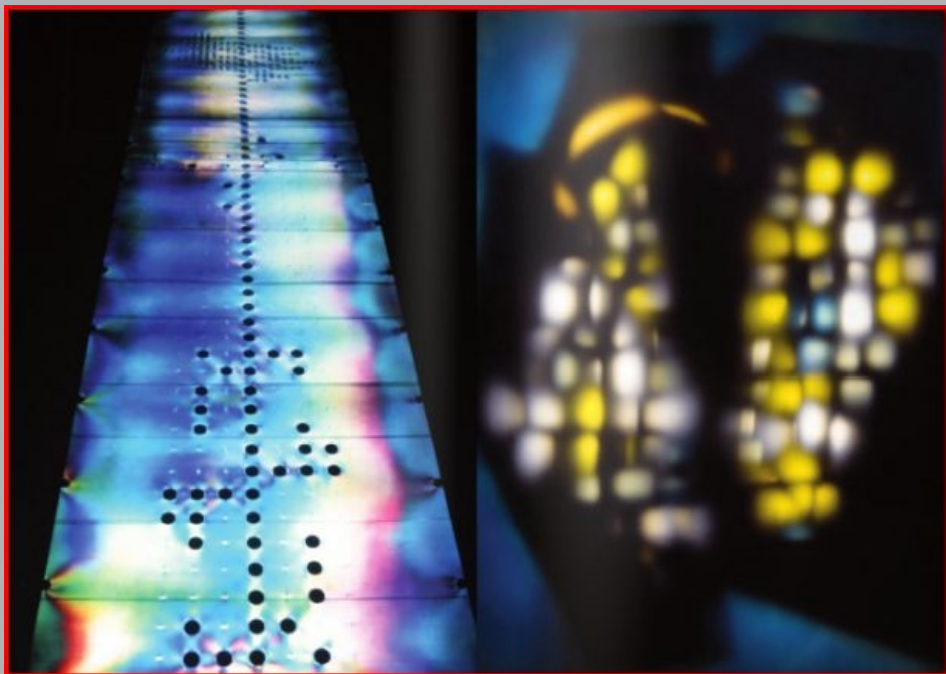
Frank J. Malina, "Flowers," 1964.
Kinetic painting, Reflectodyne system, 28 x 40 cm.

Ludwig Museum
Museum of Contemporary Art

Frank J. Malina,
"Flowers," 1964.
Kinetic painting,
Reflectodyne
system, 28 x 40
cm.

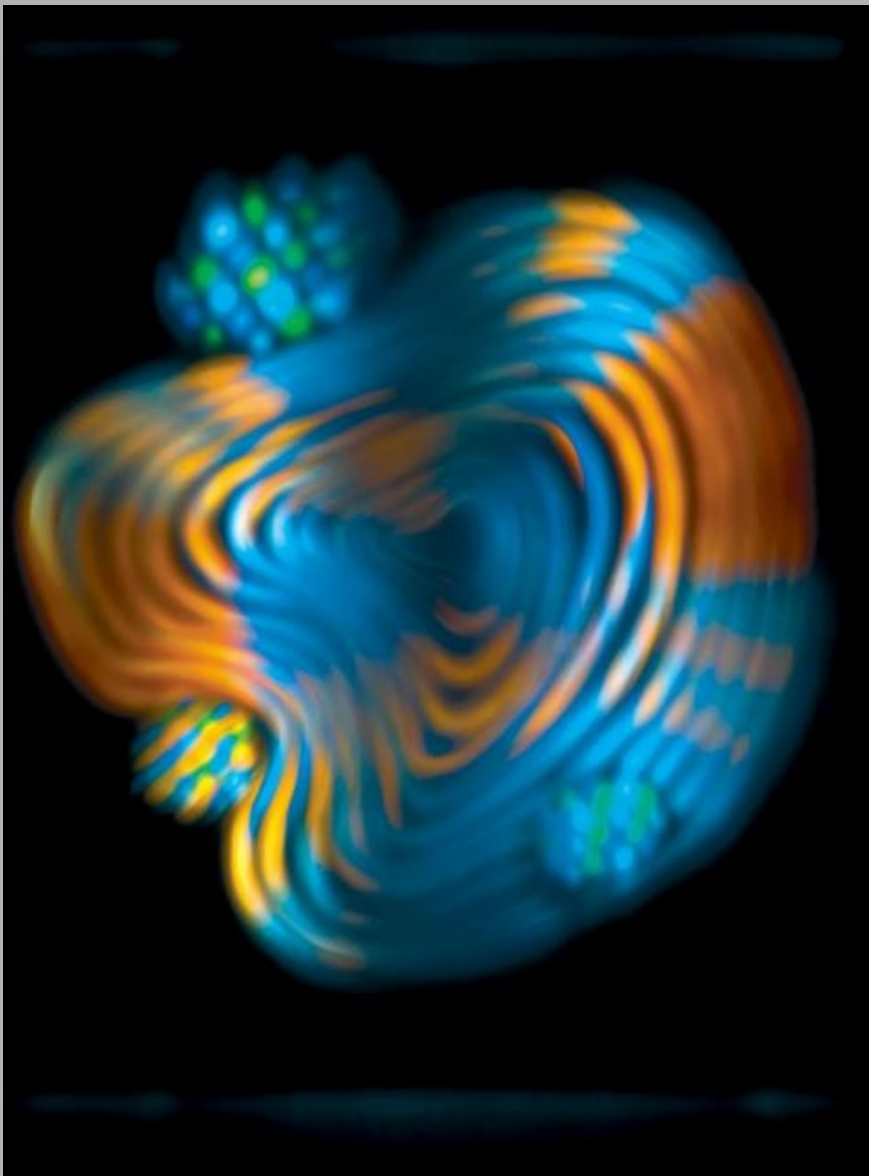
Frank J. Malina

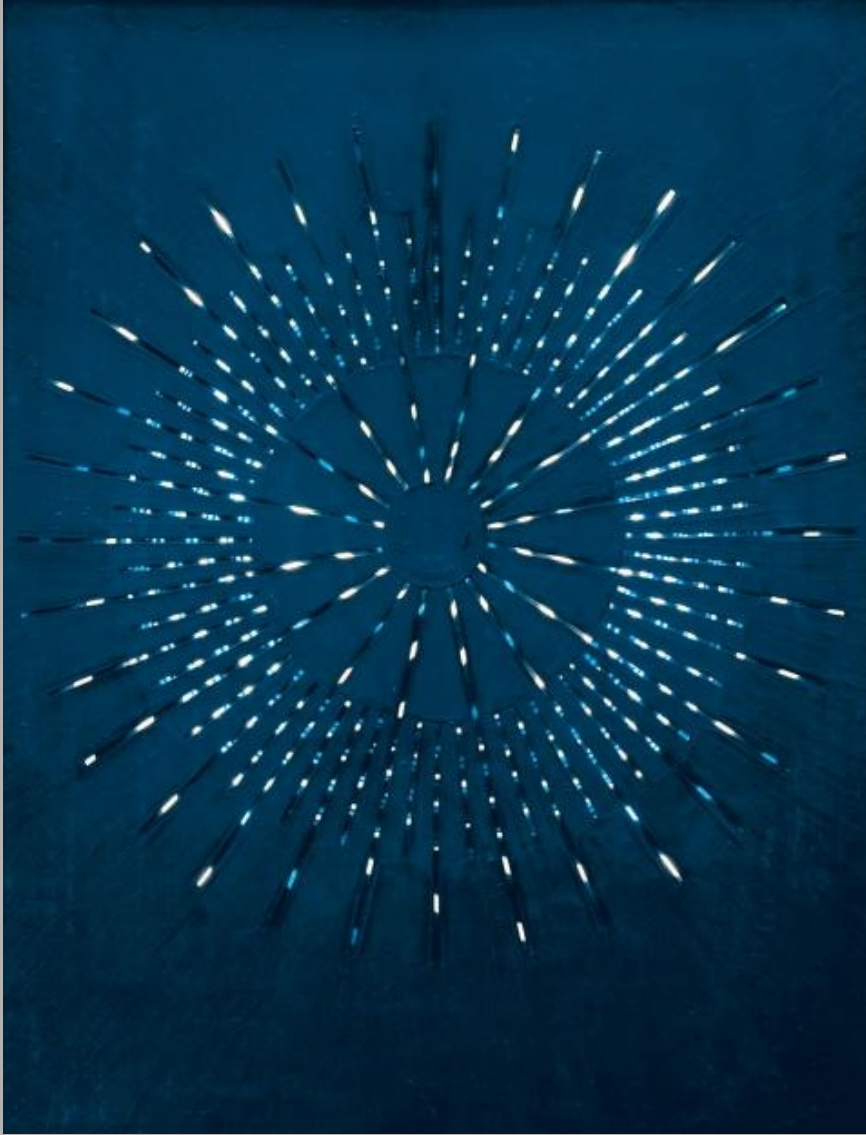
Mobile Mosaic I, 1961,
Kinetical painting, Lumidyne system,
81x62 cm

Voyage III, Kinetic painting, Lumidyne system, 1958, 81X62cm

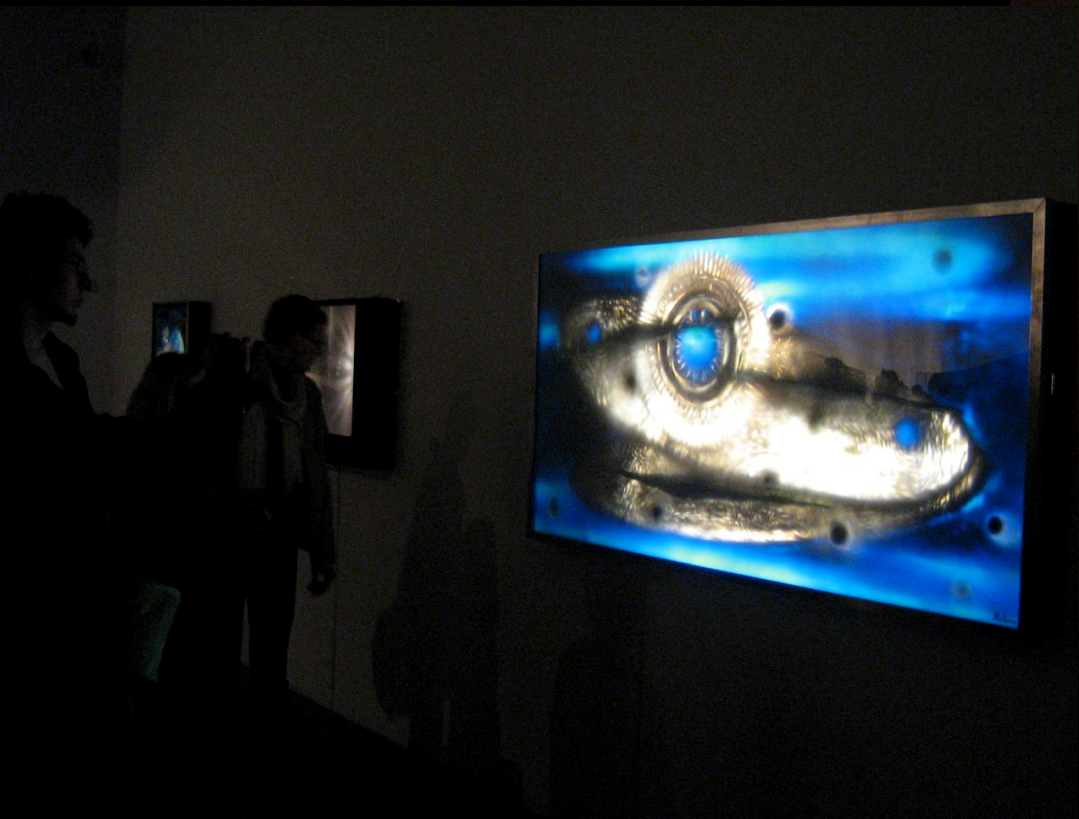
Vortex and Three Molecules, 1965,
Lumidyne system, 60x80 cm

Sink and Source (with flickers), Kinetic painting, Lumidyne system with three components, 1966, 60X80X11cm

Klein's Living Room

ZDROJE:

• **Literatura:**

- PIOJAN, José. *Dějiny umění 10*, 2. vyd. Balios, Knižní klub 2000. 300 s. ISBN: 80-242-0218-2
- PIJOAN, J. *Dějiny umění. 12. 1. vyd.* Balios, Knižní klub 1998. 334 s. ISBN: 80-7176-765-4
- BOIS, Yve-Alai, BUCHLOH Benjamin, FOSTER Hal, KRAUSSOVÁ Rosalind. *Umění po roce 1900. Slovart 2007. 704 s. ISBN 978-80-7209-952-8*
- Kol.: *Umění 20. století - Malířství, soptury a objekty, nová média, fotografie. 2. vyd. Slovart 2011. 838 s. ISBN 978-80-7391-572-8*
- Kol.: *20. století - Obrazová encyklopedie umění. 1. vyd. Slovart 2010. 329 s. ISBN 978-80-7391-335-9*
- MICHELLI, Mario de: *Umělecké avantgardy dvacátého století. Praha SNKLHU 1964. 378 s.*
- DEMPSEYOVÁ, Amy. *Umělecké styly, školy a hnutí. 1. vyd. Slovart 2005. 304 s. ISBN 80-7209-731-8*
- ZEMÁNEK, J. a kol., *ZDENĚK PEŠÁNEK 1896-1965. Praha: Národní galerie, 1996.*

• **Elektronické zdroje:**

- The Yorck Project: *10.000 Meisterwerke der Malerei. DVD-ROM, 2002. ISBN 3936122202. Distributed by DIRECTMEDIA Publishing GmbH.*
- KASAN, Jaroslav. *Artopedia 2: galerie světového malířství [CD-ROM]. 2., aktualiz. vyd.. Hořovice: Terasoft, 2003.*

• **Internetové zdroje:**

- <http://historyofart.cz/index.php/Neokonstruktivismus>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Constructivism_%28art%29
- http://en.wikipedia.org/wiki/Oskar_Schlemmer
- http://www.rogallery.com/Soto_Raphael/soto-bio.html
- <http://www.tate.org.uk/art/artworks/gabo-kinetic-construction-standing-wave-t00827>
- http://farm3.static.flickr.com/2696/4250977797_e6b47e5306.jpg
- <http://www.wikipaintings.org/en/alexander-calder/calder-s-circus-1931>
- <http://www.wikipaintings.org/en/alexander-calder/arc-of-petals-1941>
- <http://www.wikipaintings.org/en/carlos-cruz-diez/chromosaturation-from-the-exhibition-acontecer-crom-tico-1999>
- <http://www.julioleparc.org/en/index.php>
- <http://www.wikipaintings.org/en/julio-le-parc>
- <http://www.speronewestwater.com/cgi-bin/iowa/artists/record.html?record=143>
- <http://ddfsommer2012.files.wordpress.com/2012/05/otto-piene-lichtraum-quer.jpg>
- <http://dailyserving.com/2011/12/otto-piene-and-hans-haacke-at-mit/>
- <http://artnews.org/zkm/?exi=36458>
- <http://www.zerofoundation.de/works.html>
- http://jlbjlt.net/files/937_pesanek_s.jpg
- <http://jlbjlt.net/event/937>
- <http://nearlya.tumblr.com/post/41003056559>
- <http://athena.zcu.cz/kurzy/dum4/000/HTML/171/>
- http://www.czech-press.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=1127%3Abasnik-svtelneho-msta&Itemid=4
- <http://www.pre.cz/pre/nase-spolecnost/kultura-pre/svetelny-mag--zdenek-pesanek/mezinarodni-vystava-umeni-a-techniky-v-parizi-v-roce-1937.html>
- <http://www.thecentreofattention.org/exhibitions/schoeffler.html>
- <http://www.olats.org/schoffer/nytower.htm>
- http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/6/61/Alexander_Calders_%22La_Grande_Vitesse%22.jpg/640px-Alexander_Calders_%22La_Grande_Vitesse%22.jpg
- <http://www.wikipaintings.org/en/yaacov-agam>
- <http://theotherparis.net/hotspots/pompidoo2.htm>
- <http://www.flickr.com/photos/shad76/5634785809/>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Jean_Tinguely
- http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/3/35/Z%C3%BCrich_-_Seefeld_-_Heureka_IMG_1605.JPG/800px-Z%C3%BCrich_-_Seefeld_-_Heureka_IMG_1605.JPG
- <http://4.bp.blogspot.com/-xDLVZQEISDo/TsN1ngZks9I/AAAAAAAAAGCY/mE9yIR1AexE/s1600/0407120019.jpg>
- <http://festival-enter.cz/2007/index.php?lang=cz&node=119&arc=blocks&id=22>